Excerpta De **Ecclesiasticum** Officium

Secundum **Ordinem Fratrum Predicatorum**

In Hoc Volumine

Per Quatuordecim Libros

Distinctum Hoc Ordine Continetur

Humberti de Romanis

1259

Illuex	
Index	i
INCIPIT	V
Divine Office Responsories	V
Ordinarium	1
Incipit Ordinarium	1
De Pulsationibus	1
De Quo Officium Sit Agendum	1
De Prostrationibus Dimittendis	1
De Responsorio in Primis Vesperis Do-	
minice	1
De Oratione Dominicali	2 2
De Matutinis Dominice	2
De Divisione Hystorie Dominicalis per	
Ebdomadam	3
Ubi Adventus Domini Celebrandus Sit	4
Adventus Domini usque ad Epiphanie Domini	4
Epiphanie Domini usque ad Septuagesimam	4
Commune Sanctorum	5 6 7
De Festis in Communi	5
De Concomitantia Festivitatem	6
De Translatione Festivitatem	7
De Festo Trium Lectionum	8
	0
De Festo Semiduplici 1	0
	0
De Festo Toto Duplici 1	12
	12
De Octavis Sanctorum	13
	14
De Ordine Memoriarum	15
De Festivitatibus Extraordinariis 1	16

S. O. P.	INDEX	INDE	ΞX
	D. M. C. L. C. D. C. C. L.		
	De Matutinis In Sero Post Completo)-	1/
	rium Dicendis		16
	De Orationibus Et Vigiliis Sanctorum		16
	Que Requirenda Sint In Communi Sar		1/
	torum		16
	De Officio Defunctorum		18
	De Antiphona Cantanda Post Comple		
	torium Ad Recommendandum		21
	dinem Et Fratres Beate Virgini		<i>4</i> 1
	De Disciplinis Recipiendis Post Com		22
	pletorio		44
	Per Pergentibus Ad Illud		23
			23 24
	De Pretiosa	. 4	4
Kalen	darium Sanctorum	2	26
	uarius	_	26
Feh	oruarius	•	28
100	ruarius	. 2	20
Psalte	rium	5	50
Doı	minica ad Matutinum	. 5	50
Fer	ia II ad Matutinum	. 6	69
Fer	ia III ad Matutinum		81
	ia IV ad Matutinum		92
	ia V ad Matutinum	. 10	03
	ia VI ad Matutinum		17
Fer	ia II ad Vesperas		
Sab Doi Fer Ad Ad	bato ad Matutinum	. 13 . 14 . 14 . 14	30 44 47 49 50

155

Ad Nonam

INDEX	INDEX	S.	O. P.
Feria	a III ad Vesperas		158
Feria	a IV ad Vesperas		160
Feria	a V ad Vesperas		162
Feria	a VI ad Vesperas		166
Sabb	oato ad Vesperas		169
	ticis		174
De C	Officio Beate Virginis		189
	De Officio Beate Virginis Cotidiano.		189
	Ad Vesperas		189
Brevia	rium		190
Rub	ricæ		190
	De Quo Officium Sit Agendum		190
	De Responsorio in Primis Vesperis Do		
	minice		190
	De Oratione Dominicali		190
	De Omelia Dominicali Quando Legeno vel Transferenda vel Officio Din		
	tenda Sit		191
	De Divisione Hystorie Dominicalis pe	r	
	Ferias		192

Ubi Adventus Domini Celebrandus Sit

bato Precedenti

192

192

192

Divine Office Responsories

Here is a sample responsory.

R. This is the main responsory verse * with a second part. V. This is the versicle. with. Gloria. with.

We can refer to the first responsory using its label. For example, see the responsory v.

Incipit Ordinarium

De Pulsationibus

💘 uando 🏻 fratres debent ad Divinum Of-K ficium convenire, duo fiant. Cum autem una hora immediate post aliam est dicenda, ad secundam horam non fiat signum, preterquam ad Vesperas in quadragesima, quas semper faciendum est signum sive post Nonam immediate, sive Missa mediante dicantur. Ad Laudes vero post matutinas, et ad gratias post comestionem, nullo tempore pulsetur. Ad Missam vero semper est faciendum signum, similiter et ad horam que dicitur immediate post Missam, nisi quando dicta Missa post Primam, Tercia continuatur Misse. Tunc enim non est signum pro Tercia faciendum.

De Quo Officium Sit Agendum

otandum quod per totum annum Officium tam diei quam noctis ad Horas, faciendun est de Tempore, nisi in festis Sanctorum, et per Octavas et in Octavis eorum, et nisi in Sabbatis quando de Beata Virgine agitur in conventu. Quando igitur de Tempore fuerit faciendum, omnibus Dominicis extra Tempus Paschale, faciende sunt novem lectiones in Matutinis. profestis autem diebus per totum annum fiant tantum tres, nisi in Triduo ante Pascha. Tempus autem Paschale vocatur Missa de vigilia Pasche, et deinceps usque ad primas Vesperas Trinitatis exclusive.

De Prostrationibus Dimittendis

Dominicam prostrationes dimittantur in Nona, preterquam in Quadragesima. In Vesperis vero Sabbati et

deinceps usque ad Completorium Dominice inclusive, per totum annum nulle fiunt prostrationes ad Horas. Sic autem de Dominica est agendum.

De Responsorio in Primis Vesperis Dominice

mni tempore quando hystoria dominicalis in sua prima Dominica inchoatur, responsorium dicendum est in primis Vesperis, et ab uno. Quando vero propter aliquod impedimentum Dominica non habet primas Vesperas, vel hystoria dominicalis non cantatur in Dominica in qua primo debuit inchoari: responsorium in Vesperis de cetero non dicatur.

De Oratione Dominicali

otandum est quod oratio Dominicalis semper dicenda est in Sabbato precedenti ad Vesperas, et in ipsa Dominica ad omnes Horas tam diei quam noctis quando de Dominica agitur, preterquam in

Prima et in Completorio. Et hoc sciendum quod ubicumque in Ordinario vel in Collectario dicitur lex oratio dicitur talis vel talis, hec vel illa oratio dicatur ad Horas, nunquam intelligitur de Prima neque de Completorio nisi specialiter exprimatur. cenda est etiam oratio Dominicalis per ferias sequentis ebdomade usque ad Vesperas Sabbati exclusive, ad omnes Horas tam diei quam noctis quando de Tempore agitur, nisi in ieiuniis Quatuor Temporum Adventus, et in quarta feria Cinerum et deinceps usque ad Dominicam in Albis exclusive, et nisi in tribus diebus Rogationum, et nisi in ebdomada Pentecostes, nisi due aut plures orationes Dominicales fra ebdomadam sint dicende. Quando vero due vel plures orationes infra unam ebdomadam dicende fuerint, postquam una infra ebdomadam

S. O. P.

fuerint, postquam una infra ebdomadam fuerit incepta, dicatur quando de Tempore agitur usque dum alia inchoetur: et sic deinceps si plures dicende fuerint. Îlle autem orationes que infra ebdomadam inchoantur, semper sunt in Laudibus inchoande. Hoc etiam sciendum quod oratio que dicitur ad Laudes, semper dicenda est ad Tertiam et Sextam et Nonam, nisi in ieiuniis Quatuor Temporum Adventus, et in duobus diebus Roga-Dicitur etiam tionum. ad Vesperas quando agitur de eodem de quo in Laudibus, nisi per ferias in Quadragesima, et in duobus diebus Rogationum.

De Matutinis Dominice

mnibus Dominicis quando de simplici Dominica agitur, invitatorium a duobus cantetur, singula responsoria a singulis fratribus in matutinis dicantur. In omni autem Dominica nisi fes-

tum vel Octava dies festi habentis Octavam impediat tres ultime lectiones de expositione Evangelium Dominicali legantur, preterquam in vigilia Natali Domini quando in Dominica evenerit. Tunc enim omelia dominicalis omittitur illo anno. Et nisi quando aliquam vigilia habens propriam omeliam in Dominica evenerit. Tunc enim tres ultime lectiones erunt de omelia vigilie, et omelia Dominicali in aliquam feriam transferetur, preterquam in vigilia Sancti Andree quando in Dominica evenerit. Tunc enim omelia domicalis legenda est, et omelia de vigilia illo anno penitus dimittenda. Quando vero propter aliquod impedimentum Dominicalis omelia non tur in Dominica, semper infra ebdomadam suam in aliqua feria est legenda, nisi quando festum sancti Silvestri Dominica evenerit. quando festum Beati

Apostolorum Philippi et Iacobi, vel Sancte Crucis, vel Corone Domini, in Dominica ante Ascensionem evenerint. Tunc enim omelia dominicalis dimittitur illo anno. Dimittuntur etiam due ultime omelie dominicales que sunt post Domine *ne in ira*, quando inter octavas Epyphanie et Septuagesimam non sunt ferie vacantes in quibus possint legi. Similiter et omelia Evangelii Loquente Ihesu dimittitur quando tantum viginti due septimane fuerint inter *Deus omnium* et Adventum, si in vicesima secunda septimana non fuerint tot ferie vacantes, quod omnia Evangelia legi possint. Te Deum dicatur omnibus Dominicis preterquam in Adventu, et in Septuagesima et deinceps usque ad Pascha exclusive, nisi quando festum Purificationis in Septuagesima vel Sexagesima vel Quinquagesima evenerit. Psalmi

Petrus Martyris, vel Apostolorum Philippi et Iacobi, vel Sancte Crucis, vel Corone Domini, in Dominica ante Ascensionem evenerint. Tunc enim omelia dominicalis dimittitur illo anno. Dimittuntur etiam due ultime omelie dominicales que sunt post *Domine ne in ira*, quando inter octavas Epyphanie et Septuagesimam non sunt

De Divisione Hystorie Dominicalis per Ebdomadam

ciendum quod per 🔯 totum annum responsoria de hystoria dominicali per ebdomadam quando de Tempore agitur, hoc ordine sunt dicenda. Videlicet in secunda et quinta feria tria prima, in tertia et sexta feria tria media, in quarta feria et Sabbato tria ul-Et hoc observandum est nisi aliter sint signata. Quando autem festum aliquod infra ebdomadam celebratur, nihilominus ordo predictus

in reliquis feriis observetur.

Ubi Adventus Domini Celebrandus Sit

dventus Domini semper celebrari debet in Dominica que vicinior est diei Sancti Andree sive precedat sive sequatur, vel in ipso die Sancti Andree quando in Dominica evenerit. Omnia que ad Horas tam diei quam noctis per totum Adventum dicenda sunt, que in Ordinario vel in Antiphonario non sunt notata, dicenda sunt secundum quod in Dominica Domine ne in ira et in eius feriis sunt signata.

toria *Domine ne in ira*, debet cantari
in diebus Dominicis
usque ad Septuagesimam exclusive, responsoria vero ferialia in festivitates impediant omnibus diebus infra ebdomadam sunt cantanda
usque ad Septuagesimam, preterquam in Sab-

batis in quibus de Beata Virgine est agendum. Providendum tamen quod quando primum Sabbatum quod est post Octavam Epyphanie, fuerit omnino vacans ita quod non sit in eo festum trium lectionem vel maius, tunc in ipso Sabbato fiat Officium feriale, et cantentur responsoria que pro Sabbato sunt signata. Hoc autem contingit quando eumque Octava Epyphanie est in Dominica, nisi Septuagesima fuerit in prima Dominica immediate. videlicet in festo Fabiani et Sebastiani, quia tunc festum predictorum martyrum est in Sabbato celebrandum. Alias vero nunquam contingit. Considerandum est autem diligenter utum inter Octavam Epyphanie et Septuagesimam tot sint dies Dominici quod sunt Dominicalia Officia et orationes, ut in ipsis dicantur. Si vero non sint tot dies Dominici, dicantur per ferias, tali quidem die si fieri potest in quo nulla sit festivi-Quod si necessitas coegerit ut in illa die dicatur Officium Dominicale in qua festum trium lectionum occurrerit, memoria tantum fiat de Ad Matutinum omelia. et autem antiphona ad *Benedictus* et ad Magnificat et Missa in die, de Dominica erunt. Quando vero inter Octavam Epyphanie et Septuagesimam nulla est Dominica vacans in possit cantari hystoria Domine ne in ira tunc responsoria de Psalmis que per ferias notata sunt, vel etiam Officium de festis trium lectionum, sunt intermittenda, et hystoria *Domine ne in ira* per ferias cantetur. Propter orationes autem et Evangelia que post duo officia posita sunt, non debet intermitti festum trium lectionum, nec in Sabbato Officium de Beata Virgine Sceindum igitur quod si Septuagesima evenerit decimo quinto kalendas

Februarii scilicet in festo Prisce, tunc in quarta feria precedenti que est immediate post Octavam Epyphanie, hoc est in die Felicis, legendum est omelia de nuptiis, et cantanda sunt tria ultima responsoria de hystoria Dominicali, et sequenti die, scilicet in festo Mauri quod erit quinta feria legende sunt tres prime lectiones de Paulo ad Romanos, et cantanta tria prima responsoria hystorie Dominicalis. sexta vero feria, scilicet in die Marcelli legenda est omelia Cum descendis*set* et cantanda sunt tria media responsoria hystorie predicte. In Sabbato autem hoc est in die Antonii, fiet de Beata Virgine. Quando vero Septuagesima evenerit decimo quarto kalendas Februarii, tunc in tia feria precedenti que erit immediate post Octavam Epiphanie, hoc est in die Felicis, legantur tres prime lectiones de Paulo, et cantentur tria media responsoria hystorie Dominicalis. In quarta autem feria sequenti hoc est in die Marui, legatur omelia de nuptiis, et cantentur tria ultima responsoria hystorie Dominicalis. In quinta vero feria hoc est in die Marcelli, legatur omelia *Cum descendisset* et cantentur tria prima responsoria hystorie predicte. In sexta feria fiat festum Antonii. In Sabbato vero fiat de Beata Virgine. Quando autem Septuagesima evenerit decimo tertio kalendas Februarii, tunc in secunda feria precedenti que erit immediate post Octavam Epyphanie, legantur prime tres lectiones de epistola Pauli ad Romanos, et cantentur tria prima responsoria hystorie Dominicalis. In tertia feria fiat festum Mauri. In quarta feria hoc est in die Marcelli, legatur omelia de nuptiis, et cantentur tria ultima responsoria hystorie Dominicalis. In quinta feria fiat festum

Antonii. In sexta vero feria hoc est in die Prisce, legatur omelia *Cum descendisset* et cantentur tria media responsoria hystorie predicte. In Sabbato fiet festum Fabiam et Sebastiani.

De Festis in Communi

n quacumque die festum simplex vel maius occurrerit, in ea celebrabitur, preterquam Dominicis Adventus, et preterquam Septuagesima et Dominics sequentibus usque ad Ramos inclusive, et preterquam in die Cinerum, et preterquam feria secunda post Ramos et deinceps usque ad Dominicam in Albis inclusive, et preterquam in die Ascensionis et in Octava eius, et in vigilia Pentecostes et deinceps usque ad festum Trinitatis inclusive. Excipitur festum Purificationis quod nunquam transfertur, et festum Annuntationis, de quo fiat sicut infra in rubrica De Translatione Festivita*tum* notatum est. Fesetiam trium lectionum fiat in quacumque die occurrerit, nisi in Dominica, vel nisi festum simplex vel maius in eo fuerit celebrandum, et nisi quando hystoria Domine ne in ira propter brevitatem temporis inter Octavas Epiphanie et Septuagesima, in trium lectionem fuerit cantanda, et nisi in quarta feria Cinerum et deinceps usque ad Octavas Pasche inclusive, et nisi in prima die Rogationum, et deinceps usque ad Octavas Ascensionis inclusive, et in vigilia Pentecostes et deinceps usque ad *De omnium* inclusive, et nisi in Sabbatis quando de Beata Virgine agitur in conventu, et in ieiuniis Quatuor Temporum Septembris.

De Concomitantia Festivitatem

i festum simplex vel maius post festum totum duplex immediate evenerit, primum fes-

tum scilicet totum duplex, in suo die habebit totas Vesperas, et de festo sequenti memoria tantum fiat. Excipitur festum Beati Patri Martyris, et festum Translationis Beati Dominici, quando aliquod eorum in vigilia Ascensionis occurrerit, quia tunc secundas Vesperas non habebit. vero festum totum duplex in crastino festi simpli-cis vel semiduplicis aut duplicis occurrerit celebrandum, festum totum duplex in primis Vesperis a principio inchoabitur, et de festo illius diei memoria tantum fiet. Si autem festum semiduplex occurrerit post festum semiduplex vel simplex, in die primi festi in Vesperis psalmi ipso primo festo erunt, antiphona vero super psalmos, et capitulum et que sequuntur erunt de festo sequenti, et de festo illius diei fiet memoria. Quando vero festum simplex post festum semiduplex evenerit, festum

semiduplex habebit in die suo totas Vesperas, et de festo simplici sequenti memoria tantum fiet. Quando autem unum festum simplex post aliud simplex evenerit, primum festum in die suo habebit in Vesperis antiphonam et psalmos. Capitulum vero et que sequuntur de sequenti festo erunt, et memoria fiet de primo festo. Quod de festo simplici et semiduplici supradictum est: intelligendum est quando primum festum habuit primas Vesperas. Si enim propter aliquod impedimentum festum semiduplex vel simplex non habuisset primas Vesperas, habere debet secundas, nisi festum duplex vel totum duplex sequatur. Si festum simplex vel maius in quocumque Sabbato fuerit celebrandum, habebit festum in ipso Sabbato totas Vesperas, etiam si Dominica secundas Vesperas non habeat, nisi in Sabbatis Adventus, et in Sab-

bato ante Septuagesimam et deinceps in Sabbatis usque ad Pascha, in quibus festum simplex vel semiduplex, in Vesperis habebit psalmos et antiphonam, a capitulo vero inchoabitur de Dominica, et memoria postea de fosto fiet. Festum vero duplex vel totum duplex omni tempore habebit totas Vesperas, et de Dominica sequenti memo-ria tantum fiet. Quando autem festum simplex post Dominicam occurrerit, psalmi et antiphone de Dominica erunt, capitulum et que sequuntur de festo. Si vero semiduplex vel duplex fuerit, psalmi de Dominica erunt, antiphona vero super psalmos et capitulum et que sequuntur, de festo sequenti erunt. Festum vero totum duplex a principio inchoabitur, et habebit totas Vesperas, fit de Dominica fiet memoria. Sciendum autem quod Dominica infra octavam in omnibus censetur sicut festum simplex, nisi quantum ad primas vesperas, quando festum aliquod simplex infra octavas in Sabbato evenerit. De Translatione Festivi-

tatem 📷 i festum simplex vel 🥯 maius in aliqua Dominica Adventus evenerint, vel in Dominica Septuagesime et deinceps in aliqua Dominica usque ad Ramos exclusive, in secundam feriam transferatur, excepto festo Purificationis quod non transfertur, et festo Sanctorum Fabiani et Sebastiani, quod in precedenti Sabbato celebrandum est, et festo Sancte Agnetis, quod in crastinum Sancti Vincentii transferatur, si aliquod ipsorum in Dominica Septuagesime evenerit. Quodfestum cumque autem simplex vel maius in die Cinerum occurrerit, in precedenti tertia celebretur. Quando vero festum simplex vel supra Dominica de Ramis

Palmarum vel deinceps usque ad octavam Pasche inclusive evenerit, si simplex fuerit, illo anno nichil de eo fiat nisi memoria in Dominica et in secunda et tercia feria in utrisque Vesperis et in Laudibus, et in quarta feria in Laudibus. Semiduplex autem et maius in ebdomadam post oc-Pasche transfertavam atur, pretor festum Annuntationis, quod si certo die generaliter ab omnibus fuerit in Patria celebrandum: celebretur etiam a fratribus ipso die, alioquin sicut dictum est de aliis transferatur. Festivitates vero que in predictam ebdomadam transferentur, celebrentur per ferias vacantes ipsius septimane, eo ordine quo fuerint intermisse. Ita tamen quod si festum aloquod nisi trium fuerit lectionum, aliqua predicte ebdomade occurrerit, in sua die celebretur, nec propter aliud festum extra suam diem transferatur. Quodlibet autem festum quod in secunda feria et deinceps per hanc ebdomadam fuerit celebrandum habebit primas Vesperas, et in secundis fiet de eo memoria, si aliud immediate fuerit celebrandum, nisi sit totum duplex, quod habebit etiam secundis Vesperas, quibus fiet tantum memoria de festo celebrando post ipsum immediate. Festum vero sequens post totum duplex habebit secundas Vesperas, et sic deinceps si plura sucessive et immediate occurrerint celebranda. Quod si festum simplex vel maius in die Ascensionis vel in Octava eius evenerit in sequentem sextam riam transferatur. Si vero vigilia Pentecostes: in precedenti sexta feria celebretur. Si autem in die Pentecostes vel deinceps usque ad festum Trinitatis inclusive festum semiduplex vel maius occurrerit, transferatur in sequentem fe-

ria post festum Trinitatis. Quod si simplex fuerit, illo anno nichil de eo fiat. De Festo Trium Lec-

De Festo Trium Lectionum

ciendum quod de festo trium lectionum nichil fit in Cena Domini et deinceps usque ad Dominicam in Albis inclusive, et in die Pentecostes et deinceps usque ad diem Trinitatis inclusive. Item quandocumque festum totum duplex in die festi trium lectionum celebrandum. Omnibus autem diebus Dominicis, et quando tempus ita breve fuerit inter Octavas Epyphanie et Septuagesimam quod in feriis intervenientibus oportet cantari hystoriam *Domine* ne ira et in quarta feria Cinerum et deinceps usque ad quartam feriam post Ramos inclusive, et in tribus diebus Rogationum, et infra octavas Ascensionis et in Octava, et in vigilia Pentecostes, et infra

tavas Trinitatis, et infra octavas dedicationis et in octava die, tantum fit memoria de festo trium lectionum in Vesperas et in Laudibus, nisi quando in predictis temporibus festum totum duplex in die festi trium lectionum fuerit celebran-Fit etiam tantum memoria de festo trium in **Sabbatis** lectionum quando de Beata Virgine agitur in conventu, et in ieiuniis quatuor temporum Septembris, et quando festum semiduplex propter translationem in die ipsius fuerit celebrandum. Quando vero festum trium lectionum in crastino Dominice vel festi simplicis aut semiduplicis debuerit celebrari, in primis Vesperis fiet tantum de ipso memoria, et sequenti die officium de Officium de ipso erit in Matutinis et Laudibus et Horis diei, ad Nonam autem semper terminatur. Si autem in crastino totius duplicis celebrari debuerit, in

precedenti die nichil fiet de eo, sed sequenti die Officium de ipso agatur ut predictum est. Quando vero in crastino ferie vacantis occurrerit, in Vesperis precedentibus capitulum inchoetur. Sic autem fiat, ad Matutinum invitatorium sic est notatum ab uno dicatur. Antiphona una super novem psalmos de festo. Versiculus ante lectiones et tria responsoria dicantur secundum feriam de hystoria que cantaretur si festum haberet novem lectionem extra pus paschale, excepto festo praxedis, in quo semper dicantur tria ultima responsoria. Tempore vero Paschali dicantur tantum tres psalmi cum antiphona de festo Paschalis temporis. Versiculus vero secundum ordinem nocturni. responsoria sicut in festo simplici Paschalis temporis. Oratio sicut est notata. Cetera fiant sicut in festo simplici excepto quod non dicatur Te Deum, et prima antiphona Laudum sola dicitur in Laudibus super psalmos. Prostrationes autem non fiant quamdiu de eo agitur, similiter nec post gratiarum actiones quando in diebus ieiuniorum evenerit, et nunquam transferatur.

De Festo Simplici

estum simplex sub-scripto modo celebretur, nisi maius festum precedens impediat. In primis Vesperis antiphone et psalmi secundam feriam qui dicerentur si de feria ageretur, vel psalmis de festo si precesserit, vel de Octavis quando infra Octavas evenerit, cum antiphona de festo precedenti vel de Octavis, capitulum vero et que sequuntur de festo erunt. Responsorium in Vesperis non cantetur. Invitatorium a duobus dicatur. Novem lectiones fiant extra tempus Paschale. In tempore vero Paschali, tantum tres. Singula responsoria in Matutinis a singulis fratribus cantentur. Responsoria Horarum ab uno dicantur. Te Deum cantetur Septuagesima usque Pascha, et nisi in festo Innocentum, quando extra Dominicam fuerit. In Laudibus dicantur hi psalmi scilicet Dominus regnavit decorem, Jubilate II, Deus deus canticum *Benedicite*, psalmis Laudate Dominum de celis cum quinque antiphonis. Que etiam dicantur ad Horas diei suo ordine quarta pretermissa. Et hoc generaliter observetur scilicet quod quandocumque antiphone Laudum Horas dicauntur, quarta intermittatur, sive tempore sive de sanctis agatur. Prima vero earum in festo simplici dicatur in secundis Vesperis super psalmos, preterquam in festis que a Natali Domini usque ad Octavas Epyphanie occurrerint. De Festo Semiduplici

in primis Vesperis, una tantum antiphona dicatur de ipso festo super psalmos, psalmi feriales, vel de festo si precesserit, vel de Octavis si infra Octavas evenerit. Responsorium in primis Vesperis, et Tertium et Sextum et Nonum in Matutinis, a duobus cantentur. Cetera omnia fiant sicut in festo simplici super notatum est.

De Festo Duplici

n festis duplicibus et totus duplicibus, Prior faciat Officium. Et sciendum quod quandocumque in ordinario dicitur Prior faciat hoc vel illud, vel Priori fiat hoc vel illud, intelligendum est solum quando ipse facit Officium. Quod si aliud facit Officium loco eius, quicquid de Priore dicitur, de illo qui facit Officium intelligatur, preterquam in absolutione fratris qui fuerit inungendus. In omni festo duplici in primis Vesperis,

una tantum antiphona de ipso festo super psalmos dicatur, et psalmis sicut in semiduplicibus, nisi in festo Circumcisionis. Officium in utrisque Vesperis, et in Matutinis et in Laudibus et in Missa. in dextro choro inchoetur, in quibus Horis cantor et succentor in medio chori stare debent, chorum pariter regere. Omnis psalmos in predictis Horis et canticum *Benedicite* singularitur unusquisque in suo choro incipiat, ymnos vero et canticum *Magnificat* et Te Deum et canticum *Benedictus* ambo simul incipiant. Quando thurificandi sunt, stent in medio chori similiter. In predictis etiam Horis, antiphone a superioribus post Prelatum quando ipse facit Officium, inchoentur. Responsorium in primis Vesperis cantetur a quotuor quibus iniunctum fuerit a cantore, Cantor Priori antiphonam super Magni*ficat* et super *Benedic-* tus ante canticum deferat et postea referat. Quicumque vero facit Officium in Horis predictis stet in dextro choro in suo ordine quousque vadit ad induendum capam sericam. In aliis autem Horis non transferatur chorus. Incepta antiphona ad *Magnificat* in utrisque Vesperis et ad *Benedictus* in Laudibus thurificetur altrare cundum modum qui in rubrica De Thurificatione notatur est. Versiculi et responsoria Horarum a duobus dican-In Matutinis invitatorium quatuor incipiant, et duo illorum qui primi in tabula notati fuerint soli totum primum versum psalmi Venite dicant, et alii secundum, videlicet Quoniam Deus et sic deinceps usque in finem. Finito Gloria Patri et dicto seculorum amen a duobus tantum, et dicta resumptione a conventu, reincipiatur invitatorium a quatuor. Singula responsoria in Matutinis a duobus cantentur preter ultimum quod a quatuor dici debet. Quando ille qui facit Officium lecturus est ultimam lectionem, de benedictionem qui primus est in dextro choro. In secundis Vesperis dicantur psalmi sub una antiphona nisi in festo Circumcisionis. Cetera fiant sicut in festo simplici est notatum, excepto quod in Completorio et in Prima preces non dicantur, sed in Completorio dicta antiphona post *Nunc dimittis* et in Prima dicto *Confiteor*, statim subiungatur Dominus vobiscum et Oratio.

De Festo Toto Duplici

fiat in die Pasche et duobus sequentibus: In Ascensione Domini, In die Pentecostes et duobus sequentibus, In festo Trinitatis, In die Consecrationis Ecclesie et in Anniversario eiusdem, In festo Patroni Ecclesie Nostre, et in ceteris que in Kalen-

dario sunt notata. In omnibus autem festivitatibus totis duplicibus ad primas Vesperas dicantur hi psalmi scilicet Laudate Pueri, Laudate Dominum Omnes Gentes. Lauda anima. Laudate Dominum Quoniam Bonus, Lauda *Iherusalem*, nisi in festo sancti Stephani et sancti Iohannis et Epyphanie et nisi in festo Pasche et duobus diebus sequentibus, et nisi in festo Pentecostes et duobus diebus sequentibus, et nisi in festo Translationis Beati Dominici quando post Ascensionem immediate celebratur. Quando responsorium cantatur in Vesperis, cantetur a quatuor, antiphona ad Magnificat et ad Benedictus tota cantetur ante cantici inceptionem Te *Deum* in Matutinis omni tempore dicatur. sponsoria Horarum cum *Ālleluia* dicantur, nisi in Completorio Sabbati ante Septuagesimam et deinceps usque

ad Pascha. Versiculi nunquam dicanvero cum Alleluia, nisi tur tempore Paschali. in Cetera omnia fiant sicut supra in festo duplici est notatum, preterquam in die Natali et sancti Stephani et sancti Iohannis et Epyphanie in quibus in secundis Vesperis dicuntur quinque antiphone super psalmos, et preterquam in festo Annuntationis in quando in Quadragesima evenerit responsorium *In Pace* dicetur ab uno, et quod feria secunda et tercia post Pascha et Pentecosten, una tantum antiphona dicitur in Laudibus super psalmos.

De Thurificatione

n festis duplicibus et totis duplicibus Thuriferarius et Ceroforarii hora competc,nti in Vbsperis et in Laudibus ad sacristiam s wristiam vaclat, ,1biqne amietu et superpelliceo et cappa serica indutus, praecedentibus primo 'l'Irnriferario, deinde Ceroferariis, proce-

De Octavis Sanctorum

estivitates sancto-rum habentium Octavas, sunt he: sancti Andree, sancti Stephani, sancti Johannis Evangeliste, sanctorum Innocentium, sancti Johannis Baptiste, Apostolorum Petri et Pauli, Beati Dominici, sancti Laurentii, Assumptionis Beate Virginis, sancti Augustini, Nativitatis Beate Marie. sancti Martini. Preter istas Octavas nulle alie Octave sanctorum fiant, sive patronorum ecclesie, sive aliorum quorumcumque. Sic autem fiat Officium per Octavas sanctorum. Per omnes ferias infra Octavas sanctorum quando de Octavis agitur, ad matutinas invitatorium sicut in suis locis notatum est, vmmus sicut in die, vna tantum antiphona de festo super novem psalmos, prima die post festum dicitur prima antiphona de primo nocturno, se-

cunda die secunda, et sic deinceps quot fuerint necessarie, versiculus et tria responsoria de festo secundum feriam. Est autem dividenda hystoria per ferias eo modo quo supra de dominicali hystoria est notatum. Te Deum cotidie dicatur, versiculus ante Laudes sicut in die. In Laudibus super psalmos prima antiphona Laudum, capitulum, ymnus, versiculus, de die, ad *Benedictus* antiphona, sicut est notata, Oratio sicut in die, ad Horas diei, antiphona, capitula, responsoria, versiculus, Oratio, de festo: excepto quod si festum fuit totum duplex, responsoria tamen non dicuntur cum Alleluia, infra Octavas. Ad Vesperas antiphona, psalmi, capitulum, hymnus, versiculus de festo, ad *Magnificat* antiphona, sicut est notata, Oratio de festo, cantus hymnorum sicut est notatus. Excipiuntur de predictis Octave Apostolorum Petri et Pauli et

sancti Andree. In Octava autem die ad Vesperas precedentes psalmi de Octava, super psalmos prima antiphona Laudum de festo. Cetera fiant sicut in festo, servato modo festi simplicis. Excipiuntur Octava sancti Laurentii propter versus antiphonarum qui non dicuntur, et Octava Apostolorum Petri et Pauli, et Octava sancti Andree, sancti Stephani, sancti Johannis et sanctorum Innocentum. Octava etiam sancti Johannis Baptiste in secundis Vesperis habet propriam antiphonam ad Magnificat. Dominica vero infra Octavas fiat sicut de Octava die notatum est. nisi quod antiphone ad Benedictus et ad Magni*ficat* de die festi non dicantur, si alie per Octavas notate sint. Excipitur Dominica infra Octavas Beati Augustini quando in Kalendis Septembris evenerit. Quando autem omelia Dominicali legitur in aliqua feria infra Octavas, fiat totum aliud Officium de Octavis.

De Memoriis Faciendis

er totum annum quando propter festum vel Octavas, de Dominica non fit plenum Officium, semper cienda est de ipsa memoria Sabbato precedenti in Vesperis, et in ipsa die in Laudibus et in Vesperis, preterquam in vigilia Natalis Domoini in Vesperis, et in die Natalis et Circumcisionis et deinceps quandocumque Dominica fuerit usque in crastinum Epyphanie exclusive. Excipitur Dominica infra Octavas Natalis Domini, de nichil faciendum est nisi in crastino sancti Thome, vel in die sancti Silvestri, et Dominice infra Octavas Epyphanie et Ascensionis, de quibus in Sabbato precedenti nulla est memoria facienda. Fiat etiam memoria de tempore per omnes ferias Adventus et Quadragesime et tribus diebus Rogationum quando festum

simplex vel Maius in predictis temporibus occurrerit celebrandum, autem temporibus per totum annum, de tempore per ferias nulla fiat memoria quando festum infra ebdomadam tigerit celebrari. Item de omnibus festis simplicibus et supra si non habuerint integre primas Vesperas vel secundis, memoria in utrisque Vesperis semper fiat. Excipitur festum commemorationis Beati Pauli, de quo in primis Vesperis michil sit specialiter. Item de festo trium lectionum quando non habet plenum Officium, facienda est memoria sicut supra in rubrica de ipso notatum est. cienda est etiam memoria de sanctis de quibus in Kalendario est signatum, nisi quando de festo trium lectionum nichil fieret si eveniret. Quando autem infra quascumque Octavas non fit Officium de Octavas, facienda est de ipsis memoria, nisi in utrisque Vesperis et in Laudibus Assumptionis Beate Marie. Omnibus vero Sabbatis annum fiat per totum memoria de Beata Virgine, preterquam in Sabbato infra Octavas Natalis Domini, et in Sabbato Sancto Pasche et sequenti, et Sabbato festum Trinitatis, et preterquam in festis duplicibus et totis du-plicibus, et in die Animarum, cum in Sabbato evenerint, et preterquam in Sabbatis in quibus de ipsa agitur in conventu, quando agitur de Octavis. Fiat etiam de ipsa memoria in Octava sancti Stephani in Laudibus et deinceps tam in Vesperis quam in Laudibus usque Vesperas Octavas Epyphanie inclusive, nisi vigilia et in festo in Epyphanie. De Cruce vero facienda est memoria cotidie per ebdomadam Pasche in Vesperis, et Sabbato in Albis, et ad Vesperas deinceps cotidie in Laudibus

et in Vesperis usque ad Vesperas vigilie Ascensionis exclusive, nisi in Inventione ipsius, et in festis totis duplicibus. De Beato autem Dominico fiat cotidie memoria per totum annum, nisi in vigilia Natalis Domini Laudibus, et deinceps usque ad Octavam Epyphanie inclusive, et nisi in quarta feria post Ramos in Vesperis, et deinceps usque ad Dominicam in Albis inclusive, et in vigilia Pentecostes in Vesperis, et deinceps usque ad festum Trinitatis, et nisi in festis duplicibus et totis duplicibus, et infra Octavas eiusdem quando de ipsis agitur, et nisi in die Animarum in Laudibus.

De Ordine Memoriarum

emoria de festo simplici et supra precedit memorias de Octavis et de Dominica, memoria vero de Octavas precedit memoriam de Dominica, precedit etiam memorias de Beata Virgine in sexta feria et Sabbato. Memoria vero de Dominica et memoria de Beata Virgine in sexta feria et Sabbato, precedit memorias trium lectionum, et festi habentis solam memoriam. Item memoria de Adventu et Quadragesima precedit memoria de Beata Virgine in sexta feria et Sabbato. Memoria autem de Beata Virgine in Adventu precedit memorias ad sancto Andrea in sexta feria et Sabbato, et memorias Crucis in Paschali tempore, memoria vero de Cruce in Paschali tempore, fiat post omnes alias nisi post memoriam Beati Dominici, que omni tempore est post omnes nisi post memoalias rias facienda nisi infra Octava ipsius. Quandocumque autem fuerit memoria facienda in Vesperis et in Laudibus, per antiphonam et versiculum et Orationem fiat.

traordinariis

estivitates sancto-rum que sollemnes habentur in locis fratres quibus morantur, possunt ab eis sollemniter celebrari et cantari hystorie, et legende legi, licet in Kalendario ordinis non sunt scripte. Quorum tamen hystorie vel legende non sunt in antiphonariis et lectionariis ordinis, nec Orationes vel Officia in Missalibus inter alia inserenda, sed in fine librorum poni poterunt, vel in quaternis seorsum haberi. In martyrologio vero talium sanctorum nomina nisi alias ibi fuerint, in margine suo loco ponantur.

De Matutinis In Sero Post Completorium Dicendis

💓 🗑 n festo sancte Trini-🏿 🔯 tatis et deinceps in omnibus festis duplicibus et totis duplicibus usque ad festum sancti Augustini inclusive, et in festo sancte Marie Magdalene,

De Festivitatibus Ex-|cantentur in sero post Completorium Matutine.

De Orationibus Et Vigiliis Sanctorum

omnibus festis sanctorum, nisi vigiliam habuerint, Oratio que dicitur in Vesperis precedentibus diem festum, dicenda est ipso die ad Laudes, Terciam, Sextam et Nonam, et ad secundas Vesperas diei, nisi festum fuerit trium lectionum quod non habet secundas Vesperas. In festis vero sanctorum habentium Missam vigilia, Oratio que dicitur ad Missam, dicenda est ad primas Vesperas, nisi in festo sancti Andree quando transfertur, et nisi in vigilia Apostolorum Petri et Pauli. Oratio vero que dicitur in Laudibus diei, dicenda est ad Terciam Sextam et Nonam, et ad Vesperas diei. Sciendum autem quod nulla vigilia sancti alīcuius habet aliquid in Matutinis nec in Horis ante Vesperas nisi

solam omeliam, propter quam tamen cum legenda fuerit, aliud Officium diei illius non mutatur, nisi quandoque in benedictionibus lectionum.

Que Requirenda Sint In Communi Sanctorum

otandum quo per totum annum omnia que in festis sanctorum in Ordinario vel in Antiphonario non inueniuntur signata, de communi sanctorum Paschalis temporis sive alterius sunt assumenda, et dicenda suis locis secundum quod ibi notata sunt, et competunt festivitatibus de quibus agitur.

Dominici per totum annum quando fuerit facienda, preterquam infra Octavas ipsius. Si in festo alicuius martyris vel infra Octavas, fiat memoria de alio martyre, tunc in Vesperis dicatur ad memoriam de secundo sanctorum, versiculus, secundi nocturni. In Laudibus vero dicatur versiculus

trium nocturni. Eodem modo fiat de aliis sanctis. **BASS** b Octavis Epyphanie usque ad Septuagesimam in omnibus Sabbatis, nisi festum simplex vel maius occurrerit, fiat in conventu Officium de Beata Virgine, hoc excepto quod quando Sabbatum primum post Octavam Epyphanie omnino vacaverit, faciendum est Officium feriale, secundum quod supra in rubrica ante Dominicam Domine ne in ira notatum est. Sic autem fiat. Quando vero propter aliquod predictorum intermittatur, tunc fiat de ea memoria in Vesperis et in Laudbis, preterquam in festis duplicibus et totis duplicibus, et in die Animarum. Quando autem predictum Officium fit in choro in Sabbatis, surgenda dicatur canticum

S. O. P.

Graduum hoc modo.

officium cotidianum
Beate Virginis totum dicitur extra chorum,
preter Completorium.
Consuevit autem dici in-

ter duo signa horarum canonicorum, attendendum tamen quod quando Missa cantatur immediate post Primam, et Tercia continuatur Misse, nisi est dicenda Terce de Beata Virgine ante Primam diei, sed post Ter-Similiter in Dominicis quando Nona dicuntur immediate post gratiarum actiones, Vespere vel vigilie defunctorum, continuande fuerint None diei, Nona de Beata Virgine, dicitur post Vesperis vel Vigilias defunctorum. Similiter in Quadragesima, non sunt dicende Vespere de Beata Virgine ante Nonam diei, sed post Vesperis, sive Nona et Vespere con-tinuentur, seu Vespere post Missam dicantur. Ante omnes autem Hodicatur Ave Maria, et qui incipit dicat usque Dominus tecum ita alte quod audiri possit, alii sive unus sive plures prosequantur Benedicta tu et cetera. Intermitautem predictum titur

Officium in vigilia Natalis Domini in Matutinis, et deinceps usque in crastinum post Octavam Epyphanie exclusive, et in quarta feria ante Cnema domini in Vesperis, et deinceps usque in secunda feriam post Octavam Pasche exclusive. Similiter in vigilia Pentecostes in Vesperis, et deinceps usque in secundam feriam post festum Trinitatis exclusive. Intermittitur etiam in omnibus festis duplicibus et totis duplicibus primis Vesperis et deinceps usque in crastinum diei festi exclusive. Intermittitur etiam quandocumque fit de ea Officium in conventu. qui tamen in supradictis temporibus ex devotione dicere voluerint, per se et summisse illud dicant.

De Officio Defunctorum

fficium defunctorum hoc modo agatur in conventu cum agendum fuerit singulis septimanis. Post Nonam

diei Dominice sive al-|dicuntur sedeant fratres. terius diei, vel post prandium tempore ieiunii, vel etiam post Vesperas preterquam in Quadragesima, si Priori melius videatur, dicantur Vespere per defunctis cum vigiliis. Poterunt tamen differi interdum vigilie usque post Vesperas diei quando Vespere defunctorum dicuntur post Nonam, si visum fuerit. Ipsis autem vigiliis continuentur Laudes semper cum vacaverit. Quod si non vacauerit, finito ultimo responsorio cum versibus, dicatur Pater noster. Deinde dicat sacerdos, *Et ne nos*, **V** A porta inferi, Dominus vobiscum, et Orationem Fidelium, Laudes autem dicnatur post Matutinas. Ad Vesperas et ad viglias et ad Laudes qui dicit responsoria Horarum, incipiat primam antiphonam. Ceteras incipiant fratres in utroque choro secundum ordinem. In Vesperis autem dum antiphone et psalmi

Post ultimi vero psalmos ad versum Requiem eternam, qui totus dicendus est ab illo choro cui competit, surgant, et stet chorus contra chorum quousque canticum Magnificat, cum sua antiphona finiatur. Deinde prosternant se fratres etiam si vigilie sint sollemnes, nisi festum fuerit. Quod si festum fuerit, inclinet chorus contra corum. Et dicto Pater noster, dicatur legendo psalmi *Lauda Anima*, qui dicendus est totus a fratribus prostratis tempore prostrationum, a fratribus vero erectis tempore inclinationum, finito psalmo, ebdomadarius erectus et conversus ad altare dicat Orationes. Idem modus servetur in Laudibus post canticum Benedictus. In vigiliis autem Laudibus sedeant fratres ad psalmos et antiphona, usque ad Laudate Dominum exclusive, Et dum tercia antiphona de nocturno dicitur, surgant. Dictoque versiculo, dicatur *Pater noster* more solito. Quo finito, sacerdos dicat, Et ne nos. Et responsorio Sed libera, non dicatur Jube Domine, sed incipiatur lectio et fratres sedeant, lectiones autem in medio chori legende sunt, et eas legem debent, et cantare versus, responsorium qui per ebdomadam ad ea notati sunt, nisi cantor aliter ordinaverit. Quando versus responsorium canab uno, cantor tantur incipiat singula responsoria. Quando vero a duobus, tunc illi incipiant responsorium, qui versum cantare debuerint. In vigiliis que semel in septimana fiunt, singula responsoria ab uno. tribus vero anniversariis ordinis, tercium et sextum et nonum responsorium, per presenti autem fratre defuncto, responsoria omnia, a duobus cantentur. Emergentes vero vigilie fiant secundum quod prelato videbitur. Sunt autem semper faciende vigilie novem lectionem a fratribus in conventu sive extra ubicumque fuerint semel in ebdomada, nisi temporibus infra notatis, in quibus intermitti possint. Poterit autem in parvis conventibus legendo distince dici. Quando predicte vigilie fiunt, nonum responsorium sive dicendum fuerit ab uno sive a duobus, dicatur cum his terbus versibus, scilicet Dies Illa, Tremens, *Creator*. Dicto ultimo versu, cantor reincipiat responsorium *Libera*. Intermittuntur autem predicte vigilie novem lectionem in omnibus Sabbatis, et in vigilia cuiuslibet festi, nisi trium fuerit lectionum. Item in festis duplicibus et totis duplicibus in utrisque vesperis, et in vigilia Natlis Domini, et deinceps usque ad Octavam Epyphanie exclusive. Item in quarta feria Cenam Domini, et deinceps usque ad feriam secundam post Octavam Pasche exclusive. Item in vigilia Ascensionis, et deinceps usque ad Octavam ipsius exclusive. Item in vigilia Pentecostes et deinceps usque ad Dominicam post Trinitatem exclusive. Item per omnes Octavas, Si tamen presens defunctus fuerit, Officium vigiliarium per eo agi poterit, non tanem in die Natalis Domini, nec in die Cene, nec in Parascheve nisi in Sabbato Sancto, nisi in die Pasche, nisi in die Pentecostes. Quod si anniversarium quodcumque ordinis evenerit, vel per presenti defuncto, vel ex alia qualibet causa infra ebdomadam quocumque die fuerint predicte vigilie faciende, sufficit quod ille fiant, et ad alias in ipsa ebdomada non teneantur fratres. Vigilie vero trium lectionum dicende sunt ab ebdomadario presentis ebdomade, cum diacono et subdiacono, et fratre qui scriptus est ad Missam

pro defunctis. Poterunt et alii qui voluerint interesse. Sunt autem semper faciende, nisi in Sabbatis et in vigilia cuiuslibet festi nisi trium fuerit lectionum, et nisi in festis duplicibus et totis duplicibus, in utrisque Vesperis, et nisi in vigilia Natalis Domini et deinceps usque ad Octavam Epyphanie exclusive, et nisi in quarta feria post Ramos Palmarum, et deinceps usque ad Octavam Pasche exclusive, et nisi in vigilia Pentecostes, et deinceps usque in crastinum Trinitatis exclusive. Quando igitur dicende fuerint, tempore ieiunii extra Quadragesimam post Vesperas post gratias. In Quadragesima vero post gratias, quando bis comeditur post cenam vel post Nonam, cum Vesperis et Laudibus, dicantur, ebdomadarius Officium incipiat et compleat. Si qui vero eorum qui interesse tenentur, quacumque vausa

interfuerint, nihilominus predictas vigilias dicere teneantur. Psalmi autem et lectiones et responsoria, dicantur hoc modo. In Dominica et in quarta feria, dicantur psalmi primi nocturni, cum suis antiphonis et versiculo et lectionibus et responsoriis. In secunda quinta feria, dicantur psalmi secundu nocturni cum suis antiphonis et versiculo et lectionibus et responsoriis. In tercia vero et sexta feria, dicantur psalmi tercii nocturni similiter cum suis antiphonis et versiculo et lectionibus et responsoriis. In ultimo autem responsorio dicatur tantum primus versus, scilicet Dies Illa, post resumptionem vero responsorium non repetatur, sed resumptio usque in finem dicatur. Quod si festum intervenerit, nihilominus in feriis singulis predictus ordo servetur. Hoc autem ordine dicantur Orationes in vigiliis defunctorum, Pro Presenti

sive per uno defuncto, si episcopis fuerit, prima Oratio dicatur *Deus qui* inter apostolicos, si alius *Inclinā*. Si vero femina: Quesumus Domine, Secunda Deus venie: tercia Fidelium. Pro Fratribus Familiantibus et benefactoribus, prima *Deus venie*, secunda *Deus qui nos* patrem, tercia Fidelium. Omni Anniversario, prima *Deus indulgen*tiarum, secunda Deus venie, tercia Fidelium. Si simul evenerint obitus et anniversarium: dimittatur *Deus venie*, et prima Oratio dicatur Pro Presenti defuncto, secunda Pro Anniversario, tercia non mutatur. In vigiliis autem trium lectionum, dicatur prima Deus venie, secunda Deus qui nos patrem, tercia Fidelium. De Antiphona Cantanda

Virginis
mni tempore preterqua
in quarta et quinta et
sexta feria ante Pascha,

Post Completorium Ad

dinem Et Fratres Beate

Recommendandum

cantetur post Completorio antiphona Salve Regina, vel Ave Regina, incipienda a duobus cantoribus, vel ab aliis duobus quibus iniunctum fuerit a cantore, in medio chori in duplicibus et totis duplicibus, aliis vero diebus ab uno cui iniunctum fuerit stante in sede sua verso vultu ad altare. Dum autem inchoatur antiphona, fratres omnes preter incipientem quando uno, vel incipientes a duobus, et quando preter ceroferarios sque prostratione flectant genua, chorius contra chorum, stantes flexius genibus quousque cantatum sit Salve, vel *Ave*, et tunc se erigentes, exeant processionaliter ad ecclesiam exteriorem, precedentibus duobus qui notati sunt ad acolitatum in Missa, cum candelaberis et cereis in superpeliciis sine caputiis. Qui ante inceptionem antiphone venientes ante gradus presbyterii, et in-

clinantes, stare debent ibidem, quousque fratres alii se erexerint, et tunc iterum inclinantes precedant in processione. Omnes autem fratres egrediendo inclinent ante creucem que est inter chorum et ecclesiam laycorum. Dum cantatur antiphona pergatur aqua benedicta ab ebdomadario, fratre qui dicit responsoria ho-rarum, vel si ipse impeditur fuerit aut absense alio cui iniunctum fuerit a cantore, aquam benedictam post ebdomadarium deferente, predicta vero genuum flexio, non fiat extra chorum. Finita antiphona, ceroferarii dicant V. Dignare me, addentes Alleluia tempore Paschali, et dicatur eo modo quo dicuntur versiculi ad memorias. Dicto versiculo ebdomadarius subiungat Oremus et Orationem Concede nos, eo modo quo dicuntur Orationes Horas. Finito Oratione, dicatur Fidelium anime.

Quo dicto si extranei interfuerint intret fratres chorum, et ibi dicant Pater Noster et Credo in locis suis cum consueris inclinationibus seu prostrationibus. Si vero extranei non interfuerint, dicant extra. Ceroforarii tamen semper dicto Fidelium inclinantes, statim revertantur ad sacristiam, dicentes *Pater Noster* et *Credo* in eundo. Quod si locus exterior non est aptus ad processionem vel si fratres fuerint pauci notabiliter, non oportet exire extra, sed in choro fiant omnia. ceroferariis tamen cundum modum supradictum stantibus ante gradus presbiterii. Ubi autem fuerint extranei in ecclesia, quando aliqui fratres remanserint Completorio, fiat signum circa finem Completorii ut veniant ad processionem quia Completorio remanserint.

De Disciplinis Recipiendis Post Completorio

empore quo fiunt prostrationes in Completorio, et etiam in Paschali tempore, diebus illius in quibus fierent, si essent extra tempus Paschale, recipiende sunt discipline: dicto *Pater Noster* et *Credo*, in loco ubi hec dicuntur si sit aptus ad hoc, vel in alio aptiore secundum ordinationem Prioris. autem occasione preparationis ad huiusmodi disciplinas, prostrationes vel inclinationes impediantur, poterit fratres dissolvere tunicas circa findem antiphone. Finito Pater Noster et Credo, preparantes fratres deponendo supriorem partem tunicarum, dicant Confiteor. Quo dicto, ebdomadarius stans in medio, subiungat *Mis*ereatur. Deinde incipiat psalmos *Miserere*, et conventus eum prosequatur hoc modo, quod ebdomadarius solus dicant unum versum, et totus conventus dicat alium. Post psalmos dicto Glo*ria*, subiungatur comuniter ab omnibus, Kyrie eleison, Christe eleison, Kyrie eleison, Pater noster. Quo finito subiungat ebdomadarius, Et ne nos, \(\forall \). Salvos fac, Dominus vobiscum, Oremus, Deus cui proprium. Dum autem psalmus et versiculus et Oratio dicuntur, circueat ebdomadarius dando disciplinas, incipiendo a dexteris in superiori parte chori, et descendendo. deinde prosequendo in sinistro, et incipiendo ab inferiori. Nec debet pausare quousque compleverit psalmos cum versiculo et Oratione predictis. Quilibet autem frater postquam ille qui dat disciplinas non est reversurus ad eum ad dandum iterum disciplinam, potest reponere vestes suas. bet tamen remanere prostratus, quousque Oratio sit finita. Sit vero conventus adeo magnus fuerit quod frater unus cito non possit eum ex-

pedire, ebdomadarius precedentis septimane adiungatur, qui prosequatur hoc Officium cum ebdomadario pre-senti, et incipiat in sinistro choro a parte inferiori, predicto modo circuendo, ita quod uterque semel tantum circueat. Provideat autem sacrista, quod in certo loco semper inveniantur virge pro disciplinis, ita in promptu quod propter earum de-fectum non contingat conventum moram contrahere in expectando. Vt autem ille qui dedeit disciplinas, et ceroferarii et alii qui ex debito tenentur ad aliquas disciplinas, vel ex devotione plures volunt recipere, possint adhuc recipere disciplinas, ebdomadarius suam precedens ebdomadam, vel alius cui cantor dixerit, si aliquis ex istis defuerit: dare potest disciplinas secundum predictum modum, in aliquo alio loco sequestri ad hoc apto.

De Oratione Pro Capitulo Generali Et Per Pergentibus Ad Illud

ie lune post Octavam Pasche, et deinceps usque ad sextam feriam ante Pentecosten inclusive, omni die nisi sit festum totum duplex, finito Pater noster quod dicitur post Nonam, vel post Officium mortuorum si fiat a conventu immeidate post Nonam, dicatur Psalmi *Ad te levavi* ab utroque choro alternatim cum Gloria Patri, cantore exparte ebdomadarium incipiendte, postea, antiphona Veni Sancte Spiritus. Deinde Kyrie, Christe eleison. Kyrie, Pater noster. Quo dicto, subiungat ebdomadarius legendo, Et ne nos, ℣. Emitte spiritum, \(\forall \). Salvos fac, Dominus vobiscum, Oremus, Deus qui corda, Adesto domine super nostris, et terminentur sub uno Per Christum. Fratres vero qui non sunt in choro, nichilominus

dicere debent idem.

De Pretiosa

um in choro dicen-dum fuerit Pretiosa, pernunitatis que de Martyrologio prenuntianda sunt, subiungat ebdomadarius stans versus ad chorum, \(\forall \). Pretiosa est, et conventus surgens respondeat Mors sanctorum. Deinde ebdomadarius absque Dominus vobiscum et absque Oremus subiungat orationem, Sancta Maria. Qua finita et responso Amen, dicat \hat{V} , Deus in adiutorium, responso, Domine ad adiuvandum. Deus in adiutorium, Domine ad adiuvandum, Deus in adiutorium, Domine ad adiuvandum, postea dicatur communiter Gloria Patri, Sicut erat, Kyrie eleison, et subiungatur secreto Pater noster. Deinde dicat ebdomadarius Et ne nos, \(\forall \). Respice domine in servos tuos, postea sine *Dominus vobiscum*, et sine *Oremus* subiun-

gat orationem *Dirigere et* sanctificare. Qua finita et dicto Jube domne ab illo qui legit Kalendas, si legendum fuerit de Evangelio, ebdomadarius det benedictionem, Divinum auxilium, si vero de constitutionibus: detur benedictio *Regularibus* discipulis, fratres qui extra conventum sut, Evangelium proprium in primptu non habuerint, dicant, Secundum Jo-hannem, In principio erat verbum et cetera, usque sine ipso factum est nichil. De constitutionibus vero dicatur lectio Quoniam ex precepto regule etc., usque uniformes in observantiis canonice religionis inveniamur. Deinde dicto Commemoratio *fratrum etc.*, prelatus vel si ipse defuerit ebdomadarius dicat Requiescant in pace, et responso a conventu *Amen*: cantor vel succentor secundum quod ebdomada fuerit incipiat psalmo *Laudate* dominum omnes gentes.

Quo dicto alternatim ab utroque choro cum Glo*ria Patri* subiungat ebdomadarius, ÿ. Ostende nobis, Dominus vobiscum, Oremus, Actionas nostras. Deinde prelatus, vel si ipse defuerit, ebdomadarius dicat adiutorium, postea fidelium anime. Quando autem in capitulo dicendum fuerit, si sermo fuerit faciendus, et extranei interesse debuerint, omnia fiant et terminentur antequam sermo fiat, sicut supra notatum est, excepto quod qui tenet capitulum, dicto Requescant in pace, dicet Benedicite, et responso *Dominus*, incipiet psalmo *Laudate*, Si autem extranei non debuerint interesse, dicto Benedicite, et propositis siqua voluerit proponere qui tenet capitulum dicat, Surgat qui debet facere sermonem, et ille surgens veniat ante eum, et flexis genibus et inclinato capite, petat benedictionem diendo Jube domine, et detur benedic-

tio *Dominus sit in corde* tuo etc. Qua recepta, vadat ad locum ubi facientes sermonem esse consueverunt, finito sermone, qui tenet capitulum incipiat psalmo *Lau*date cetera que sequuntur fiant ut predictum est. Si vero culpe fuerint audiende fiat orationes pro benefactoribus hoc modo. Dicto Benedicite supra, si recitanda fuerint beneficia recitentur. Deinde recommendatis quos recommendare habuerit vel voluerit qui tenet capitulum, surgendo sine *Oremus* dicat orationem *Retribuere* dignare, et tunc omnes surgant, responso post orationem *Amen*, cantor vel succentor secundum quod ebdomada fuerit, incipiat psalmo Ad te *levavi*, et conventus ipsum prosequatur et sequentem dicendo versus alternatim, finito psalmo *Ad te levavi* cum *Glo*ria patri et Sicut erat, subiungatur psalmo De *profundis* terminandus

per *Requiem eternam*, Postea communiter dicatur *Kyrie eleison*, et *Pa*ter noster secreto. Quo finito, subiungat ebdomadarius, *Et ne nos*. 🕅. Oremus pro domino papa, \(\forall \). Salvos fac, Requiescant in pace, Dominus vobiscum, Oremus, Oratio *Omnipotens sem*piterne deus qui facis, Oratio, *Pretende*, Oratio, *Fidelium*, predicte autem tres orationes dicantur eo modo quo dicuntur orationes ad horas, sub uno *Oremus*, et terminentur sub uno Qui vivis et regnas per omnia, etc.

Januarius habet dies. xxxi. luna. xxx.

S. O. P.		Kale	endari	um Sanctorum Januarius		
Aurei	10	Kal.				
nume		ixai.				
iii	A		1	Circumcisio domini. duplex.		
111	b	iiii	2	Oct. Sancti Stephani.		
хj	c	iii	3	Oct. Sancti Johannis. Inc		
1-9	d	ii	4	Oct. Sanctorum Innocentium		
xix	e	Nonis	5			
viii	f	viii	6	Epiphania Domini. totum du		
	g	vii	7	Claves. lxx.		
xvi	Å	vi	8			
\mathbf{V}	b	V	9			
	С	iiii	10	Pauli Heremite. memoria.		
xiii	d	iii	11			
ii	e	ii.	12			
	f	Idibus.	13	Oct. Epiphanie. simplex. Hy		
X	g	xix	14	Felicis presbiteri et confesso		
	A	xviii	15	Mauri abbatis. iii. lect.		
xviii	b	xvii	16	Marcelli pape et martyris. iii		
vii	c	xvi	17	Anthonii abbatis. iii. lect.		
	d	XV	18	Prisce virginis et martyris. iii		
XV	e	xiv	19	·		
iiii	f	xiii	20	Fabiani et Sebastiani martyr		
	g	xii	21	Agnetis virginis et martyris.		
xii	A	хj	22	Vincentii martyris. semidupl		
j	b	X	23	Emerentiane virginis et mart		
	c	ix	24			
ix	d	viii	25	Conversio sancti Pauli. semi		
	e	vii	26			
xvii	f	vi	27	Juliani episcopi et confessor		
vi	g	V	28	Agnetis secundo. iii. lect.		
	A	iiii	29			
xiv iii	b	iii ii	30			
iii	c		31			
Hore noctis. xvj. Diei. viii.						
2-						
				35		

S. O. P.

Februarius habet dies. xxviii. luna. xxix.

Aureus				
numer.				
	d	Kal.	1	Ignatii episcopi et martyr.
хj	e	iiii	2	Purificatio sancte Marie v
xix	f	iii	3	
viii	g	ii	4	
	Ä	Nonis	5	Agathæ virginis & martyri
xvi	b	viii	6	
V	c	vii	7	Dorotheæ virginis & mart
	d	vi	8	S
xiii	e	V	9	
ii	f	iiii	10	
	g	iii	11	
X	g A	ii	12	Eulaliæ virginis Barchinor
	b	Idibus.	13	8
xviii	С	xvi	14	Kalendas Martii.
vii	d	XV	15	Sol in piscibus.
	e	xiv	16	•
XV	f	xiii	17	
iiii	g	xii	18	
	g A	хj	19	
xii	b	X	20	
j	c	ix	21	
	d	viii	22	Cathedra Sancti Petri. sex
ix	e	vii	23	
	f	vi	24	MATHIÆ Apostoli. sex ca
xvii	g	V	25	
vi	g A	iiii	26	
	b	iii	27	
xvi	c	ii	28	

Locus bissexti in anno bissextili quacumque die even Festum sancti Mathiæ in tali jejunetur Vigilia eius, & in sequenti die celebretur, & servetur Festum; et si Sabbato evenerit, ipso Sabbato celebretur et jejunetur Vigilia eius, et servetur in sequenti die Dominico.

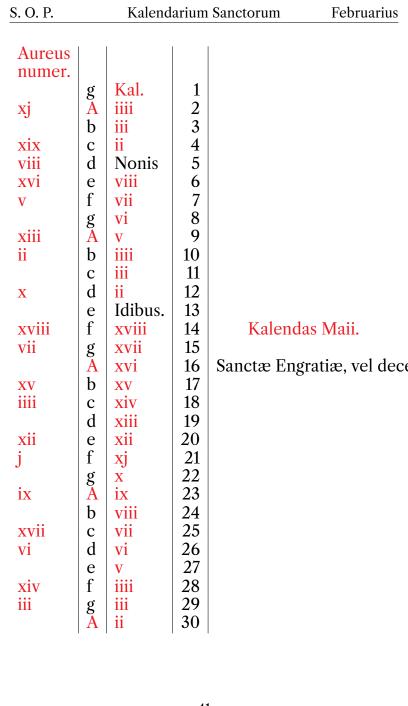
MARTIUS.

HABET DIES 31. LUNA 30. NOX HABET HORAS 12. dies vero 12.

S. O. P.	Kalendarium Sanctorum Februariu				
Aurous	I	Kal	I	I	
Aureus		Kal.			
numer.	a		1		
iii	d	771	1		
371	e f	vi	2	Lomotorii	i & Celedonii m
хj		V	3	пешетен	a Celedollii ili
xix	g A	iiii iii	2 3 4 5		
viii	b	iii	6		
VIII			6 7 8		
wi	c d	Nonis viii	Q		
xvi		viii Vii	9		
V	e f	vii	10		
xiii		VI	11		
ii	g A	iv.	12		
11	b	iii	13		
v		iii	13		
X	c d				
*******		Idibus.	15	Valor	das Aprilis
xviii vii	e f	xvii	16	Kalen	das Aprilis.
VII		xvi	17		
****	g A	XV	18 19		
XV iiii		xiv			
1111	b	xiii xii	20		
7711	C		21		
xii ;	d	Xj	22		
j	e f	X	23		
ix		ix	24		
IX	g A	viii	25		
3737ii	b	vii	26 27		
xvii		vi			
vi	C	V	28		
77.177	u	11111 ;;;	29		
xiv iii	f	iiii iii ii	29 30 31		
111	I	П	31		

APRILIS.

HABET DIES 30. LUNA 29. NOX HABET HORAS 10. dies vero 14.

MAJUS.

HABET DIES 31. LUNA 30. NOX HABET HORAS 8. dies vero 16.

S. O. P.	Kalendarium Sanctorum Februarius				
	ı	ı	ı	1	
Aureus					
numer.	1.	TZ . 1	4	TD	
хj	b	Kal.	1	Torquati & comitum eius	
	C	vi	3	Felicis Diaconi Hispalens	
xix	d	V	3	Inventio sanctæ Crucis.	
viii	e f	iiii	5		
		iii	5		
xvi	g A	ii	6 7		
V		Nonis	/		
•••	b	viii	8		
xiii .:	C	vii	9		
ii	d	vi	10		
	e	V	11		
X	f	iiii	12		
•••	g A	iii	13		
xviii		ii	14		
vii	b	Idibus.	15		
	C	xvii	16	Kalendas Junii.	
XV	d	xvi	17		
iiii	e	XV	18		
	f	xiv	19		
xii	g A	xiii	20	Sanctorum Cyriaci & Pat	
j		xii	21		
	b	хj	22		
ix	c	X	23		
	d	ix	24		
xvii	e	viii	25		
vi	f	vii	26		
	g A	vi	27		
xiv	A	V	28		
iii	b	iiii	29		
iii xj	b c d	iiii iii ii	29 30 31		
хj	d	ii	31		

JUNIUS.

HABET DIES 30. LUNA 29. NOX HABET HORAS
6.
dies vero 18.

S. O. P.		Kalend	arium	Sanctorum Februarius
Aureus	I	I	I	I
numer.				
numer.	e	Kal.	1	
xix	f	iiii		
viii	1	iii	3	
viii xvi	g A	ii	4	
XVI V	b	Nonis	2 3 4 5	
V	C	Viii	6	
xiii	d	viii	7	
ii	e	vii Vi	8	
11	f	VI	9	
X		iiii	10	
Λ	g A	iii	11	
xviii	b	ii	12	
XVIII Vii	C	Idibus.	13	
V 11	d	xviii	13	Valandae Iulij
3737		xviii xvii	15	Kalendas Julii.
XV iiii	e f	1	16	
Ш		xvi	17	Adriani ataya Natalim, na
7744	g A	XV	18	Adriani atque Nataliæ. no
xii ;	b	xiv		Camanii 0- Duotanii manty
j		xiii	19	Gervasii & Protasii marty
!	C	xii	20	
ix	d	xj v	21	
	e f	X	22	Daminiaa mua adarantu Sa
xvii		ix	23	Dominica pro adventu Sa
vi	g A	Viii	24	Nativitas sancti Joannis B
_!		vii	25	
xiv	b	vi	26	C
iii	C	V	27	Sancti Zoïli martyris.
	d	iiii	28	1 5 0 5
хj	e	iii	29	Apostolorum Petri & Pau
ı	f	ii	30	
•				

JULIUS.

HABET DIES 31. LUNA 30. NOX HABET HORAS 8. dies vero 16.

S. O. P.	Kalendarium Sanctorum Fe				Februarius
Aureus	'				
numer.	'				
xix	g A	Kal.	1		
viii		vi	2		
	b	V	2 3 4 5		
xvi	c	iiii	4		
V	d	iii	5		
	e	ii	6		
xiii	f	Nonis	7		
ii	g	viii	8		
	g A	vii	9		
X	b	vi	10		
	c	V	11		
xviii	d	iiii	12	Sanctæ Mart	ianæ Virginis
vii	e	iii	13		
•	f	ii	14		
XV	g	Idibus.	15		
iiii	A	xvii	16	Kal. Augusti.	Justæ & Ruf
	b	xvi	17	1441.11.0	Jaseco II
xii	$\begin{vmatrix} \mathbf{c} \\ \mathbf{c} \end{vmatrix}$	XVI	18		
j	d	xiv	19		
J	e	Xiii	20		
ix	f	XIII	21	Sperati vel co	omitum eius.
IΛ		xj	$\begin{vmatrix} 21\\22 \end{vmatrix}$	operan ver ex	Jiiituiii Ciao.
xvii	g A	X	23		
vi	$\begin{vmatrix} \mathbf{h} \\ \mathbf{b} \end{vmatrix}$	ix	$\begin{vmatrix} 23 \\ 24 \end{vmatrix}$	Christinæ vir	rginic & mart
V I	c	Viii	25	Christophori	
xiv	d	VIII Vii	26	Cilistobilori	α commun
XIV iii		VII Vi	26		
III	e f				
:	1 1	V	28		
Xj	g A	iiii	29	C -4: Cuard	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·
xix	1 1	iii	30	Sancti Cucuf	ati martyris.
i	b	ii	31		
i					

AUGUSTUS.

HABET DIES 31. LUNA 30. NOX HABET HORAS 10. dies vero 14.

S. O. P.		Februarius			
	ı	L TZ 1	ı	I	
Aureus		Kal.			
numer.				D 10 0	
viii	C		1	Felicis mart	yris. <mark>novem le</mark>
xvi	d	iiii	2 3 4 5		
V	e	iii	3		
	f	ii	4		
xiii	g A	Nonis			
ii		viii	6	Sanctorum	Justi & Pastori
	b	vii	7		
X	C	vi	8		
	d	V	9		
xviii	e	iiii	10	Sancti Laur	entii martyris.
vii	f	iii	11		
	g	ii	12		
XV	A	Idibus.	13	Hyppolyti N	Martyris. <mark>quatı</mark>
iiii	b	xix	14	Kalend	as Septembris
	c	xviii	15	ASSUMPTI	O SANCTÆ N
xii	d	xvii	16		
j	e	xvi	17		
3	f	XV	18		
ix		xiv	19		
	g A	xiii	20		
xvii	b	xii	21		
vi	c	xi	$\overline{22}$		
, -	d	X	23		
xiv	e	ix	24	Bartholoma	ei Apostoli. se
iii	f	viii	25		rtyris. novem
111		vii	26		oiscopi. novem
vi	g A	vii	27	Остопин Бр	iscopi. Hovein
xj xix	b	V	28	Augustini F	piscopi & Doc
AIA	c	v iiii	29	Augusuill E	різсорі & Дос
viii	d	1111 iii	30		
V 111					
	e	ii	31		

SEPTEMBER.

HABET DIES 30. LUNA 29. NOX HABET HORAS 12. dies vero 12.

S. O. P.	Kalendarium			Sanctorum Februarius
Aureus		Kal.	[
numer.		1 tuii		
xvi	f		1	
V		iiii		
•	g A	iii	3	
xiii	b	ii	4	
ii	c	Nonis	4 5	
	d	viii	6	
X	e	vii	7	
	f	vi	8	
xviii		V	9	
vii	g A	iiii	10	Officium jejuniorum Kal
* 11		1111		Cypriani observatur hi
	b	iii	11	ajprium observatur m
XV	c	ii	12	
iiii	d	Idibus.	13	Kalendas Octobris.
	e	xviii	14	Taronaa o coorne.
xii	f	xvii	15	Euphemiæ virginis & ma
j		xvi	16	
3	g A	XV	17	
ix	b	xiv	18	
	c	xiii	19	
xvii	d	xii	20	Matthæi Apostoli. sex ca
vi	e	xj	21	1
	f	X	22	
xiv	g	ix	23	Decollatio Sancti Joannis
iii	A	viii	24	3
	b	vii	25	
хj	c	vi	26	
xix	d	\mathbf{v}	27	
	e	iiii	28	Michaelis Archangeli. se
viii	f	iii	29	Hieronymi Presbyteri &
-	g	ii	30	<i>j</i> = ==== <i>j</i> ==== <i>j</i>

OCTOBER.

HABET DIES 31. LUNA 30. NOX HABET HORAS 14. dies vero 10.

S. O. P.		Kalendarium Sanctor			Februarius
A	ı	I	I	I	
Aureus					
numer.	_^	Kal.	1	Canatarum	Verissimi, Ma
xvi	A		1	Sanctorum	Verissiiii, ivia
V	b	vi	3		
xiii ii	C	V	3		
Ш	d	iiii iii	4 5		
	e				
X	f	ii Namia	6		
:::	g A	Nonis	7		
xviii ::		viii	8		
vii	b	vii	9		
	C	vi	10		
XV	d	V	11		
iiii	e	iiii	12		_
	f	iii	13	Sanctorum	Fausti, Januar
xii	g	ii	14		
j	A	Idibus.	15		
	b	xvii	16		las Novembris
ix	c	xvi	17		Cosmæ & Da
	d	XV	18	Lucæ Evan	gelistæ. sex ca
xvii	e	xiv	19		0
vi	f	xiii	20		
	1	xii	21		
xiv	g A	xj	22		
iii	b	X	23	Servandi &	Germani mar
	c	ix	24		
хj	d	viii	25		
XiX	e	vii	26		
74174	f	vii	27	Vincentii &	Sabinæ & Ch
viii	1	V	28		m Simonis &
V 111	g A	iiii	29	Tipostolora	III omnoms & j
xii	$\frac{h}{b}$	iii	30	Sancti Mar	celi martyris.
		iii	31	Salicti iviai	cen martyris.
V	C	11)I		

NOVEMBER.

HABET DIES 30. LUNA 29. NOX HABET HORAS 10. dies vero 14.

S. O. P.	Kalendarium Sanctorum Februarius				
Aumoura		ı	I	I	
Aureus					
numer.	4	V al	1		
:::	d	Kal.	1		
xiii ::	e	iiii	2		
ii	f	iii ::	3		
**	g A	ii Nonia	2 3 4 5		
X		Nonis			
	b	viii	6 7	Officium iciumianum Valor	
xviii	c	vii	/	Officium jejuniorum Kale	
::	4		0	Martini observatur his t	
vii	d	vi	8 9		
	e f	V			
XV		iiii	10	Mantini Enissani 8 Canfa	
iiii	g	iii ::	11	Martini Episcopi & Confe	
::	A	ii 1.1:1	12	Æmiliani Abbatis. novem	
xii :	b	Idibus.	13	V-11D	
j	C	xviii	14	Kalendar Decembris.	
:	d	xvii	15		
ix	e	xvi	16	A -:1: 9 X7:-4 - ::	
:	f	XV	17	Aciscli & Victoriæ martyri	
xvii :	g A	xiv	18	Sancti Romani martyris.	
vi		xiii 	19	Sancti Crispini Episcopi &	
•_	b	xii :	20		
xiv	C	хj	21	Consilies reinstale 8 manutum	
iii	d	X	22	Cæciliæ virginis & martyr	
:	e	ix	23	Clementis Papæ & martyi	
Xj	f	viii	24		
xix	g A	vii	25		
viii	b	vi	26 27		
VIII		V			
****	c d	1111 ;; ;	20	Caturnini martyria cov ac	
xvi		iiii iii ii	28 29 30	Saturnini martyris. sex ca	
V	e	П	30	Sancti Andreæ Apostoli. s	

DECEMBER.

HABET DIES 31. LUNA 30. NOX HABET HORAS 16. dies vero 8.

S. O. P.		Kalendarium Sanctorum Februarius				
Aureus						
numer.						
xiii	f	Kal.	1			
ii	g A	iiii	3			
		iii				
X	b	ii	4	Barbaræ virginis & martyı		
	c	Nonis	5			
xviii	d	viii	6	Sancti Nicolai Episcopi &		
vii	e	vii	7			
	f	vi	8			
XV	g	V	9	Leocadiæ virginis. sex car		
iiii	A	iiii	10	Eulaliæ virginis. sex capp		
	b	iii	11			
xii	c	ii	12	Eugeniæ virginis & marty		
j	d	Idibus.	13			
	e	xix	14	Kalendas Januarii. Jus		
ix	f	xviii	15			
	g	xvii	16			
xvii	g A	xvi	17			
vi	b	XV	18	ANNUNTIATIO SANCTA		
	c	xiv	19			
xiv	d	xiii	20			
iii	e	xii	21	Thomæ Apostoli. sex cap		
	f	хj	22	1		
хj	g	X	23			
xix	Å	ix	24			
	b	viii	25	Nativitas Domini nostri Je		
viii	c	vii	26	Stephani martyris. sex cap		
, 111	d	vi	27	Joannis Apostoli & Evange		
xvi	e	V	28	Sanctorum Innocentum.		
V	f	iiii	29	Jacobi Fratris Domini. sex		
•	g	iii	30	Jacobi Fratris Apostoli & I		
xiii	A	ii	31	Columbæ virginis. novem		
AIII	1 1	11	01	Columba virginio. Hovelii		

Dominica prima in Adventu et in sequentibus. In primo nocturno. Anthiphona.

Ant. Scientes.

Dominica prima post Octavas Epiphanie et in sequentibus usque ad Dominicam in Passione. Ant.

Ant. Servite.

Dominica in Passione et sequenti. Antiphona.

Ant. Quid molesti.

Dominica prima post Trinitatem et in sequentibus usque ad Adventum. Anthiphona.

Ant. Pro fidei.

eátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas eius, * et in lege eius meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium eius non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem próiicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in iudício: * neque peccatóres in concílio iustórum.

Quóniam novit Dóminus viam iustórum: * et iter impiórum períbit.

uare fremuérunt Gentes: * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum eius.

Dirumpámus víncula eórum: * et proiiciámus a nobis iugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum eius, * prædicans præcéptum eius.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite: * erudímini, qui iudicátis terram.

Servite Dómino in timóre: * et exsultate ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via iusta.

Cum exárserit in brevi ira eius: * beáti omnes qui confidunt in eo.

ómine quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo eius.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, *

glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

um invocárem exaudívit me Deus iustítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dómi-

nus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: † quæ dícitis in córdibus vestris, * in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificate sacrificium iustitiæ, † et sperate in Dómino. * Multi dicunt: quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

erba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ: * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et

vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit iuxta te malígnus: * neque permanébunt iniústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in iustítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, † linguis suis dolóse agébant, * iúdica illos, Deus.

Décidant a cogitationibus suis, † secún-

dum multitúdinem impi- | confitébitur tibi? etátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum: * quóniam tu benedices iusto.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti nos.

ómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu, Dómine, úsquequo?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Ouóniam non est in morte qui memor sit tui: in inférno autem quis

Laborávi in gémitu meo, † lavábo per síngulas noctes lectum meum: lácrimis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me, omnes, qui operámini iniquitátem: * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: convertántur et erubéscant valde velóciter.

Ant. Servite domino in timore, et exultate ei cum tremore.

Ant. Domine.

Ant. Pro fidei meritis vocitatur iure beatus legem qui domini meditatur nocte dieque.

Ant. Iuste deus.

ómine, Deus meus, in

te sperávi: * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et líbera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine, Deus meus, si feci istud. * si est iníquitas in mánibus meis:

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis inánis.

Persequatur inimicus animam meam, † et comprehendat, et conculcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exsúrge, Dómine, in ira tua: * et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exsúrge, Dómine Deus meus, in præcépto quod mandásti: * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere: * Dóminus iúdicat pópulos.

Iúdica me, Dómine,

secúndum iustítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequitia peccatórum, et díriges iustum, * scrutans corda et renes Deus.

Iustum adiutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus iudex iustus, fortis, et pátiens: * numquid iráscitur per síngulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit: * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis: * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit iniustítiam: * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, et effódit eum: * et íncidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor eius in caput eius: * et in vérticem ipsíus iníquitas eius descéndet.

secundum iustitiam eius: et psallam nómini Dómini altíssimi.

ómine, Dóminus nos-🖳 ter, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo quod mor es eius? * aut memor es eius? filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, † glória et honóre coronásti eum: et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subiecísti sub pédibus eius, * oves et boves univérsas: ínsuper et pécora campi.

Confitébor Dómino Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

> Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

onfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor et exsultábo in te: * psallam nómini tuo, Altíssime.

In converténdo inimícum meum retrórsum: * infirmabúntur, et períbunt a fácie tua.

Ouóniam fecísti iudícium meum et causam meam: * sedísti super thronum, qui iúdicas iustitiam.

Increpásti Gentes, et périit ímpius: * nomen eórum delésti in ætérnum, et in sæculum sæculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem: * et civitátes eórum destruxísti.

Périit memória eórum cum sónitu: * et Dóminus in ætérnum pérmanet.

Parávit in iudício thronum suum: * et ipse iudicábit orbem terræ in æquitáte, iudicábit pópulos in iustítia.

Et factus est Dóminus refúgium páuperi: * adiútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et sperent in te qui novérunt nomen tuum: * quóniam non dereliquísti quæréntes te, Dómine.

Psállite Dómino, qui hábitat in Sion: * annuntiáte inter Gentes stúdia eius:

Quóniam requirens sánguinem eórum recordátus est: * non est oblitus clamórem páuperum.

Miserére mei, Dómine: * vide humilitátem meam de inimícis meis.

Qui exáltas me de portis mortis, * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliæ Sion.

Exsultábo in salutári tuo: * infíxæ sunt Gentes in intéritu, quem fecérunt.

In láqueo isto, quem

abscondérunt, * comprehénsus est pes eórum.

Cognoscétur Dóminus iudícia fáciens: *
in opéribus mánuum suárum comprehénsus est peccátor.

Convertántur peccatóres in inférnum, * omnes Gentes quæ obliviscúntur Deum.

Quóniam non in finem oblívio erit páuperis: * patiéntia páuperum non períbit in finem.

Exsúrge, Dómine, non confortétur homo: * iudicéntur Gentes in conspéctu tuo.

Constítue, Dómine, legislatórem super eos: * ut sciant Gentes quóniam hómines sunt.

Ut quid, Dómine, recessísti longe, * déspicis in opportunitátibus, in tribulatione?

Dum supérbit impius, incénditur pauper: * comprehenduntur in consiliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ: * et iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor, * secúndum multitúdinem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspéctu eius: * inquinátæ sunt viæ illíus in omni témpore.

Auferúntur iudícia tua a fácie eius: * ómnium inimicórum suórum dominábitur.

Dixit enim in corde suo: * Non movébor a generatióne in generatiónem sine malo.

Cuius maledictióne os plenum est, et amaritúdine, et dolo: * sub lingua eius labor et dolor.

Sedet in insídiis cum divítibus in occúltis: * ut interfíciat innocéntem.

Oculi eius in páuperem respíciunt: * insidiátur in abscóndito, quasi leo in spelúnca sua.

Insidiátur ut rápiat páuperem: * rápere páuperem, dum áttrahit eum.

In láqueo suo humiliábit eum: * inclinábit se, et cadet, cum dominátus

fúerit páuperum.

Dixit enim in corde suo: Oblítus est Deus, * avértit fáciem suam ne vídeat in finem.

Exsúrge, Dómine Deus, exaltétur manus tua: * ne obliviscáris páuperum.

Propter quid irritávit impius Deum? * dixit enim in corde suo: Non requiret.

Vides quóniam tu labórem et dolórem consíderas: * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelíctus est pauper: * órphano tu eris adiútor.

Cóntere bráchium peccatóris et malígni: * quærétur peccátum illíus, et non inveniétur.

Dóminus regnábit in ætérnum, et in sæculum sæculi: * períbitis, Gentes, de terra illíus.

Desidérium páuperum exaudívit Dóminus: * præparatiónem cordis eórum audívit auris tua.

Iudicáre pupíllo et húmili, * ut non appónat ultra magnificáre se homo super terram.

pn Dómino confido: † quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, † paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * iustus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes eius.

Oculi eius in páuperem respíciunt: * pálpebræ eius intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat iustum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam iustus Dóminus, et iustítias diléxit:
* æquitátem vidit vultus eius.

Ant. Domine deus meus

in te speravi.

Ant. Tu Domine.

Ant. Iuste deus iudex fortis patiensque benignus in te sperantes muni miserando fideles.

Ant. Surge.

alvum me fac, Dómine, quóniam defécit sanctus: * quóniam diminútæ sunt veritátes a fíliis hóminum.

Vana locúti sunt unusquísque ad próximum suum: * lábia dolósa, in corde et corde locúti sunt.

Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa, * et linguam magníloquam.

Qui dixérunt: Linguam nostram magnificábimus, † lábia nostra a nobis sunt, * quis noster Dóminus est?

Propter misériam inopum, et gémitum páuperum, * nunc exsúrgam, dicit Dóminus.

Ponam in salutári: * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia casta: * argéntum igne examinátum, probá-

tum terræ purgátum séptuplum.

Tu, Dómine, servábis nos: et custódies nos * a generatióne hac in ætérnum.

In circúitu ímpii ámbulant: * secúndum altitúdinem tuam multiplicásti fílios hóminum.

squequo, Dómine, obliviscéris me in finem? * úsquequo avértis fáciem tuam a me?

Quámdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, et exáudi me, Dómine, Deus meus.

Illúmina óculos meos ne umquam obdórmiam in morte: * nequándo dicat inimícus meus: præválui advérsus eum.

Qui tribulant me, exsultábunt si motus fúero: * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exsultábit cor meum in salutári tuo: † cantábo

Dómino qui bona tríbuit mihi: * et psallam nómini Dómini altíssimi.

ixit insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis suis: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Dóminus de cælo prospéxit super fílios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Sepúlcrum patens est guttur eórum: † linguis suis dolóse agébant * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne et amaritúdine plenum est: * velóces pedes eórum ad effundéndum sánguinem.

Contrítio et infelícitas in viis eórum, † et viam pacis non cognovérunt: * non est timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognóscent omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam sicut escam panis?

Dóminum non invocavérunt, * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Dóminus in generatióne iusta est, † consílium ínopis confudístis: * quóniam Dóminus spes eius est.

Quis dabit ex Sion salutáre Israël? * cum avérterit Dóminus captivitátem plebis suæ, exsultábit Iacob, et lætábitur Israël.

ómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur iustítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos. Ad níhilum dedúctus est in conspéctu eius malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:

Qui iurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc: * non movébitur in ætérnum.

Ant. Scientes quia hora est iam nos de somno surgere nunc enim proprior est nostra salus quam cum credidimus nox precessit dies autem appropinquavit.

Ant. Hora est.

Ant. Quid molesti estis huic mulieri opus enim bonum operata est in me.

Ant. Mittens.

Ant. Tu Domine servabis nos et custodies nos.

Ant. Bonorum.

Ant. Surge et in eternum serva munimine sacro custodique tuos astripotens famulos.

Ant. Nature.

onsérva me, Dómine, quóniam sperávi in te: † Dixi Dómino: Deus meus es tu, * quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra eius, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei:
* tu es, qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedicam Dóminum, qui tribuit mihi intelléctum: * insuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum

est cor meum, et exsultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, † adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Ant. Bonorum meorum non indiges in te speravi conserva me Domine.

Ant. Inclina.

Ant. Nature genitor conserva a morte redemptor facque tuo dignos servitio famulos.

Ant. Pectora.

xáudi, Dómine, iustítiam meam: * inténde deprecatiónem meam.

Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo iudícium meum pródeat: * óculi tui vídeant æquitátes.

Probásti cor meum, et

visitásti nocte: * igne me examinásti, et non est invénta in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum: * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis: * ut non moveántur vestígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus: * inclina aurem tuam mihi, et exáudi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperántes in te.

A resisténtibus déxteræ tuæ custódi me, * ut pupíllam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me: * a fácie impiórum qui me afflixérunt.

Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, † ádipem suum conclusérunt: * os eórum locútum est supérbiam.

Proiiciéntes me nunc circumdedérunt me: * óculos suos statuérunt declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam: * et sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exsúrge, Dómine, præveni eum, et supplánta eum: * éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manus tuæ.

Dómine, a paucis de terra dívide eos in vita eórum: * de abscónditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt fíliis: * et dimisérunt relíquias suas párvulis suis.

Ego autem in iustítia apparébo conspéctui tuo: * satiábor cum apparúerit glória tua.

Ant. Inclina Domine aurem tuam michi et exaudi verba mea.

Ant. Dominus.

Ant. Pectora nostra tibi tu conditor orbis adure igne piopurgans atque cremando probans.

Ant. Tu populum.

iligam te, Dómine, fortitudo mea: *
Dóminus firmamén-

tum meum, et refúgium meum, et liberátor meus.

Deus meus adiútor meus, * et sperábo in eum.

Protéctor meus, et cornu salútis meæ, * et suscéptor meus.

Laudans invocábo Dóminum: * et ab inimícis meis salvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis: * et torréntes iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres inférni circumdedérunt me: * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * et ad Deum meum clamávi.

Et exaudívit de templo sancto suo vocem meam: * et clamor meus in conspéctu eius, introívit in aures eius.

Commóta est, et contrémuit terra: * fundaménta móntium conturbáta sunt, et commóta sunt, quóniam irátus est eis.

Ascéndit fumus in ira

eius: † et ignis a fácie eius exársit: * carbónes succénsi sunt ab eo.

Inclinávit cælos, et descéndit: * et calígo sub pédibus eius.

Et ascéndit super Chérubim, et volávit: * volávit super pennas ventórum.

Et pósuit ténebras latíbulum suum, † in circúitu eius tabernáculum eius: * tenebrósa aqua in núbibus áëris.

Præ fulgóre in conspéctu eius nubes transiérunt, * grando et carbónes ignis.

Et intónuit de cælo Dóminus, † et Altíssimus dedit vocem suam: * grando et carbónes ignis.

Et misit sagíttas suas, et dissipávit eos: * fúlgura multiplicávit, et conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum, * et reveláta sunt fundaménta orbis terrárum:

Ab increpatióne tua, Dómine, * ab inspiratióne spíritus iræ tuæ. Misit de summo, et accépit me: * et assúmpsit me de aquis multis.

Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, † et ab his qui odérunt me: * quóniam confortáti sunt super me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ: * et factus est Dóminus protéctor meus.

Et edúxit me in latitúdinem: * salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Et retribuet mihi
Dóminus secúndum
iustítiam meam: *
et secúndum puritátem mánuum meárum
retribuet mihi:

Quia custodívi vias Dómini, * nec ímpie gessi a Deo meo.

Quóniam ómnia iudícia eius in conspéctu meo: * et iustítias eius non répuli a me.

Et ero immaculátus cum eo: * et observábo me ab iniquitáte mea.

Et retribuet mihi Dóminus secúndum iustítiam meam: * et secúndum puritátem mánuum meárum in conspéctu oculórum eius.

Cum sancto sanctus eris, * et cum viro innocénte innocens eris:

Et cum elécto eléctus eris: * et cum pervérso pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmilem salvum fácies: * et óculos superbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucérnam meam, Dómine: * Deus meus, illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar a tentatióne, * et in Deo meo transgrédiar murum.

Deus meus, impollúta via eius: † elóquia Dómini igne examináta: * protéctor est ómnium sperántium in se.

Quóniam quis Deus præter Dóminum? * aut quis Deus præter Deum nostrum?

Deus, qui præcínxit me virtúte: * et pósuit immaculátam viam meam.

Qui perfécit pedes meos tamquam cervórum,

super excélsa audivit eos. státuens me.

Qui docet manus meas ad prælium: * et posuísti, ut arcum æreum, bráchia mea.

Et dedísti mihi protectiónem salútis tuæ: * et déxtera tua suscépit me:

Et disciplína tua corréxit me in finem: et disciplína tua ipsa me docébit.

Dilatásti gressus meos subtus me: * et non sunt infirmáta vestígia mea:

Pérsequar inimícos meos et comprehéndam illos: * et non convértar, donec deficiant.

Confringam illos, nec póterunt stare: * cadent subtus pedes meos.

Et præcinxísti me virtúte ad bellum: supplantásti insurgéntes in me subtus me.

Et inimícos meos dedísti mihi dorsum, et odiéntes me disperdidísti.

Clamavérunt, nec erat qui salvos fáceret ad Dóminum: nec

Et comminuam illos, ut púlverem ante fáciem venti: * ut lutum plateárum delébo eos.

Erípies me de contradictiónibus pópuli: constítues me in caput géntium.

Pópulus quem non cognóvi servívit mihi: in audítu auris obedívit mihi.

Fílii aliéni mentíti sunt fílii aliéni inveteráti sunt, et claudicavérunt a sémitis suis.

Vivit Dóminus, benedíctus Deus meus: et exaltétur Deus salútis meæ.

Deus, qui das vindíctas mihi, et subdis pópu-* liberálos sub me: tor meus de inimícis meis iracúndis.

Et ab insurgéntibus in me exaltábis me: * a viro iníquo erípies me.

Proptérea confitébor tibi in natiónibus, Dómine: * et nómini tuo psalmum dicam.

Magnificans salútes Regis eius, † et fáciens misericórdiam Christo suo David: * et sémini eius usque in sæculum.

Ant. Hora est iam nos de somno surgere et aperti sunt oculi nostri surgere ad Christum quia lux vera est fulgens in mundo.

Ant. Nox precessit.

Ant. Mittens hec mulier in corpus meum hoc unguentum ad sepeliendum me fecit.

Ant. Magister dicit.
Ant. Dominus firmamentum meum et refugium meum.

Ant. Non sunt loquele.
Ant. Tu populum humilem salvasti a morte redemptor atque superbatuo colla premis iaculo.
Ant. Sponsus.

æli enárrant glóriam Dei: * et ópera mánuum eius annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo.

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio eius.

Et occúrsus eius usque ad summum eius: * nec est qui se abscóndat a calóre eius.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Iustítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * iudícia Dómini vera, iustificata in semetipsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? † ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adiútor meus, * et redémptor meus.

Ant. Non sunt loquele neque sermones quorum non audiantur voces eorum.

Ant. Exaudiat.

Ant. Sponsus ut e thalamo processit Christus in orbem descendens celo iure salutifero.

Ant. Auxilium.

xáudiat te Dóminus in die tribulatiónis: * prótegat te nomen Dei Iacob.

Mittat tibi auxílium de sancto: * et de Sion tueá-tur te.

Memor sit omnis sacrificii tui: * et holocáustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secúndum cor tuum: * et omne consilium tuum confirmet.

Lætábimur in salutári tuo: * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas: * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cælo sancto suo: * in potentátibus salus déxteræ eius.

Hi in cúrribus, et hi in equis: * nos autem in nómine Dómini, Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt: * nos autem surréximus et erécti sumus.

Dómine salvum fac regem: * et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

Ant. Exaudiat te Domi-

nus in die tribulationis. Ant. Domine.

Ant. Auxilium nobis salvator mitte salutis et tribuas vitam tempore perpetuo.

Ant. Rex sine fine.

ómine, in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis eius tribuísti ei: * et voluntate labiórum eius non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite eius corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória eius in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat

in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Ant. Nox precessit dies autem appropinquavit abiciamus ergo opera tenebrarum et induamur arma lucis sicut in die honeste ambulemus.

Ant. Domine in virtute tua letabitur rex.

Ant. Magister dicit tempus meum prope est apud te facio pascha cum discipulis meis.

Ant. Rex sine fine manens miseris tu parce ruinis premia concedens et tua cuncta regens.

In Laudes Ant. Regnavit Dominus precinctus fortitudine cum decore virtutum cuius sedes parata est in eternum. *Dominus regnavit*.

eus, Deus meus, réspice in me: † quare me dereliquísti? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, et non exáudies: * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas: * laus Israël.

In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * oppróbrium hóminum, et abiéctio plebis.

Omnes vidéntes me derisérunt me: * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum: * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre: * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te proiéctus sum ex útero.

De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discésseris a me:

Quóniam tribulátio próxima est: * quóniam non est qui ádiuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum: * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum: * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liqués-

cens: * in médio ventris | frátribus meis: * in médio mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, † et lingua adhæsit fáucibus meis: * et in púlverem mortis deduxísti me.

Ouóniam circumdedérunt me canes multi: concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas et pedes meos: * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me: * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum a me: * ad defensiónem meam cónspice.

Erue a frámea, Deus, ánimam meam: de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leóet a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum

Ecclésiæ laudábo te.

Oui timétis Dóminum, laudáte eum: * univérsum semen Iacob, glorificáte eum.

Timeat eum omne semen Israël: * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecationem páuperis:

Nec avértit fáciem * et cum suam a me: clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna: * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes, et saturabúntur: † et laudábunt Dóminum qui requírunt vivent corda eum: eórum in sæculum sæculi.

Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum univérsi fines terræ:

Et adorábunt in conspéctu eius * univérsæ famíliæ Géntium.

Quóniam Dómini est regnum: * et ipse dom-inabitur Géntium.

Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspéctu eius cadent omnes qui descéndunt in terram.

ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: * et annuntiábunt cæli iustítiam eius pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

óminus regit me, et nihil mihi déerit: * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas iustítiæ: * propter nomen suum.

Nam, etsi ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus: * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tríbulant me. Impinguásti in óleo caput meum: * et calix meus inébrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

ómini est terra, et plenitúdo eius: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto eius?

Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec iurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Iacob.

Attóllite portas,

príncipes, vestras, † et te sustínui tota die. elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? † Dóminus fortis et potens: * Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex * Dóminus glóriæ? virtútum ipse est Rex glóriæ.

d te, Dómine, lev-ávi ánimam meam: * Deus meus, in te confído, non erubéscam.

Neque irrídeant me inimíci mei: * étenim univérsi, qui sústinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácue.

Vias tuas, Dómine, mihi * demónstra sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, et doce me: * quia tu es, Deus, Salvátor meus,

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, * et misericordiárum tuárum, quæ a século sunt.

Delícta iuventútis meæ, * et ignorántias meas ne memineris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu, * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus: * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in iudício: * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum eius et testimónia eius.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo: * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via, quam elégit.

Anima eius in bonis

demorábitur: * et semen eius hereditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum: * et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum: * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére mei: * quia únicus et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt: * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, et labórem meum:
* et dimítte univérsa delícta mea.

Réspice inimícos meos quóniam multiplicáti sunt: * et ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, et érue me: * non erubéscam quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti adhæsérunt mihi: * quia sustínui te. Líbera, Deus, Israël: * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

quóniam ego in innocéntia mea ingréssus sum: * et in Dómino sperans non infirmábor.

Proba me, Dómine, et tenta me: * ure renes meos et cor meum.

Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est: * et complácui in veritáte tua.

Non sedi cum concílio vanitátis: * et cum iníqua geréntibus non introíbo.

Odívi ecclésiam malignántium: * et cum ímpiis non sedébo.

Lavábo inter innocéntes manus meas: * et circúmdabo altáre tuum, Dómine.

Ut áudiam vocem laudis: * et enárrem univérsa mirabília tua.

Dómine, diléxi decórem domus tuæ: * et locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam, * et cum viris sánguinum vi- hábitem in domo Dómini tam meam.

In quorum mánibus iniquitátes sunt: * déxtera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingréssus sum: * rédime me, et miserére mei.

Pes meus stetit in * in ecclésiis dirécto: benedicam te, Dómine. Ant. Dominus.

óminus illuminátio mea, et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas:

Oui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt et cecidérunt.

Si consistant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsum me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requiram, * ut inómnibus diébus meæ:

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum eius.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi et immolávi in tabernáculo eius hóstiam vociferatiónis: * cantábo et psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

avértas fáciem tuam a me, * ne declínes in ira a servo tuo.

Adiútor meus esto: ne derelínquas neque despícias

Deus, salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua: * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

d te, Dómine, clamábo, Deus meus, ne síleas a me: * nequándo táceas a me, et assimilábor descendéntibus in lacum.

Exáudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ dum oro ad te: * dum extóllo manus meas ad templum sanctum tuum. Ne simul trahas me cum peccatóribus: * et cum operántibus iniquitatem ne perdas me.

Qui loquúntur pacem cum próximo suo, * mala autem in córdibus eórum.

Da illis secúndum ópera eórum, * et secúndum nequítiam adinventiónum ipsórum.

Secúndum ópera mánuum eórum tríbue illis, * redde retributiónem eórum ipsis.

Quoniam non intellexérunt opera Domini, et in opera mánuum eius déstrues illos, et non ædificábis eos.

Benedíctus Dóminus, * quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adiútor meus, et protéctor meus:
* in ipso sperávit cor meum et adiútus sum.

Et reflóruit caro mea: * et ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ: * et protéctor salvatiónum Christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hereditáti tuæ, * et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

Ant. Dominus defensor vite mee.

Ant. Adorate.

fférte Dómino, fílii Dei: * afférte Dómino fílios aríetum.

Afférte Dómino glóriam et honórem, afférte Dómino glóriam * adoráte nómini eius: Dóminum in átrio sancto eius.

Vox Dómini super aquas, Deus maiestátis intónuit: * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros: confringet Dóminus cedros Líbani.

comminuet eas tamquam vítulum Líbani: * et diléctus et diléctus quemádmodum filius unicórnium.

Vox Dómini inter-

cidéntis flammam ignis: * vox Dómini concutiéntis desértum: et commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit * et in temcondénsa: plo eius omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit: * et sedébit Dóminus Rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit: Dóminus benedicet pópulo suo in pace.

xaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me: * nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine, Deus meus, clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam: * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino, sancti * et confitémini memóriæ sanctitátis eius.

Quóniam ira in indignatióne eius: * et vita in voluntáte eius.

Ad vésperum demorábitur fletus: * et ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in ætérnum.

Dómine, in voluntáte tua, * præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me, * et factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo: * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in sánguine meo, * dum descéndo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et misértus est mei: * Dóminus factus est adiútor meus.

Convertisti planctum meum in gáudium mihi: * conscidisti saccum meum, et circumdedisti me lætítia:

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar: * Dómine, Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Ant. Adorate Dominum in aula sancta eius.

<mark>Ant.</mark> In tua.

n te, Dómine, sperávi non confúndar in ætérnum: * in iustítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam, * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in domum refúgii: * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu: * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi: * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum: * redemísti me, Dómine, Deus veritátis.

Odísti observántes vanitátes, * supervácue.

Ego autem in Dómino sperávi: * exsultábo, et lætábor in misericórdia tua.

Quóniam respexísti humilitátem meam, salvásti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusisti mánibus inimíci: statuísti in loco spatióso pedes meos.

Miserére mei, Dómine, quóniam tríbulor: † conturbátus est in ira óculus meus, * ánima mea, et venter meus:

Quóniam defécit in dolóre vita mea: * et anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea: ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium et vicínis meis * et timor notis valde: meis.

Qui vidébant me, foras fugérunt a me: * oblivióni datus sum, tamquam mórtuus a corde.

Factus sum tamquam vas pérditum: * quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu.

In eo dum convenírent

simul advérsum me, accipere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in sperávi, Dómine: † dixi: Deus meus es tu: mánibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * et a persequéntibus me.

Illústra fáciem tuam super servum tuum, † salvum me fac in misericórdia tua: * Dómine, non confúndar, quóniam invocávi te.

Erubéscant impii, et deducántur in inférnum: * muta fiant lábia dolósa.

Quæ loquúntur advérsus iustum iniquitátem: * in supérbia, et in abusióne.

Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * quam scondísti timéntibus te.

Perfecísti eis, qui sperant in te, * in conspéctu filiórum hóminum.

Abscóndes eos in abscóndito faciéi tuæ conturbatióne hóminum.

Próteges eos tabernáculo tuo * a contradictióne linguárum.

Benedíctus Dóminus: * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte munita.

Ego autem dixi in excéssu mentis meæ: *
Proiéctus sum a fácie oculórum tuórum.

Ideo exaudísti vocem oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum omnes sancti eius: † quóniam veritátem requíret Dóminus, * et retríbuet abundánter faciéntibus supérbiam.

Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum, * omnes, qui sperátis in Dómino.

eáti quorum remíssæ sunt iniquitátes: * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu eius dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die. Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * convérsus sum in ærúmna mea, dum configitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci: * et iniustítiam meam non abscóndi.

Dixi: Confitébor advérsum me iniustitiam meam Dómino: * et tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit me: * exsultátio mea, érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et instruam te in via hac, qua gradiéris: * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fíeri sicut equus et mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo et freno maxíllas eórum con-

stringe: * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino et exsultáte, iusti, gloriámini, omnes recti corde.

Ant. In tua iusticia libera me domine

Ant. Rectos.

xsultáte, iusti in Dómino: * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara: * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum: * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera eius in fide.

Díligit misericórdiam et iudícium: * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cæli firmáti sunt: * et spíritu oris eius omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in

utre aquas maris: * ponens in thesáuris abýssos.

Tímeat Dóminum omnis terra: * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília Géntium: † réprobat autem cogitationes populórum, * et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet: * cogitatiónes cordis eius in generatióne et generatiónem.

Beáta gens, cuius est Dóminus, Deus eius: pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.

De cælo respéxit Dóminus: * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit sigillátim corda eórum: * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per

multam virtútem: * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem: * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia eius:

Ut éruat a morte ánimas eórum: * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum: * quóniam adiútor et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum: * et in nómine sancto eius sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos: * quemádmodum sperávimus in te.

enedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus eius in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificate Dóminum

mecum: * et exaltémus nomen eius in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me: * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini: * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum: * et de ómnibus tribulatiónibus eius salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti eius: * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, filii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult iustum, delínquent. vitam: * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo: * et låbia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum: * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super iustos: * et aures eius in preces eórum.

Vultus autem Dómini mala: faciéntes ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt iusti, et Dóminus exaudívit eos: * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Iuxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes * et de ómiustórum: nibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima: * et qui odérunt

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Rectos decet collaudatio.

Ant. Expugna. údica, Dómine, nocéntes me, * expúgna impugnántes me.

Apprehénde arma et scutum: * et exsúrge in adiutórium mihi.

Effúnde frámeam, et conclúde advérsus eos, qui persequúntur me: dic animæ meæ: Salus tua ego sum.

Confundántur revereántur, * quæréntes ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et confundántur * cogitántes mihi mala.

Fiant tamquam pulvis ante fáciem venti: et Angelus Dómini coárctans eos.

Fiat via illórum ténebræ et lúbricum: * et Angelus Dómini pérsequens eos.

Quóniam gratis ab-

scondérunt mihi intéritum láquei sui: * supervácue exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus, quem ignórat: † et cáptio, quam abscóndit, apprehéndat eum: * et in láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exsultábit in Dómino: * et delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent: * Dómine, quis símilis tibi?

Erípiens ínopem de manu fortiórum eius: * egénum et páuperem a diripiéntibus eum.

Surgéntes testes iníqui, * quæ ignorábam interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis: * sterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem cum mihi molésti essent, * induébar cilício.

Humiliábam in ieiúnio ánimam meam: * et orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum, et

quasi fratrem nostrum, sic complacébam: * quasi lugens et contristátus, sic humiliábar.

Et advérsum me lætáti sunt, et convenérunt: * congregáta sunt super me flagélla, et ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compúncti, † tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne: * frenduérunt super me déntibus suis.

Dómine, quando respícies? * restítue ánimam meam a malignitáte eórum, a leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in ecclésia magna, * in pópulo gravi laudábo te.

Non supergáudeant mihi qui adversántur mihi iníque: * qui odérunt me gratis et ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacífice loquebántur: * et in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum: * dixérunt: Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidísti, Dómine, ne síleas: * Dómine, ne discédas a me.

Exsúrge et inténde iudício meo: * Deus meus, et Dóminus meus in causam meam.

Iúdica me secúndum iustítiam tuam, Dómine, Deus meus, * et non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis: † Euge, euge, ánimæ nostræ: * nec dicant: Devorávimus eum.

Erubéscant et revereántur simul, * qui gratulántur malis meis.

Induántur confusióne et reveréntia * qui magna loquúntur super me.

Exsúltent et læténtur qui volunt iustítiam meam: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus qui volunt pacem servi eius.

Et lingua mea meditábitur iustítiam tuam, * tota die laudem tuam.

ixit iniústus ut delínquat in semetípso: *
non est timor Dei ante

óculos eius.

Quóniam dolóse egit in conspéctu eius: * ut inveniatur iníquitas eius ad ódium.

Verba oris eius iníquitas, et dolus: * nóluit intellígere ut bene ágeret.

Iniquitatem meditatus est in cubili suo:
* astitit omni viæ non bonæ, malitiam autem non odivit.

Dómine, in cælo misericórdia tua: * et véritas tua usque ad nubes.

Iustítia tua sicut montes Dei: * iudícia tua abýssus multa.

Hómines, et iuménta salvábis, Dómine: * quemádmodum multiplicásti misericórdiam tuam, Deus,

Fílii autem hóminum, * in tégmine alárum tuárum sperábunt.

Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ: * et torrénte voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ: * et in lúmine tuo vidébimus lumen. Præténde misericórdiam tuam sciéntibus te, * et iustítiam tuam his, qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbiæ: * et manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operántur iniquitátem: * expúlsi sunt, nec potuérunt stare.

Ant. Expugna impugnantes me.

Ant. Revela.

oli æmulári in malignántibus: * neque zeláveris faciéntes iniquitátem.

Quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent: * et quemádmodum ólera herbárum cito décident.

Spera in Dómino, et fac bonitátem: * et inhábita terram, et pascéris in divítiis eius.

Delectáre in Dómino: * et dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, et spera in eo: * et ipse fáciet.

Et edúcet quasi lumen iustítiam tuam: † et iudícium tuum tamquam merídiem: * súbditus esto Dómino, et ora eum.

Noli æmulári in eo, qui prosperátur in via sua: * in hómine faciénte iniustítias.

Désine ab ira, et derelínque furórem: * noli æmulári ut malignéris.

Quóniam qui malignántur, exterminabúntur: * sustinéntes autem Dóminum, ipsi hereditábunt terram.

Et adhuc pusillum, et non erit peccátor: * et quæres locum eius et non invénies.

Mansuéti autem hereditábunt terram: * et delectabúntur in multitúdine pacis.

Observábit peccátor iustum: * et stridébit super eum déntibus suis.

Dóminus autem irridébit eum: * quóniam próspicit quod véniet dies eius.

Gládium evagi-

navérunt peccatóres: * intendérunt arcum suum,

Ut deiíciant páuperem et inopem: * ut trucident rectos corde.

Gládius eórum intret in corda ipsórum: * et arcus eórum confringátur.

Mélius est módicum iusto, * super divítias peccatórum multas.

Quóniam bráchia peccatórum conteréntur: * confírmat autem iustos Dóminus.

Novit Dóminus dies immaculatórum: * et heréditas eórum in ætérnum erit.

Non confundéntur in témpore malo, † et in diébus famis saturabúntur: * quia peccatóres períbunt.

Inimíci vero Dómini mox ut honorificáti fúerint et exaltáti: * deficiéntes, quemádmodum fumus deficient.

Mutuábitur peccátor, et non solvet: * iustus autem miserétur et tríbuet.

Quia benedicéntes ei

hereditábunt terram: * maledicéntes autem ei disperíbunt.

Apud Dóminum gressus hóminis dirigéntur: * et viam eius volet.

Cum cecíderit non collidétur: * quia Dóminus suppónit manum suam.

Iúnior fui, étenim sénui: * et non vidi iustum derelíctum, nec semen eius quærens panem.

Tota die miserétur et cómmodat: * et semen illíus in benedictióne erit.

Declína a malo, et fac bonum: * et inhábita in sæculum sæculi.

Quia Dóminus amat iudícium, et non derelínquet sanctos suos: * in ætérnum conservabúntur.

Iniústi puniéntur: * et semen impiórum períbit.

Iusti autem hereditábunt terram: * et inhabitábunt in sæculum sæculi super eam.

Os iusti meditábitur sapiéntiam, * et lingua

eius loquétur iudícium.

Lex Dei eius in corde ipsius, * et non supplantabúntur gressus eius.

Considerat peccátor iustum: * et quærit mortificare eum.

Dóminus autem non derelínquet eum in mánibus eius: * nec damnábit eum, cum iudicábitur illi.

Exspécta Dóminum, et custódi viam eius: † et exaltábit te ut hereditáte cápias terram: * cum perierint peccatóres vidébis.

Vidi ímpium superexaltátum, * et elevátum sicut cedros Líbani.

Et transívi, et ecce non erat: * et quæsívi eum, et non est invéntus locus eius.

Custódi innocéntiam, et vide æquitátem: * quóniam sunt relíquiæ hómini pacífico.

Iniústi autem disperíbunt simul: * relíquiæ impiórum interíbunt. Salus autem iustórum a Dómino: * et protéctor eórum in témpore tribulatiónis.

Et adiuvábit eos Dóminus et liberábit eos: * et éruet eos a peccatóribus, et salvábit eos: quia speravérunt in eo.

ómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi: * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum: * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem: * tota die con-

tristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus: et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis: rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum: gémitus meus a te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, † derelíquit me virtus mea: * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei, et próximi mei * advérsum me appropinquavérunt, stetérunt.

Et qui iuxta me erant, de longe stetérunt: vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes: * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam: et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens: non habens in ore redargutiónes.

Quóniam in Dómine, sperávi: exáudies me, Dómine, Deus meus.

Quia dixi: Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei: * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego flagélla parátus sum: * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt * et multisuper me: plicáti sunt qui odérunt me iníque.

Oui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam québar bonitatem.

Ne derelínquas me, Dómine, Deus meus: * ne discésseris a me.

Inténde in adiutórium ignis. meum, * Dómine, Deus, salútis meæ.

Revela Domino Ant. viam tuam.

In Laudes Ant. Misere mei deus. *Miserere*.

Ant. Intellige clamorem meum domine. Verba mea.

Ant. Deus deus meus ad te de luce vigilo. *Deus* deus meus.

Ant. Conversus est furor tuus domine et consolatus es me. Confitebor tibi. Ant. Laudate domine de celis. Laudate dominum. Ant. Benedictus deus Israel. Benedictus dominus.

Ant. Ut non delinquam. ixi: Custódiam vias meas: ut delínquam in lingua mea.

Pósui ori meo custódiam, * cum consisteret peccátor advérsum me.

Obmútui, et humiliátus sum, et sílui a bonis: * et dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum * et in medintra me: itatióne mea exardéscet

Locútus sum in lingua mea: * Notum fac mihi, Dómine, finem meum.

Et númerum diérum meórum quis est: sciam quid desit mihi.

Ecce mensurábiles posuísti dies meos: substántia mea tamquam níhilum ante te.

Verúmtamen univérsa vánitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen imágine pertránsit homo: * sed et frustra conturbátur.

Thesaurizat: ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ est exspectátio mea? Nonne Dóminus? * Et substántia mea apud te est.

Ab ómnibus iniquitátibus meis érue me: oppróbrium insipiénti dedísti me.

Obmútui, et apérui os meum, quóniam tu fecísti: * ámove a me plagas tuas.

A fortitúdine manus

tuæ ego deféci in increpatiónibus: * propter iniquitátem corripuísti hóminem.

Et tabéscere fecísti sicut aráneam ánimam eius: * verúmtamen vane conturbátur omnis homo.

Exáudi oratiónem meam, Dómine, et deprecatiónem meam: * áuribus pércipe lácrimas meas.

Ne síleas: quóniam ádvena ego sum apud te, et peregrínus, * sicut omnes patres mei.

Remítte mihi, ut refrígerer priúsquam ábeam, * et ámplius non ero.

xspéctans exspectávi Dóminum, * et inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas: * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos: * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt: * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cuius est nomen Dómini spes eius * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecísti tu, Dómine, Deus meus, mirabília tua: * et cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium et oblatiónem noluísti: * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus, vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi iustítiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scisti.

Iustítiam tuam nor

abscóndi in corde meo: fusiónem suam: * qui diveritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam et veritátem tuam * a concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longe fácias miseratiónes tuas a me: * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei: et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me: Dómine, ad adiuvándum me réspice.

Confundántur et revereántur simul, quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum et revereántur: * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim con-

cunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et super te omnes quæréntes te: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum, et pauper: * Dóminus sollicitus est mei.

Adiútor meus et protéctor meus tu es: * Deus meus, ne tardáveris.

Ant. Ut non delinquam in lingua mea.

Ant. Sana domine.

eátus qui intélligit su-per egénum, et páu-perem: * in die mala

Īiberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra: * et non tradat eum ánimam inimicórum eius.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris eius: * univérsum stratum eius versásti in infirmitáte eius.

Ego dixi: Dómine, miserére mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur, et períbit nomen eius?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur: * cor eius congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Adversum me susurraba omnes inimíci mei: * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me: * Numquid qui dormit non adiíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi: * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miserére mei, et resúscita me: * et retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluísti me: * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepísti: * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedictus Dóminus, Deus Israël, a sæculo et usque in sæculum: * fiat, fiat.

uemádmodum desíder cervus ad fontes aquárum: * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

quebátur in idípsum. Deum fortem vivum: *
Advérsum me susurrábanquando véniam, et apnnes inimíci mei: * adparébo ante fáciem Dei?

Sitívit ánima mea ad

Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte:
* dum dícitur mihi quotídie: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam: * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exsultatiónis, et confessiónis: * sonus epulántis.

Quare tristis es, ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et

Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est: proptérea memor ero tui de terra Iordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abýssus abýssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam: * et nocte cánticum eius.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Suscéptor meus es.

Quare oblitus es mei? * et quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?

Dum confringún-tur ossa mea, * expro-bravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: salutáre vultus mei,

Deus meus.

⊚ wúdica me, Deus, et 🛛 🛛 discérne causam meam de gente sancta, * ab hómine iníquo, et dolóso érue me.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: † quare me repulísti? * et quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

Emítte lucem tuam et veritátem tuam: ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei: * ad Deum, qui lætíficat iuventútem meam.

Confitébor tibi cíthara, Deus, Deus meus: * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: salutáre vultus mei, Deus meus.

Ant. Sana domine animam meam quia peccavi tibi.

Ant. Eructavit.

eus, áuribus nostris

audívimus: * patres nostri annuntiavérunt

Opus, quod operátus es in diébus eórum, * et in diébus antíquis.

nobis.

Manus tua gentes dispérdidit, et plantásti eos: * afflixísti pópulos, et expulísti eos.

Nec enim in gládio suo possedérunt terram, * et bráchium eórum non salvávit eos:

Sed déxtera tua, et bráchium tuum, et illuminátio vultus tui, * quóniam complacuísti in eis.

Tu es ipse Rex meus et Deus meus: * qui mandas salútes Iacob.

In te inimícos nostros ventilábimus cornu: * et in nómine tuo spernémus insurgéntes in nobis.

Non enim in arcu meo sperábo: * et gládius meus non salvábit me.

Salvásti enim nos de affligéntibus nos: * et odiéntes nos confudísti.

In Deo laudábimur tota die: * et in nómine tuo confitébimur in sæculum.

Nunc autem repulísti et confudísti nos: * et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris.

Avertísti nos retrórsum post inimícos nostros: * et qui odérunt nos, diripiébant sibi.

Dedísti nos tamquam oves escárum: * et in Géntibus dispersísti nos.

Vendidísti pópulum tuum sine prétio: * et non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.

Posuísti nos oppróbrium vicínis nostris, * subsannatiónem et derísum his, qui sunt in circúitu nostro.

Posuísti nos in similitúdinem Géntibus: * commotiónem cápitis in pópulis.

Tota die verecúndia mea contra me est, * et confúsio faciéi meæ coopéruit me.

A voce exprobrántis, et obloquéntis: * a fácie inimíci, et persequéntis.

Hæc ómnia venérunt super nos, nec oblíti sumus te: * et iníque non égimus in testaménto tuo.

Et non recéssit retro cor nostrum: * et declinásti sémitas nostras a via tua:

Quóniam humiliásti nos in loco afflictiónis, * et coopéruit nos umbra mortis.

Si oblíti sumus nomen Dei nostri, * et si expándimus manus nostras ad deum aliénum:

Nonne Deus requiret ista? * ipse enim novit abscóndita cordis.

Quóniam propter te mortificámur tota die: * æstimáti sumus sicut oves occisiónis.

Exsúrge, quare obdórmis, Dómine? * exsúrge, et ne repéllas in finem.

Quare fáciem tuam avértis, * oblivísceris inópiæ nostræ, et tribulatiónis nostræ?

Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra: * conglutinátus est in terra venter noster.

Exsúrge, Dómine, ádiuva nos: * et rédime nos propter nomen tuum. ructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ: * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, † diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accingere gládio tuo super femur tuum, * potentissime.

Spécie tua et pulchritúdine tua: * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritatem, et mansuetúdinem, et iustítiam: * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent: * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi: * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem: * proptérea unxit te, Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et

cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regina a dextris tuis in vestitu deauráto: * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam: * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupiscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur: omnes divites plebis.

Omnis glória eius fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ eius afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati

sunt tibi filii: * constitues eos principes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui: * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum: * et in sæculum sæculi.

Ant. Eructavit cor meum verbum bonum.

Ant. Adiutor.

eus noster refúgium, et virtus: * adiútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cormaris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine eius.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio eius, non commovébitur: * adiuvábit eam Deus mane dilúculo. Gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum * suscéptor nobíscum: noster Deus Iacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, † quæ pósuit prodígia super terram: auferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, confringet arma: et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus: exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiscum: * suscéptor noster Deus Iacob.

mnes Gentes, pláu-dite mánibus: * iubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subiécit pópulos noet Gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hered-

Conturbátæ sunt itátem suam: * spéciem Iacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in iúbilo: * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus: * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super Gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregati sunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Ant. Adiutor in tribulationibus.

Ant. Auribus.

agnus Dóminus, laudábilis nimis in civitáte Dei nostri, in monte sancto eius.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus eius cognoscétur: cum suscípiet eam.

Ouóniam ecce reges

terræ congregáti sunt: convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, † conturbáti sunt, commóti sunt: tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis: * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, † in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secundum nomen tuum, Deus, † sic et laus tua in fines terræ: * iustítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Iudæ: propter iudícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam: narråte in túrribus eius.

Pónite corda vestra in * et disvirtúte eius: tribúite domos eius, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, noster in ætérnum et in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

udite hæc, omnes Gentes: * áuribus percípite omnes, habitātis orbem:

Quique terrígenæ, et filii hóminum: * simul in unum dives et pauper.

Os meum loquétur sapiéntiam: * et meditátio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam: apériam in psaltério propositiónem meam.

Cur timébo in die mala? * iníquitas calcánei mei circúmdabit me:

Qui confidunt in virtute sua: * et in multitúdine divitiárum suárum gloriántur.

Frater non rédimit, rédimet homo: * dabit Deo placatiónem suam.

Et prétium redemptionis ánimæ suæ: * et laborábit in ætérnum, et

vivet adhuc in finem.

Non vidébit intéritum, cum viderit sapiéntes moriéntes: * simul insípiens, et stultus períbunt.

Et relinquent aliénis divítias suas: * et sepúlcra eórum domus illórum in ætérnum.

Tabernácula eórum in progénie et progénie: * vocavérunt nómina sua in terris suis.

Et homo, cum in honóre esset, non intelléxit: * comparátus est iuméntis insipiéntibus, et símilis factus est illis.

Hæc via illórum scándalum ipsis: * et póstea in ore suo complacébunt.

Sicut oves in inférno pósiti sunt: * mors depáscet eos.

Et dominabúntur eórum iusti in matutíno: * et auxílium eórum veteráscet in inférno a glória eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi: * cum accéperit me.

Ne timúeris, cum dives

factus fúerit homo: * et cum multiplicáta fúerit glória domus eius.

Quóniam cum interierit, non sumet ómnia: * neque descéndet cum eo glória eius.

Quia ánima eius in vita ipsíus benedicétur: * confitébitur tibi cum beneféceris ei.

Introíbit usque in progénies patrum suórum: * et usque in ætérnum non vidébit lumen.

Homo, cum in honóre esset, non intelléxit: * comparátus est iuméntis insipiéntibus, et símilis factus est illis.

Ant. Auribus percipite qui habitatis orbem.
Ant. Deus.

eus deórum, Dóminus locútus est: * et vocávit terram,

A solis ortu usque ad occásum: * ex Sion spécies decóris eius.

Deus maniféste véniet: * Deus noster et non silébit.

Ignis in conspéctu eius

exardéscet: * et in circúitu eius tempéstas válida.

Advocábit cælum desúrsum: * et terram discérnere pópulum suum.

Congregate illi sanctos eius: * qui ordinant testamentum eius super sacrificia.

Et annuntiábunt cæli iustítiam eius: * quóniam Deus iudex est.

Audi, pópulus meus, et loquar: † Israël, et testificábor tibi: * Deus, Deus tuus ego sum.

Non in sacrificiis tuis árguam te: * holocáusta autem tua in conspéctu meo sunt semper.

Non accípiam de domo tua vítulos: * neque de grégibus tuis hircos.

Quóniam meæ sunt omnes feræ silvárum: * iuménta in móntibus et boves.

Cognóvi ómnia volatília cæli: * et pul-chritúdo agri mecum est.

Si esuríero, non dicam tibi: * meus est enim

orbis terræ, et plenitúdo eius.

Numquid manducábo carnes taurórum? * aut sánguinem hircórum potábo?

Immola Deo sacrificium laudis: * et redde Altíssimo vota tua.

Et ínvoca me in die tribulatiónis: * éruam te, et honorificábis me.

Peccatóri autem dixit Deus: * Quare tu enárras iustítias meas, et assúmis testaméntum meum per os tuum?

Tu vero odísti disciplínam: * et proiecísti sermónes meos retrórsum:

Si vidébas furem, currébas cum eo: * et cum adúlteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítia: * et lingua tua concinnábat dolos.

Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris, † et advérsus fílium matris tuæ ponébas scándalum: * hæc fecísti, et tácui.

Existimásti, iníque,

quod ero tui símilis: * árguam te, et státuam contra fáciem tuam.

Intellígite hæc, qui obliviscímini Deum: * nequándo rápiat, et non sit qui erípiat.

Sacrificium laudis honorificábit me: * et illic iter, quo osténdam illi salutáre Dei.

iserére mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitate mea: * et a peccato meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut iustificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea. Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occulta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum innova in viscéribus meis.

Ne proiícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea iustítiam tuam.

Dómine, lábia mea

apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Ouóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: contrítum et humiliátum. Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua * ut ædificéntur muri Ierúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium iustitiæ, oblatiónes, et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

uid gloriáris in malí-tia, * qui potens es in iniquitáte?

Tota die iniustitiam cogitávit lingua tua: * sicut novácula acúta fecísti dolum.

Dilexísti malítiam super benignitátem: * iniquitátem magis quam loqui æquitátem.

Dilexísti ómnia verba præcipitatiónis: * lingua dolósa.

> Proptérea Deus

déstruet te in finem, † evéllet te, et emigrábit te de tabernáculo tuo: et radicem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt iusti, timébunt, † et super eum ridébunt et dicent: * Ecce homo, qui non pósuit Deum adiutórem suum:

Sed sperávit multitúdine divitiárum suárum: * et præváluit in vanitáte sua.

Ego autem, sicut olíva fructifera in domo Dei: sperávi in misericórdia Dei in ætérnum: et in séculum séculi.

Confitébor tibi in sæculum, quia fecísti: † et exspectábo nomen tuum, quóniam bonum est in conspéctu sanctórum tuórum.

Ant. Deus deorum locutus est.

In Laudes Ant. Secundum magnam misericordiam tuam miserere mei deus. *Miserere*.

Ant. Salutare vultus mei deus meus. Quemadmodum.

Ant. Ad te de luce vigilo

Sion

deus. Deus deus meus. Ant. Cunctis diebus vite

nostre salvos nos domine. *Ego dixi*.

Ant. Omnes angeli eius laudate dominum de celis. Laudate dominum. Ant. Erexit Dominus nobis cornu salutis in domo David pueri sui. *Benedic-*

tus dominus. Ant. Avertet.

ixit insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrúpti sunt, abominábiles facti in iniquitátibus: * non est qui fáciat bonum.

Deus de cælo prospéxit super fílios hóminum: * ut vídeat si est intélligens, aut requirens Deum.

Omnes declinavérunt simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui operántur iniquitátem: * qui dévorant plebem meam ut cibum panis?

Deum invonon illic cavérunt, trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus sipávit ossa eórum homínibus placent: confúsi sunt, quóniam Deus sprevit eos. Quis dabit ex

salutáre Israël? † cum convérterit Deus captivitátem plebis suæ, exsultábit Iacob, lætábitur Israël.

eus, in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua iúdica me.

Deus, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, † et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádi-* et Dómiuvat me: nus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritate tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi. et confitébor

nómini tuo, Dómine: quóniam bonum est:

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: et super inimícos meos despéxit óculus meus.

xáudi, Deus, oratiónencivitáte. 🎾 meam et ne despéxeris deprecationem meam: * inténde mihi, et exáudi me.

Contristátus sum in exercitatióne mea: * et conturbátus sum a voce inimíci, et a tribulatióne peccatóris.

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes: * et in ira molésti erant mihi.

Cor meum conturbátum est in me: * et formído mortis cécidit super me.

Timor et tremor venérunt super me: * et contexérunt me ténebræ.

Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut colúmbæ, et volábo, et requiéscam?

Ecce elongávi fúgiens: * et mansi in solitúdine.

Exspectábam eum, qui salvum me fecit:

pusillanimitáte spíritus et tempestáte.

Præcípita, Dómine, dívide linguas eórum: quóniam vidi iniquitátem et contradictiónem

Die ac nocte circúmdabit eam super muros eius iníquitas: * et labor in médio eius, et iniustítia.

Et non defécit de * usúra, et platéis eius: dolus.

Quóniam si inimícus meus maledixísset mihi, * sustinuíssem útique.

Et si is, qui óderat me, super me magna locútus fuísset: * abscondíssem me fórsitan ab eo.

Tu vero, homo unánimis: * dux meus, et notus meus.

Qui simul mecum dulces capiébas cibos: domo Dei ambulávimus cum consénsu.

Véniat mors super illos: * et descéndant in inférnum vivéntes:

Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum:

médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi: * et Dóminus salvábit me.

Véspere, et mane, et merídie narrábo et annuntiábo: * et exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace animam meam ab his, qui appropinquant mihi: quóniam inter multos erant mecum.

Exáudiet Deus, et hu-* qui est miliábit illos: ante sæcula.

Non enim est lis commutátio, et non timuérunt Deum: téndit manum suam in retribuéndo.

Contaminavérunt testaméntum eius, divísi sunt ab ira vultus eius: * et appropinquávit cor illíus.

Mollíti sunt sermónes eius super óleum: * et ipsi sunt iácula.

Iacta super Dóminum curam tuam, et ipse te * non dabit in enútriet: ætérnum fluctuatiónem iusto.

Tu vero, Deus, dedúces eos, * in púteum intéritus

Viri sánguinum, et dolósi non dimidiábunt dies suos: * ego autem sperábo in te, Dómine.

Ant. Avertet Dominus captivitatem plebis sue. Ant. Quoniam.

iserére mei, Deus, quóniam conculcávit me homo: * tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt inimíci mei tota die: quóniam multi bellántes advérsum me.

Ab altitúdine diéi timébo: * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi: * non timébo quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea exsecrabántur: * advérsum me omnes tatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt, et abipsi calscóndent: * cáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt án-

imam meam, pro níhilo salvos fácies illos: * in ira pópulos confrínges.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi: * posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo.

Sicut et in promissióne tua: * tunc converténtur inimíci mei retrórsum:

In quacúmque die invocávero te: ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem: in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, * quæ reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, et pedes meos de lapsu: ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

iserére mei, Deus, miserére mei: quóniam in te confidit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo: * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum: * Deum, qui benefécit mihi.

Misit de cælo, et liberávit me: in oppróbrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam, † et erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum: mívi conturbátus.

Fílii hóminum dentes eórum arma et sagíttæ: et lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cælos, Deus: * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis: * et incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem * et inmeam fóveam: cidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum meum: * cantábo, et psalmum dicam.

Exsúrge, glória mea, exsúrge psaltérium et cíthara: * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine: * et psalmum dicam tibi in Géntibus:

Quóniam magnificáta est usque ad cælos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cælos, Deus: * et super omnem terram glória tua.

Ant. Quoniam in te confidit anima mea.

Ant. Iuste.

i vere útique iustítiam loquímini: * recta iudicáte, fílii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operámini: * in terra iniustítias manus vestræ concinnant.

Alienáti sunt peccatóres a vulva, erravérunt ab útero: * locúti sunt falsa.

Furor illis secúndum similitúdinem serpéntis: * sicut áspidis surdæ, et obturántis aures suas.

Quæ non exáudiet vocem incantántium: * et venéfici incantántis sapiénter.

Deus cónteret dentes

in eórum in ore ipsórum: * et molas leónum confrínget in Dóminus.

Ad níhilum devénient tamquam aqua decúr-rens: * inténdit arcum suum donec infirméntur.

Sicut cera, quæ fluit, auferéntur: * supercécidit ignis, et non vidérunt solem.

Priúsquam intellígerent spinæ vestræ rhamnum: * sicut vivéntes, sic in ira absórbet eos.

Lætábitur iustus cum víderit vindíctam: * manus suas lavábit in sánguine peccatóris.

Et dicet homo: Si útique est fructus iusto: * útique est Deus iúdicans eos in terra.

ripe me de inimícis meis, Deus meus: * et ab insurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem: * et de viris sánguinum salva me.

Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea,

neque peccátum meum, Dómine: * sine iniquitáte cucúrri, et diréxi.

Exsúrge in occúrsum meum, et vide: * et tu, Dómine, Deus virtútum, Deus Israël.

Inténde ad visitándas omnes Gentes: non misereáris ómnibus, qui operántur iniquitátem.

Converténtur vésperam: et famem patiéntur ut canes: circuíbunt civitátem.

Ecce loquéntur in ore suo, † et gladius in labiis eórum: quóniam quis audívit?

Et tu, Dómine, deridébis eos: * ad níhilum dedúces omnes Gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam, † quia, Deus, suscéptor meus es: Deus meus, misericórdia eius prævéniet me.

Deus osténdet mihi super inimícos meos, ne occídas eos: * nequándo obliviscántur pópuli mei.

Dispérge illos in virtúte tua: * et depóne eos, protéctor meus, Dómine:

Delíctum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum: * et comprehendántur in supérbia sua.

Et de exsecratione et mendácio annuntiabúntur in consummatióne: in ira consummatiónis, et non erunt.

Et scient quia Deus dominábitur Iacob: * et finium terræ.

Converténtur vésperam: et famem patiéntur ut canes, circuíbunt civitátem.

Ipsi dispergéntur ad manducándum: * si vero non fúerint saturáti, et murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitudinem tuam: exsultábo mane misericórdiam tuam.

Quia factus es suscéptor meus, * et refúgium meum, in die tribulationis meæ.

Adiútor meus, tibi psallam, † quia, Deus, suscéptor meus es: Deus meus, misericórdia mea.

Ant. Iuste iudicate filii súbditi sunt. hominum.

Ant. Da nobis.

repulísti nos, et destruxísti nos: irátus es, et misértus es nobis.

Commovísti terram, et conturbásti eam: * sana contritiónes eius, quia commóta est.

Ostendísti pópulo tuo dura: * potásti nos vino compunctiónis.

Dedísti metuéntibus te significationem: * ut fúgiant a fácie arcus:

Ut liberéntur dilécti tui: * salvum fac déxtera tua, et exáudi me.

Deus locútus est in sancto suo: † Lætábor, et partíbor Síchimam: et convállem tabernaculórum metíbor.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses: * et Ephraim fortitudo cápitis mei.

Iuda rex meus: * Moab olla spei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum meum: * mihi alienígenæ

Quis dedúcet me civitátem munítam? quis dedúcet me usque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repulísti nos? * et non egrediéris, Deus in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne: * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem: * et ipse níhilum dedúcet tribulántes nos.

xaudi, Deus, E., cationem meam: 📷 xáudi, Deus, depreinténde oratióni meæ.

A finibus terræ ad te clamávi: * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea: * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernácul tuo in sécula: * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratiónem meam: * dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adiícies: * annos eius usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei: * misericórdiam et veritátem eius quis requiret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Da nobis Domine auxilium de tribulatione. Ant. A timore.

onne Deo subiécta erit ánima mea? * ab ipso enim salutáre meum.

Nam et ipse Deus meus, et salutáris meus: * suscéptor meus, non movébor ámplius.

Quousque irruitis in hóminem? * interficitis universi vos: tamquam parieti inclinato et maceriæ depulsæ?

Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere, cucúrri in siti: * ore suo benedicébant, et

corde suo maledicébant.

Verúmtamen Deo subiécta esto, ánima mea: * quóniam ab ipso patiéntia mea.

Quia ipse Deus meus, et salvátor meus: * adiútor meus, non emigrábo.

In Deo salutáre meum, et glória mea: * Deus auxílii mei, et spes mea in Deo est.

Speráte in eo omnis congregátio pópuli, effúndite coram illo corda vestra: * Deus adiútor noster in ætérnum.

Verúmtamen vani filii hóminum, mendáces filii hóminum in statéris: * ut decípiant ipsi de vanitáte in idípsum.

Nolite speráre in iniquitate, et rapinas nolite concupiscere: * divitiæ si áffluant, nolite cor apponere.

Semel locútus est Deus, duo hæc audívi, quia potéstas Dei est, et tibi, Dómine, misericórdia: * quia tu reddes unicuíque iuxta ópera sua. eus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta, et invia, et inaquósa: † sic in sancto appárui tibi, * ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, † in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adiútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, † adhæsit ánima mea post te: * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, † introíbunt in inferióra terræ: * tradén-

tur in manus gládii, partes vúlpium erunt. Rex vero lætábitur

in Deo, † laudabúntur omnes qui iurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

xáudi, Deus, oratiónem meam cum déprecor: * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium: * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: * intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos: * dixérunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus. Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum:
* et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos: * et tí-muit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta eius intellexérunt.

Lætábitur iustus in Dómino, et sperábit in eo: * et laudabúntur omnes recti corde.

Deus, in Sion: * et tibi reddétur votum in Ierúsalem.

Exáudi oratiónem meam: * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos: * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus quem elegísti et assumpsísti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ, sanctum est templum tuum: * mirábile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus salutáris noster: * spes

ómnium finium terræ et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia: * qui contúrbas profúndum maris sonum flúctuum eius.

Turbabúntur Gentes, et timébunt qui hábitant términos a signis tuis: * éxitus matutíni, et véspere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam: * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis; parásti cibum illórum: * quóniam ita est præparátio eius.

Rivos eius inébria multíplica genímina eius: * in stillicídiis eius lætábitur gérminans.

Benedices corónæ anni benignitátis tuæ: * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti: * et exsultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium et valles abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim hymnum dicent. eripe Domine animam meam.

Ant. In ecclesiis.

🛛 🗝 ubiláte Deo, om-💆 nis terra, psalmum dícite nómini eius: * date glóriam laudi eius.

Dícite Deo: Quam terribília sunt ópera tua, Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi: * psalmum dicat nómini tuo.

et vidéte Veníte, ópera Dei: * terríbilis in consíliis super fílios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, in flúmine per-transíbunt pede: * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur virtúte sua in ætérnum, óculi eius super Gentes respíciunt: * qui exásperant non exalténtur in semetípsis.

Benedicite, Gentes, Deum nostrum: * et audítam fácite vocem laudis eius,

Ant. A timore inimici | Qui pósuit ánimam meam ad vitam: * et non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probásti nos, Deus: * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatiónes in dorso nostro: imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem et aquam: * et eduxísti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocáustis: reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.

Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea.

Holocáusta medulláta ófferam tibi cum incénso * ófferam tibi aríetum: boves cum hircis.

Venite, audite, et narrábo, omnes, qui timétis Deum: * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub

lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptérea exaudívit Deus, * et atténdit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, et misericórdiam suam a me.

eus misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam, * in ómnibus Géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent Gentes: * quóniam iúdicas pópulos in æquitáte, et Gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedicat nos Deus, Deus noster, benedicat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terræ.

xsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci eius, * et fúgiant qui odérunt eum, a fácie eius.

Sicut déficit fumus, deficiant: * sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.

Et iusti epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei: * et delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini eius: * iter fácite ei, qui ascéndit super occásum: Dóminus nomen illi.

Exsultáte in conspéctu eius: * turbabúntur a fácie eius, patris orphanórum et iúdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo: * Deus, qui inhabitáre facit uníus moris in domo:

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * simíliter eos qui exásperant, qui hábitant in sepúlcris.

Deus, cum egrederéris

in conspéctu pópuli tui, agulátos? cum pertransíres in desérto:

Terra mota est, étenim cæli distillavérunt a fácie Dei Sínai, * a fácie Dei Israël.

Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, hereditáti tuæ: * et infirmáta est, tu vero perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in homínibus. in ea: * parásti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Dóminus dabit verbum evangelizántibus, virtúte multa.

Rex virtútum dilécti dilécti: * et speciéi domus divídere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * et posterióra dorsi eius in pallóre auri.

Dum discérnit cæléstis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon: mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulátus, mons pinguis: * ut quid suspicámini montes co-

Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre īn eo: * étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: * Dóminus in eis in Sina in sancto.

Ascendísti in tum, cepísti captivitátem: * accepísti dona

Etenim non credéntes, inhabitáre Dóminum Deum.

Benedictus Dóminus die quotídie: * prósperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciéndi: * et Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confringet cápita inimicórum suórum: ticem capílli peram-bulántium in delíctis suis.

Dixit Dóminus: Basan convértam, * convértam in profúndum maris:

Ut intingátur pes tuus

in sánguine: * lingua canum tuórum ex inimícis, ab ipso.

Vidérunt ingréssus tuos, Deus: * ingréssus Dei mei: regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes coniúncti psalléntibus: * in médio iuvenculárum tympanistriárum.

In ecclésiis benedicite Deo Dómino, * de fóntibus Israël.

Ibi Béniamin adolescéntulus: * in mentis excéssu.

Príncipes Iuda, duces eórum: * príncipes Zábulon, príncipes Néphtali.

Manda, Deus, virtúti tuæ: * confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Ierúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum: * ut exclúdant eos, qui probáti sunt argénto.

Díssipa Gentes, quæ

bella volunt: vénient legáti ex Ægýpto: * Æthiópia prævéniet manus eius Deo.

Regna terræ, cantáte Deo: * psállite Dómino.

Psállite Deo, qui ascéndit super cælum cæli, * ad Oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Deo super Israël, * magnificéntia eius, et virtus eius in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israël ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suæ, *benedíctus Deus.

Ant. In ecclesiis benedicite Domino.

In Laudes Ant. Amplius lava me Domine ab iniusticia mea. *Miserere*.

Ant. Te decet hymnus deus in Sion. *Te decet hymnus*.

Ant. Labia mea laudabit te in vita mea deus meus. *Deus deus meus*.

Ant. Dominus iudicabit fines terre. *Exsultavit cor meum*.

Ant. Celi celorum laudate deum. *Laudate*

dominum.

Ant. Salutem ex inimicis nostris et de manu omnium qui nos oderunt. *Benedictus dominus*.

Ant. Domine deus.

alvum me fac, Deus: * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Infíxus sum in limo profúndi: * et non est substántia.

Veni in altitúdinem maris: * et tempéstas demérsit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capíllos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei iniúste: * quæ non rápui, tunc exsolvébam.

Deus, tu scis insipiéntiam meam: * et delícta mea a te non sunt abscóndita.

Non erubéscant in me qui exspéctant te,

Dómine, * Dómine virtútum

Non confundántur super me * qui quærunt te, Deus Israël.

Quóniam propter te sustínui oppróbrium: * opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * et peregrínus filiis matris meæ.

Quóniam zelus domus tuæ comédit me: * et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.

Et opérui in ieiúnio ánimam meam: * et factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum meum cilícium: * et factus sum illis in parábolam.

Advérsum me loquebántur, qui sedébant in porta: * et in me psallébant qui bibébant vinum.

Ego vero oratiónem meam ad te, Dómine: * tempus benepláciti, Deus.

In multitúdine misericórdiæ tuæ exáudi me, * in veritáte salútis tuæ:

Eripe me de luto, ut non infígar: * líbera me ab iis, qui odérunt me, et de profúndis aquárum.

Non me demérgat tempéstas aquæ, † neque absórbeat me profúndum: * neque úrgeat super me púteus os suum.

Exáudi me, Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua: * secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me.

Et ne avértas fáciem tuam a púero tuo: * quóniam tríbulor, velóciter exáudi me.

Inténde ánimæ meæ, et líbera eam: * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum, et confusiónem meam, * et reveréntiam meam.

In conspéctu tuo sunt omnes qui tribulant me: * impropérium exspectávit cor meum, et misériam.

Et sustinui qui simul contristarétur, et non fuit: * et qui consolaré-

tur, et non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel: * et in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * et in retributiónes, et in scándalum.

Obscuréntur óculi eórum ne vídeant: * et dorsum eórum semper incúrva.

Effúnde super eos iram tuam: * et furor iræ tuæ comprehéndat eos.

Fiat habitátio eórum desérta: * et in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussísti, persecúti sunt: * et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum: * et non intrent in iustítiam tuam.

Deleántur de libro vivéntium: * et cum iustis non scribántur.

Ego sum pauper et dolens: * salus tua, Deus, suscépit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico: * et mag-nificábo eum in laude:

Et placébit Deo super vítulum novéllum: * córnua producéntem et úngulas.

Vídeant páuperes et læténtur: * quærite Deum, et vivet ánima vestra.

Quóniam exaudívit páuperes Dóminus: * et vinctos suos non despéxit.

Laudent illum cæli et terra, * mare et ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fáciet Sion: * et ædificabúntur civitátes Iuda.

Et inhabitábunt ibi, * et hereditáte acquírent eam.

Et semen servórum eius possidébit eam: * et qui díligunt nomen eius, habitábunt in ea.

eus, in adiutórium meum inténde: * Dómine ad adiuvándum me festína.

Confundántur et revereántur, * qui

quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et pauper sum: * Deus, ádiuva me.

Adiútor meus, et liberátor meus es tu: * Dómine, ne moréris.
Ant. Domine deus in adi-

utorium meum intende. Ant. Esto michi.

sperávi, non confúndar in ætérnum: * in iustítia tua líbera me, et éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * et salva me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum munítum: * ut salvum me fácias.

Quóniam firmamén-

tum meum, * et refúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * et de manu contra legem agéntis et iníqui:

Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine: *
Dómine, spes mea a iuventúte mea.

In te confirmátus sum ex útero: * de ventre matris meæ tu es protéctor meus.

In te cantátio mea semper: † tamquam prodígium factus sum multis: * et tu adiútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam: * tota die magnitúdinem tuam.

Ne proiícias me in témpore senectútis: * cum defécerit virtus mea, ne derelínquas me.

Quia dixérunt inimíci mei mihi: * et qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum.

Dicéntes: Deus derelíquit eum, † perse-

químini, et comprehéndite eum: * quia non est qui erípiat.

Deus ne elongéris a me: * Deus meus, in auxílium meum réspice.

Confundántur, et deficiant detrahéntes ánimæ meæ: * operiántur confusióne et pudóre, qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo: * et adiíciam super omnem laudem tuam.

Os meum annuntiábit iustítiam tuam: * tota die salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, † introíbo in poténtias Dómini: * Dómine, memorábor iustítiæ tuæ solíus.

Deus, docuísti me a iuventúte mea: * et usque nunc pronuntiábo mirabília tua.

Et usque in senéctam et sénium: * Deus, ne derelínquas me,

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni, quæ ventúra est:

Poténtiam tuam, et

iustítiam tuam, Deus, † fecísti magnália: * Deus, quis símilis tibi?

Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas et malas: † et convérsus vivificásti me: * et de abýssis terræ íterum reduxísti me:

Multiplicásti magnificéntiam tuam: convérsus consolátus es me.

Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam: * Deus. psallam tibi in cíthara, Sanctus Israël.

Exsultábunt lábia mea cum cantávero tibi: et ánima mea, quam redemísti.

Sed et lingua mea tota die meditábitur iustítiam tuam: * cum confúsi et revériti fúerint, qui quærunt mala mihi.

eus, iudícium tuum 💹 regi da: * et iustítiam tuam filio regis.

Iudicáre pópulum tuum in iustítia, * et páuperes tuos in iudício.

Suscipiant montes usque in altíssima, quæ pacem pópulo: * et colles iustítiam.

Iudicábit páuperes pópuli, et salvos fáciet fílios páuperum: * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, in generatióne et generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus: * et sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus eius et abundántia iustítia, pacis: * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare: * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes: * et inimíci eius terram lingent.

Reges Tharsis, et insulæ múnera ófferent: reges Arabum et Saba dona addúcent.

adorábunt Et eum omnes reges terræ: omnes Gentes sérvient ei:

perem a poténte: * et páuperem, cui non erat adiútor.

Parcet páuperi et ínopi: * et ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum: * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, † et adorábunt de ipso semper: * tota die benedicent ei

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, † superextollétur super Líbanum fructus eius: et florébunt de civitate sicut fenum terræ.

Sit nomen eius benedíctum in sæcula: ante solem pérmanet nomen eius.

Et benedicéntur ipso omnes tribus terræ: omnes Gentes nificábunt eum.

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, * qui facit mirabília solus.

Quia liberábit páu- Et benedíctum nomen maiestátis eius in ætérnum: * et replébitur maiestáte eius omnis terra: fiat, fiat.

Ant. Esto michi Domine in deum protectorem. Ant. Liberasti.

uam bonus Israël Deus, * his, qui recto sunt corde!

Mei autem pene moti sunt pedes: * pene effúsi sunt gressus mei.

Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns.

Quia non est respéctus morti eórum: firmaméntum in eórum.

In labóre hóminum * et non sunt: cum homínibus flagnon ellabúntur:

Ideo ténuit eos supérbia, * opérti sunt iniquitáte et impietáte sua.

Pródiit quasi ádipe iníquitas eórum: transiérunt in afféctum cordis.

Cogitavérunt, et locúti sunt nequitiam: * iniqsunt.

Posuérunt in cælum os suum: * et lingua eórum transívit in terra.

Ideo convertétur pópulus meus hic: * et dies pleni inveniéntur in eis.

Et dixérunt: Quómodo scit Deus, * et si est sciéntia in excélso?

Ecce ipsi peccatóres, et abundántes in sæculo, * obtinuérunt divítias.

Et dixi: Ergo sine iustificávi causa meum, * et lavi inter innocéntes manus meas.

Et fui flagellátus tota die, * et castigátio mea in matutínis.

Si dicébam: Narrábo sic: * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.

Existimábam cognóscerem hoc, * labor est ante me.

Donec intrem in Sanc-* et intuárium Dei: télligam in novíssimis eórum.

Verúmtamen propter dolos posuísti eis:

uitátem in excélso locúti deiecísti eos dum allevaréntur.

Quómodo facti sunt in desolatiónem, súbito defecérunt: periérunt propter iniquitátem suam.

Velut sómnium surgéntium, Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.

Quia inflammátum est cor meum, et renes mei commutáti sunt: * et ego ad níhilum redáctus sum, et nescívi.

Ut iuméntum factus sum apud te: * et ego semper tecum.

Tenuísti manum déxteram meam: † et in voluntáte tua deduxísti me, * et cum glória suscepísti me.

Quid enim mihi est in cælo? * et a te quid vólui super terram?

Defécit caro mea, et cor meum: * Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

Quia ecce, qui elóngant se a te, períbunt:

perdidísti omnes, qui fornicántur abs te.

Mihi autem adhærére Deo bonum est: * pónere in Dómino Deo spem meam:

Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas, * in portis fíliæ Sion.

t quid, Deus, repulísti in finem: * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?

Memor esto congregatiónis tuæ: * quam possedísti ab inítio.

Redemísti virgam hereditátis tuæ: * mons Sion, in quo habitásti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem: * quanta malignátus est inimícus in sancto!

Et gloriáti sunt qui odérunt te: * in médio solemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa: * et non cognovérunt sicut in éxitu super summum.

Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt iánuas eius in idípsum:

* in secúri et áscia deiecérunt eam.

Incendérunt igni sanctuárium tuum: * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul:
* Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vídimus, iam non est prophéta: * et nos non cognóscet ámplius.

Usquequo, Deus, improperábit inimícus: * irritat adversárius nomentuum in finem?

Ut quid avértis manum tuam, et déxteram tuam, * de médio sinu tuo in finem?

Deus autem Rex noster ante sécula: * operátus est salútem in médio terræ.

Tu confirmásti in virtúte tua mare: * contribulásti cápita dracónum in aquis.

Tu confregisti cápita dracónis: * dedísti eum escam pópulis Æthíopum.

Tu dirupísti fontes, et torréntes * tu siccásti flúvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox: * tu fabricátus es auróram et solem.

Tu fecísti omnes términos terræ: * æstátem et ver tu plasmásti ea.

Memor esto huius, inimícus improperávit Dómino: * et pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi, * et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Réspice in testaméntum tuum: * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus: * pauper et inops laudábunt nomen tuum.

Exsúrge, Deus, iúdica causam tuam: * memor esto improperiórum tuórum, eórum quæ ab insipiénte sunt tota die.

Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum: * supérbia eórum, qui te odérunt, ascéndit semper.

Ant. Liberasti virgam hereditatis tue.

Ant. In Israel.

onfitébimur tibi, Deus: * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua: * cum accépero tempus, ego iustítias iudicábo.

Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas eius.

Dixi iníquis: Nolíte iníque ágere: * et delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu:

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus: * quóniam Deus iudex est.

Hunc humíliat, et hunc

exáltat: * quia calix in tavérunt qui ascendérunt manu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc: † verúmtamen fæx eius non est exinaníta: bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in séculum: * cantábo Deo Iacob.

Et ómnia córnua peccatórum confringam: et exaltabúntur córnua iusti.

otus in Iudæa Deus: * in Israël magnum nomen eius.

Et factus est in pace locus eius: * et habitátio eius in Sion.

Ibi confrégit potén-árcuum: * scutum, tias árcuum: gládium, et bellum.

Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua, Deus Iacob, * dormiequos.

Tu terríbilis es, et quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.

De cælo audítum fecísti iudícium: * terra trémuit et quiévit.

Cum exsúrgeret in iudícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi: * et relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro: omnes, qui in circúitu eius affértis múnera.

Terríbili et ei qui aufert spíritum príncipum, * terribili apud reges terræ. Ant. Tu es deus.

voce mea ad Dóminum 🌃 clamávi: * voce mea ad Deum, et inténdit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, † mánibus meis nocte con-* et non sum tra eum: decéptus.

Rénuit consolári án-

ima mea: † memor fui Dei, et delectátus sum, et exercitátus sum: * et defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei: * turbátus sum, et non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos: * et annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo, * et exercitábar, et scopébam spíritum meum.

Numquid in ætérnum proiíciet Deus: * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suam abscíndet, * a generatióne in generatiónem?

Aut obliviscétur miseréri Deus: * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

Et dixi: Nunc cœpi: * hæc mutátio déxteræ Excélsi.

Memor fui óperum Dómini: * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum. Et meditábor in ómnibus opéribus tuis: * et in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus, in sancto via tua: † quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus qui facis mirabília.

Notam fecísti in pópulis virtútem tuam: * redemísti in bráchio tuo pópulum tuum fílios Iacob et Ioseph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ: * et timuérunt et turbátæ sunt abýssi.

Multitúdo sónitus aquárum: * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagíttæ tuæ tránseunt: * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ: * commóta est, et contrémuit terra.

In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis: * et vestígia tua non cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves pópulum tuum, * in manu Móysi et Aaron. tténdite, pópule meus, legem meam: * inclináte aurem vestram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum: * loquar propositiónes ab inítio.

Quanta audívimus et cognóvimus ea: * et patres nostri narravérunt nobis.

Non sunt occultáta a fíliis eórum: * in generatióne áltera.

Narrántes laudes Dómini, et virtútes eius: * et mirabília eius, quæ fecit.

Et suscitávit testimónium in Iacob: * et legem pósuit in Israël.

Quanta mandávit pátribus nostris nota fácere ea fíliis suis: * ut cognóscat generátio áltera.

Fílii qui nascéntur, et exsúrgent, * et narrábunt fíliis suis.

Ut ponant in Deo spem suam, et non obliviscántur óperum Dei: * et mandáta eius exquírant.

Ne fiant sicut patres

eórum: * generátio prava et exásperans.

Generátio, quæ non diréxit cor suum: * et non est créditus cum Deo spíritus eius.

Fílii Ephrem intendéntes et mitténtes arcum: * convérsi sunt in die belli.

Non custodiérunt testaméntum Dei: * et in lege eius noluérunt ambuláre.

Et obliti sunt benefactorum eius: * et mirabilium eius quæ osténdit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirabília in terra Ægýpti: * in campo Táneos.

Interrúpit mare, et perdúxit eos: * et státuit aquas quasi in utre.

Et dedúxit eos in nube diéi: * et tota nocte in illuminatione ignis.

Interrúpit petram in erémo: * et adaquávit eos velut in abýsso multa.

Et edúxit aquam de petra: * et dedúxit tamquam flúmina aquas.

Et apposuérunt adhuc peccáre ei: * in iram excitavérunt Excélsum in inaquóso.

Et tentavérunt Deum in córdibus suis, péterent escas animábus suis.

Et male locúti sunt dixérunt: de Deo: póterit Deus Numquid paráre mensam in desérto?

Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ: * et torréntes inundavérunt.

Numquid et panem póterit dare, * aut paráre mensam pópulo suo?

Ideo audívit Dóminus, et dístulit: * et ignis accénsus est in Iacob, et ira ascéndit in Israël.

Quia non credidérunt in Deo: * nec speravérunt in salutári eius:

Et mandávit núbibus désuper: * et iánuas cæli apéruit.

Et pluit illis manna ad manducándum: panem cæli dedit eis.

manducávit homo, cibária misit in abundántia.

Tránstulit Austrum de cælo: * et indúxit virtúte sua Africum.

Et pluit super eos sicut púlverem carnes: * et sicut arénam maris volatília pennáta.

Et cecidérunt in médio castrórum eórum: * circa tabernácula eórum.

Et manducavérunt, et saturáti sunt nimis, desidérium eórum áttulit eis: * non sunt fraudáti a desidério suo.

Adhuc escæ eórum erant in ore ipsórum: * et ira Dei ascéndit super eos

Et occidit pingues eórum, * et eléctos Israël impedívit.

In ómnibus his peccavérunt adhuc: non credidérunt mirabílibus eius.

Et defecérunt in vanitáte dies eórum: * et anni eórum cum festinatióne.

Cum occideret eos, quærébant eum: * et re-Panem Angelórum vertebántur, et dilúculo veniébant ad eum.

Et rememoráti sunt quia Deus adiútor est eórum: * et Deus excélsus redémptor eórum est.

Et dilexérunt eum in ore suo, * et lingua sua mentiti sunt ei.

Cor autem eórum non erat rectum cum eo: * nec fidéles hábiti sunt in testaménto eius.

Ipse autem est miséricors, et propítius fiet peccátis eórum: * et non dispérdet eos.

Et abundávit ut avérteret iram suam: * et non accéndit omnem iram suam:

Et recordátus est quia caro sunt: * spíritus vadens et non rédiens.

Quóties exacerbavérunt eum in desérto, * in iram concitavérunt eum in inaquóso?

Et convérsi sunt, et tentavérunt Deum: * et Sanctum Israël exacerbavérunt.

Non sunt recordáti manus eius, * die qua redémit eos de manu tribulántis.

Sicut pósuit in Ægýpto signa sua, * et prodígia sua in campo Táneos.

Et convértit in sánguinem flúmina eórum: * et imbres eórum, ne bíberent.

Misit in eos cœnomyíam, et comédit eos: * et ranam, et dispérdidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum: * et labóres eórum locústæ.

Et occidit in grándine víneas eórum: * et moros eórum in pruína.

Et trádidit grándini iuménta eórum: * et possessiónem eórum igni.

Misit in eos iram indignatiónis suæ: * indignatiónem, et iram, et tribulatiónem: immissiónes per ángelos malos.

Viam fecit sémitæ iræ suæ, non pepércit a morte animábus eórum: * et iuménta eórum in morte conclúsit.

Et percússit omne primogénitum in terra Ægýpti: * primítias omnis labóris eórum in taberná- provocavérunt. culis Cham.

Et ábstulit sicut oves pópulum suum: et perdúxit eos tamquam gregem in desérto.

Et dedúxit eos in spe, et non timuérunt: inimícos eórum opéruit mare.

Et indúxit eos in montem sanctificatiónis suæ: acmontem, quem quisívit déxtera eius.

Et eiécit a fácie eórum Gentes: * et sorte divísit eis terram in funículo distributiónis.

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum: tribus Israël.

Et tentavérunt, et exacerbavérunt Deum excélsum: * et testimónia eius non custodiérunt.

Et avertérunt se, et non servavérunt pactum: quemádmodum patres eórum convérsi sunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus suis: et in sculptílibus suis ad æmulatiónem eum lum Ioseph: * et tribum

Audívit Deus, et sprevit: * et ad níhilum redégit valde Israël.

Et répulit tabernáculum Silo: * tabernáculum suum, ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captivitátem virtútem eórum: * et pulchritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúsit in gládio pópulum suum: hereditátem suam sprevit.

Iúvenes eórum comédit ignis: * vírgines eórum non sunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt: et víduæ eórum non plorabántur.

Et excitátus tamquam dórmiens Dóminus: * tamquam potens crapulátus a vino.

Et percússit inimícos suos in posterióra: * oppróbrium sempitérnum dedit illis.

Et répulit tabernácu-

Ephraim non elégit.

Sed elégit tribum Iuda, * montem Sion quem diléxit.

Et ædificávit sicut unicórnium sanctifícium suum in terra, * quam fundávit in sæcula.

Et elégit David, servum suum, et sústulit eum de grégibus óvium: * de post fœtántes accépit eum,

Páscere Iacob, servum suum, * et Israël, hereditátem suam:

Et pavit eos in innocéntia cordis sui: * et in intelléctibus mánuum suárum dedúxit eos.

Ant. Tu es deus qui facis mirabilia.

Ant. Propitius.

eus, venérunt Gentes in hereditátem tuam, polluérunt templum sanctum tuum: * posuérunt Ierúsalem in pomórum custódiam.

Posuérunt morticina servórum tuórum, escas volatilibus cæli: * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem

eórum tamquam aquam in circúitu Ierúsalem: * et non erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris: * subsannátio et illúsio his, qui in circúitu nostro sunt.

Usquequo, Dómine, irascéris in finem: * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effúnde iram tuam in Gentes, quæ te non novérunt: * et in regna quæ nomen tuum non invocavérunt:

Quia comedérunt Iacob: * et locum eius desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, cito anticipent nos misericórdiæ tuæ:

* quia páuperes facti sumus nimis.

Adiuva nos, Deus, salutáris noster: et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos: * et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum:

Ne forte dicant in

Géntibus: Ubi est Deus eórum? * et innotéscat in natiónibus coram óculis nostris.

Ultio sánguinis servórum tuórum, qui effúsus est: * intróeat in conspéctu tuo gémitus compeditórum.

Secúndum magnitúdinem bráchii tui, * pósside fílios mortificatórum.

Et redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum: * impropérium ipsórum, quod exprobravérunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus, et oves páscuæ tuæ, * confitébimur tibi in sæculum.

In generatiónem et generatiónem * annun-tiábimus laudem tuam.

ui regis Israël, inténde: * qui dedúcis velut ovem Ioseph.

Qui sedes super Chérubim: * manifestáre coram Ephraim, Béniamin, et Manásse.

Excita poténtiam tuam, et veni: * ut salvos

fácias nos.

Deus, convérte nos: * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Dómine, Deus virtútum, * quoúsque irascéris super oratiónem servi tui?

Cibábis nos pane lacrimárum: * et potum dabis nobis in lácrimis in mensúra?

Posuísti nos in contradictiónem vicínis nostris:
* et inimíci nostri subsannavérunt nos.

Deus virtútum, convérte nos: * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Víneam de Ægýpto transtulísti: * eiecísti Gentes, et plantásti eam.

Dux itíneris fuísti in conspéctu eius: * plantásti radíces eius, et implévit terram.

Opéruit montes umbra eius: * et arbústa eius cedros Dei.

Exténdit pálmites suos usque ad mare: * et usque ad flumen propágines eius.

Ut quid destruxísti macériam eius: * et vindémiant eam omnes, qui prætergrediúntur viam?

Exterminávit eam aper de silva: * et singuláris ferus depástus est eam.

Deus virtútum, convértere: réspice de cælo, et vide, et vísita víneam istam.

Et pérfice eam, quam plantávit déxtera tua: et super filium hóminis, quem confirmásti tibi.

Incénsa igni, et suffóssa: * ab increpatióne vultus tui períbunt.

Fiat manus tua super virum déxteræ tuæ: et super filium hóminis quem confirmásti tibi.

Et non discédimus te, vivificábis nos: et nomen tuum invocábimus.

Dómine, Deus virtútum, convérte nos: osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Ant. Propitius esto peccatis nostris Domine. In Laudes Ant. Tibi

soli peccavi Domine mis-

erere mei. *Miserere*.

Ant. Domine refugium factus es nobis. Domine refugium.

Ant. In matutinis domine meditabor in te. Deus deus meus.

Ant. In eternum dominus regnabit et ultra. Cantemus domino.

Ant. In sanctis eius lau-Laudate date deum. dominum.

Ant. In sanctitate serviamus Domino et liberabit nos ab inimicis nostris. Benedictus dominus.

Ant. Exultate.

xsultáte Deo, adiutóri nostro: biláte Deo Iacob.

Súmite psalmum, et date týmpanum: psaltérium iucúndum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tuba, * in insígni die solemnitátis vestræ.

Quia præcéptum in Israël est: * et iudícium Deo Iacob.

Testimónium in Ioseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægýpti:

guam, quam non nóverat, | tribulántes eos misíssem audívit.

Divértit ab onéribus dorsum eius: * manus eius in cóphino serviérunt, eórum in sæcula.

In tribulatióne vocásti me, et liberávi te: † exaudívi te in abscóndito tempestátis: probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi, pópulus meus, et contestábor te: † Israël, si audíeris me, non erit in te deus recens, * neque adorábis deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægýpti: diláta os tuum, et implébo illud.

Et non audivit pópulus meus vocem meam: * et Israël non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum: * ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audísset me: * Israël si in viis meis ambulásset:

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem: et super manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei: * et erit tempus

Et cibávit eos ex ádipe fruménti: * et de petra, melle saturávit eos.

eus stetit in synagóga deórum: * in médio autem deos diiúdicat.

Usquequo iudicátis iniquitatem: * et fácies peccatórum súmitis?

Iudicáte egéno, et pupíllo: * húmilem, páuperem iustificáte.

Erípite páuperem: * et egénum de manu peccatóris liberáte.

Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant: * movebúntur ómnia fundaménta terræ.

Ego dixi: Dii estis, * et filii Excélsi omnes.

Vos autem sicut hómines moriémini: * et sicut unus de princípibus cadétis.

Surge, Deus, iúdica terram: * quóniam tu hereditábis in ómnibus Géntibus.

Ant. Exultate deo adiu- torrénte Cisson. tori nostro.

Ant. Tu solus.

📉 eus, quis símilis erit tibi? * Ne táceas. compescáris, neque Deus.

Quóniam ecce inimíci tui sonuérunt: * et qui odérunt te extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consílium: et cogitavérunt advérsus sanctos tuos.

Veníte, Dixérunt: et disperdámus eos de gente: * et non memorétur nomen Israël ultra.

Quóniam cogitavérunt unanímiter: simul advérsum te testaméntum disposuérunt, tabernácula Idumæórum et Ismahelítæ:

Moab, et Agaréni, Gebal, et Ammon, Amalec: * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis: * facti sunt in adiutórium fíliis Lot.

Fac illis sicut Mádian, et Sísaræ: * sicut Iabin in

Disperiérunt in Endor: * facti sunt ut stercus terræ.

Pone príncipes eórum sicut Oreb, et Zeb, * et Zébee, et Sálmana:

príncipes Omnes * qui dixérunt: eórum: Hereditáte possideámus Sanctuárium Dei.

Deus meus, pone illos ut rotam: * et sicut stípulam ante fáciem venti.

Sicut ignis, qui combúrit silvam: * flamma combúrens montes:

Ita persequéris illos in tempestáte tua: * et in ira tua turbábis eos.

Imple fácies eórum ignomínia: * et quærent nomen tuum, Dómine.

Erubéscant, et conturbéntur in sæculum sæculi: * et confundántur, et péreant.

Et cognóscant quia nomen tibi Dóminus: * tu solus Altíssimus in omni terra.

uam dilécta tabernácul tua, Dómine virtú-

tum: * concupíscit, et dé- | in fáciem Christi tui. ficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea: * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum: * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine: in sécula seculórum laudábunt te.

Beátus vir, cuius est auxílium abs te: ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrimárum * in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor ibunt de virtute in vidébitur virtútem: Deus deórum in Sion.

Dómine, Deus virtútum, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe, Deus Iacob.

Protéctor noster, áspice, Deus: * et réspice

Quia mélior est dies una in átriis tuis: * super míllia.

Elégi abiéctus esse in domo Dei mei: magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam et veritátem díligit Deus: grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo qui sperat in te.

Ant. Tu solus altissimus super omnem terram. Ant. Benedixisti.

enedixísti, Dómine, terram tuam: * avertísti captivitátem Iacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus, salutáris noster: avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætér-

num irascéris nobis? aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérsus vivificábis nos: * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis. Dómine, misericórdiam tuam: * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus: quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos: * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia, et véritas obviavérunt sibi: * iustítia, et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est: * et iustítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem: * et terra nostra dabit fructum suum.

Iustítia ante eum ambulábit: * et ponet in via gressus suos.

nclína, Dómine, au-🕅 🛭 rem tuam, et exáudi me: * quóniam inops, et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam tus sum: * salvum fac tuum, Deus servum meus, sperántem in te.

Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die: † lætífica ánimam servi tui, * quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis et mitis: * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratiónem meam: * et inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te: * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine: * et non est secúndum ópera tua.

Omnes gentes quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine:

et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília: * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua, † et ingrédiar in veritate tua: * lætétur cor meum ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine, Deus meus, in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in ætérnum.

Quia misericórdia tua magna est super me: * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus iníqui insurrexérunt super me, † et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor et miséricors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax.

Réspice in me, et miserére mei, † da impérium tuum púero tuo: * et salvum fac filium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, † ut vídeant qui odérunt me, et confundántur: * quóniam tu, Dómine, adiuvísti me, et consolátus es me.

Ant. Benedixisti Domine terram tuam.
Ant. Fundamenta.

undaménta eius in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Iacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: †
Homo, et homo natus est
in ea: * et ipse fundávit
eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum: * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium: * habitátio est in te.

ómine, Deus salútis meæ: * in die clamávi, et nocte coram

Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam:

Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: factus sum sicut homo sine adiutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, † quorum non es memor ámplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecisti notos meos a me: * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad Dómine, tota die: * pándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília: * médici suscitábunt, confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * et iustítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi: * et mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem meam: * avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a iuventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum et próximum: * et notos meos a miséria.

Ant. Fundamenta eius in montibus sanctis.

Ant. Benedictus.

isericórdias Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatiónem et generatiónem * annun-tiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixísti: In ætérnum misericórdia ædificábitur in cælis: * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis, † iurávi David, servo meo: * Usque in ætérnum præparábo semen tuum.

Et ædificábo in generatiónem et generatiónem * sedem tuam.

Confitebúntur cæli mirabília tua, Dómine, * étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino: * símilis erit

Deo in filiis Dei?

Deus, qui glorificátur in consílio sanctórum: * magnus et terríbilis super omnes qui in circúitu eius sunt.

Dómine, Deus virtútum, quis símilis tibi? * potens es, Dómine, et véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris: * motum autem flúctuum eius tu mítigas.

Tu humiliásti sicut vulnerátum, supérbum: * in bráchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.

Tui sunt cæli, et tua est terra: † orbem terræ et plenitúdinem eius tu fundásti: * aquilónem, et mare tu creásti.

Thabor et Hermon in nómine tuo exsultábunt:

* tuum bráchium cum poténtia.

Firmétur manus tua, et exaltétur déxtera tua: * iustítia et iudícium præparátio sedis tuæ.

Misericórdia et véritas præcédent fáciem tuam: * beátus pópulus, qui scit iubilatiónem. Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, † et in nómine tuo exsultábunt tota die: * et in iustítia tua exaltabúntur.

Quóniam glória virtútis eórum tu es: * et in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assúmptio nostra, * et Sancti Israël, regis nostri.

Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, et dixísti: † Pósui adiutórium in poténte: * et exaltávi eléctum de plebe mea.

Invéni David, servum meum: * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei: * et bráchium meum confortábit eum.

Nihil proficiet inimícus in eo: * et filius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concidam a fácie ipsius inimicos eius: * et odiéntes eum in fugam convértam.

Et véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: * et in nómine meo exaltábitur cornu eius.

Et ponam in mari manum eius: * et in flumínibus déxteram eius.

Ipse invocábit me: Pater meus es tu: * Deus meus, et suscéptor salútis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum: * excélsum præ régibus terræ.

In ætérnum servábo illi misericórdiam meam: * et testaméntum meum fidéle ipsi.

Et ponam in sæculum sæculi semen eius: * et thronum eius sicut dies cæli.

Si autem derelíquerint fílii eius legem meam: * et in iudíciis meis non ambuláverint.

Si iustítias meas profanáverint: * et mandáta mea non custodíerint:

Visitábo in virga iniquitátes eórum: * et in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo: * neque nocébo in veritáte mea:

Neque profanábo testaméntum meum: * et quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.

Semel iurávi in sancto meo: Si David méntiar: * semen eius in ætérnum manébit.

Et thronus eius sicut sol in conspéctu meo, † et sicut luna perfécta in ætérnum: * et testis in cælo fidélis.

Tu vero repulísti et despexísti: * distulísti Christum tuum.

Evertísti testaméntum servi tui: * profanásti in terra Sanctuárium eius.

Destruxísti omnes sepes eius: * posuísti firmaméntum eius formídinem.

Diripuérunt eum omnes transeúntes viam: * factus est oppróbrium vicínis suis.

Exaltásti déxteram depriméntium eum: * lætificásti omnes inimícos eius.

Avertísti adiutórium gládii eius: * et non es

auxiliátus ei in bello.

Destruxísti eum ab emundatióne: * et sedem eius in terram collisísti.

Minorásti dies témporis eius: * perfudísti eum confusióne.

Usquequo, Dómine, avértis in finem: * exardéscet sicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea substántia: * numquid enim vane constituísti omnes fílios hóminum?

Quis est homo, qui vivet, et non vidébit mortem: * éruet ánimam suam de manu ínferi?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine: * sicut iurásti David in veritáte tua?

Memor esto, Dómine, oppróbrii servórum tuórum: * quod contínui in sinu meo multárum Géntium.

Quod exprobravérunt inimíci tui, Dómine, * quod exprobravérunt commutatiónem Christi tui.

Benedíctus Dóminus in ætérnum: * fiat, fiat.

ómine, refúgium fac-tus es nobis: * a generatióne in generatiónem.

Priúsquam montes fierent, aut formarétur terra et orbis: * a século et usque in séculum tu es, Deus.

Ne avértas hóminem in humilitátem: dixísti: Convertímini, fílii hóminum.

Quóniam mille anni óculos tuos, tamquam dies hestérna, quæ prætériit.

Et custódia in nocte, * quæ pro níhilo habéntur, eórum anni erunt.

Mane sicut herba tránseat, † mane flóreat, et tránseat: * véspere décidat, indúret et aréscat.

Ouia defécimus in ira tua, * et in furóre tuo turbáti sumus.

Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo: * sæculum nostrum in illuminatióne vultus tui.

Quóniam omnes dies

nostri defecérunt: * et in ira tua defécimus.

Anni nostri aránea meditabúntur: dies annórum nostrórum in ipsis, septuaginta anni.

Si autem in potentátibus, octogínta anni: * et ámplius eórum, labor et dolor.

Quóniam supervénit mansuetúdo: * et corripiémur.

Quis novit potestátem iræ tuæ: * et præ timóre iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam sic no-* et erudítos tam fac: corde in sapiéntia.

Convértere, Dómine, úsquequo? * et deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus mane misericórdia tua: * et exsultávimus, et delectáti ómnibus diébus sumus nostris.

Lætáti sumus diébus, quibus nos humiliásti: * annis, quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos,

et in ópera tua: * et dírige fílios eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, † et ópera mánuum nostrárum dírige super nos: * et opus mánuum nostrárum dírige.

ui hábitat in adiutório Altíssimi, * in protectióne Dei cæli commorábitur.

Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum: * Deus meus sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi: * et sub pennis eius sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas eius: * non timébis a timóre noctúrno.

A sagítta volánte in die, † a negótio perambulánte in ténebris: * ab incúrsu et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, † et decem míllia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit. Verúmtamen óculis tuis considerábis: * et retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea: * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum: * et flagél-lum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te: * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te: * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem et basilíscum ambulábis: * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum: † cum ipso sum in tribulatióne: * erípiam eum et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum: * et

osténdam illi salutáre meum.

ponum est confitéri Dómino: et psállere nómini tuo, Altíssime.

annuntiándum Ad misericórdiam tuam: * et veritátem tuam per noctem.

In decachórdo, psaltério: * cum cántico, in cíthara.

Ouia delectásti me, Dómine, in factúra tua: et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognóscet: * et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fenum: * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem.

Ut intéreant in séculum séculi: * tu autem Altíssimus in ætérnum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, † quóniam ecce inimíci tui períbunt: * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

exaltábitur sicut Et unicórnis cornu meum: et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos: et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Iustus, ut palma florébit: * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi: * et bene patiéntes erunt, ut annúntient:

Quóniam rectus Dóminus, Deus noster: * et non est iníquitas in

móminus regnávit, decórem indútus * indútus est Dóminus fortitúdinem, præcinxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: * a sæculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine: * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * a vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

eus ultiónum Dóminus: * Deus ultiónum líbere egit.

Exaltáre, qui iúdicas terram: * redde retributiónem supérbis.

Usquequo peccatóres, Dómine: * úsquequo peccatóres gloriabúntur:

Effabúntur et loquéntur iniquitátem: * loquéntur omnes, qui operántur iniustítiam?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt: * et hereditátem tuam vexavérunt. Víduam et ádvenam interfecérunt: * et pupíllos occidérunt.

Et dixérunt: Non vidébit Dóminus: * nec intélliget Deus Iacob.

Intellígite, insipiéntes in pópulo: * et stulti, aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non consíderat?

Qui córripit Gentes, non árguet: * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Beátus homo, quem tu erudíeris, Dómine, * et de lege tua docúeris eum.

Ut mítiges ei a diébus malis: * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem suam: * et hereditátem suam non derelínquet.

Quoadúsque iustítia convertátur in iudícium: * et qui iuxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi

advérsus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?

Nisi quia Dóminus adiúvit me: * paulo minus habitásset in inférno ánima mea.

Si dicébam: Motus est pes meus: * misericórdia tua, Dómine, adiuvábat me.

Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde meo: * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitatis: * qui fingis labórem in præcépto?

Captábunt in ánimam iusti: * et sánguinem innocéntem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium: * et Deus meus in adiutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum: † et in malítia eórum dispérdet eos: * dispérdet illos Dóminus Deus noster. eníte, exsultémus Dómino; * iubilémus Deo salutári nostro;

Præoccupémus fáciem eius in confessióne, * et in psalmis iubilémus ei:

Quóniam Deus magnus Dóminus, * et rex magnus super omnes deos.

Quia in manu eius sunt omnes fines terræ, * et altitúdines móntium ipsíus sunt;

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, * et siccam manus eius formavérunt.

Venite, adorémus, et procidámus, * et plorémus ante Dóminum qui fecit nos:

Quia ipse est Dóminus Deus noster, * et nos pópulus páscuæ eius, et oves manus eius.

Hódie si vocem eius audiéritis, * nolíte obduráre corda vestra

Sicut in irritatióne, secúndum diem tentatiónis in desérto, † ubi tentavérunt me patres vestri:

* probavérunt me, et

vidérunt ópera mea.

Quadraginta annis offénsus fui generatióni illi, * et dixi: Semper hi errant corde.

Et isti non cognovérunt vias meas: ut iurávi in ira mea: Si introíbunt in réquiem meam.

Ant. Benedictus Dominus in eternum. Ant. Cantate.

antáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini eius: * annuntiáte de die in diem salutáre eius.

Annuntiáte inter gentes glóriam eius, * in ómnibus pópulis mirabília eius.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii dæmónia: Géntium Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu eius: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatione eius.

Afférte Dómino, pátriæ Géntium, † afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini eius.

Tóllite hóstias, et introíte in átria eius: adoráte Dóminum in átrio sancto eius.

Commoveátur a fácie eius univérsa terra: dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non com-movébitur: * iudicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra: † commoveátur mare et plenitúdo eius: * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

ominus regnávit exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu eius: * iustítia, et iudícium corréctio sedis eius.

Ignis ante ipsum præcédet: * et inflammábit in circúitu inimícos eius.

Illuxérunt fúlgura eius orbi terræ: * vidit et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli iustítiam eius: * et vidérunt omnes pópuli glóriam eius.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli eius: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Iudæ: * propter iudícia tua, Dómine:

Quóniam tu Dóminus

Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est iusto, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, iusti in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis eius.

Ant. Cantate Domino et benedicite nomini eius.

In Laudes Ant. Spiritu principali confirma cor meum deus. *Miserere*.

Ant. In veritate tua exaudi me Domine. Domine exaudi.

Ant. Illumina Domine vultum tuum super nos. *Deus deus meus*.

Ant. Domine audivi auditum tuum et timui. *Domini audivi*.

Ant. In tympano et choro in cordis et organo laudate deum. *Laudate dominum*.

Ant. Per viscera misericordie dei nostri in quibus visitavit nos oriens ex alto. *Benedic- tus dominus*.

Ant. Quia mirabilia.

antáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera eius: * et bráchium sanctum eius.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávit iustítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Iubiláte Deo, omnis terra: * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Iubiláte in conspéctu regis Dómini: † moveátur mare, et plenitúdo eius: * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, † simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terrárum in iustítia, * et pópulos in æquitáte.

óminus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno: quóniam terríbile, et sanctum est: * et honor regis iudícium díligit.

Tu parásti directiónes: * iudícium et iustítiam in Iacob tu fecisti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum eius: * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus eius: * et Sámuel inter eos, qui invocant nomen eius:

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia eius: * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos: Deus, tu propítius fuísti eis, et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum nostrum, Deum adoráte in monte sancto eius: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Ant. Quia mirabilia fecit Dominus. Ant. Iubilate.

ubiláte Deo, om-nis terra: * servíte Dómino in lætítia.

Introite in conspéctu eius, * in exsultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus eius, et oves páscuæ eius: † introíte portas eius in confessióne, * átria eius in hymnis: confitémini illi.

Laudáte nomen eius: quóniam suávis Dominus, † in ætérnum misericórdia eius, et usque in generatiónem et generatiónem véritas eins

isericórdiam, et iudí-🚺 cium * cantábo tibi, Dómine:

Psallam, et intélligam in via immaculáta, quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei: * in médio domus meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem iniústam: * faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhæsit mihi cor pravum: * declinántem a me malígnum non cognoscébam.

Detrahéntem secréto próximo suo, hunc persequébar.

Supérbo óculo, et insatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ ut sédeant mecum: ámbulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domus meæ, qui facit supérbiam: * qui lóquitur iníqua, non diréxit in meæ. oculórum conspéctu meórum.

In matutino interfipeccaciébam omnes ut distóres terræ: pérderem de civitáte Dómini omnes operántes iniquitátem.

Ant. Iubilate deo omnis terra.

Ant. Clamor meus.

oratiónem meam: exáudi et clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam a me: quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te: * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei: ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum fœnum, et áruit meum: * quia oblitus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei: * adhæsit os meum carni

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis: * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei: * et qui laudábant me, advérsum me iurábant.

Quia cínerem tamquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignatiónis tuæ: * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt: * et ego sicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes: et memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.

Tu exsúrgens miseréberis Sion: * quia tempus miseréndi eius, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides eius: * et terræ eius miserebúntur.

Et timébunt gentes nomen tuum. Dómine: et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion: * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratiónem humílium: * et non sprevit precem eórum.

Scribántur hæc generatióne áltera: pópulus qui creábitur, Íaudábit Dóminum.

Quia prospéxit de excélso sancto suo: * Dóminus de cælo in terram aspéxit:

Ut audíret gémitus compeditórum: sólveret fílios interemptórum.

Ut annúntient in Sion nomen Dómini: * et laudem eius in Ierúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum: * et reges ut sérviant Dómino.

Respóndit in via virtútis suæ: Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimí-

dio diérum meórum: in generatiónem et generatiónem anni tui.

Inítio tu, Dómine, terram fundásti: * et ópera mánuum tuárum cæli

Ipsi períbunt, tu autem pérmanes: * et omnes șicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur: * tu autem idem ipse es, et anni tui non deficient.

Fílii servórum tuórum habitábunt: men eórum in sæculum dirigétur.

énedic, ánima mea, Dómino: * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto eius.

Bénedic, ánima mea, Dómino: et oblivísci omnes retributiónes eius.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis: qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam: * qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum: * renovábitur ut áquilæ iuvéntus tua.

Fáciens misericórdias Dóminus: * et iudícium ómnibus iniúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israël voluntátes suas.

Miserátor, et miséricors Dóminus: * longánimis et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur: * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis: * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cæli a terra:
* corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidénte: * longe fecit a nobis iniquitátes nostras. Quómodo miserétur pater filiórum, † misértus est Dóminus timéntibus se: * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus: † homo, sicut fœnum dies eius, * tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet: * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et iustítia illíus in filios filiórum, * his qui servant testaméntum eius.

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cælo parávit sedem suam: * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli eius: † poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, * ad audiéndam vocem sermónum eius.

Benedicite Dómino, omnes virtútes eius: minístri eius, qui fácitis voluntátem eius.

Benedicite Dómino, ómnia ópera eius: † in omni loco dominatiónis eius, * bénedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Clamor meus ad te veniat deus.

Ant. Benedic.

énedic ánima mea, Dómino: * Dómine, Deus meus, magnificátus es veheménter.

Confessiónem, decórem induísti: * amíctus lúmine sicut vestiménto.

Exténdens cælum sicut pellem: * qui tegis aquis superióra eius.

Qui ponis nubem ascénsum tuum: * qui ámbulas super pennas ventórum.

Qui facis ángelos tuos, spíritus: * et minístros tuos ignem uréntem.

Oui fundásti terram super stabilitátem suam:

non inclinábitur in sæculum sæculi.

Abýssus, sicut vestiméntum, amíctus eius: super montes stabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fúgient: * a voce tonítrui tui formidábunt.

Ascéndunt montes: et descéndunt campi * in locum, quem fundásti eis.

Términum posuísti, quem non transgrediéntur: * neque converténtur operíre terram.

Oui emíttis fontes in convállibus: * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstiæ agri: * exspectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cæli habitábunt: * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de superióribus suis: * fructu óperum tuórum satiábitur terra:

Prodúcens fœnum * et herbam iuméntis: servitúti hóminum:

Ut edúcas panem de

terra: * et vinum lætíficet cor hóminis:

Ut exhilaret fáciem in óleo: * et panis cor hóminis confirmet.

Saturabúntur ligna campi, et cedri Líbani, quas plantávit: * illic pásseres nidificábunt.

Heródii domus dux est eórum: * montes excélsi cervis: petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora: * sol cognóvit occásum suum.

Posuísti ténebras, et facta est nox: * in ipsa pertransíbunt omnes béstiæ silvæ.

Cátuli leónum rugiéntes, ut rápiant: * et quærant a Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregáti sunt: * et in cubílibus suis collocabúntur.

Exíbit homo ad opus suum: * et ad operatiónem suam usque ad vésperum.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! *

ómnia in sapiéntia fecísti: impléta est terra possessióne tua.

Hoc mare magnum, et spatiósum mánibus: * illic reptília, quorum non est númerus.

Animália pusílla cum magnis: * illic naves pertransíbunt.

Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei: * ómnia a te exspéctant ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, cólligent:

* aperiénte te manum
tuam, ómnia implebúntur
bonitáte.

Averténte autem te fáciem, turbabúntur: * áuferes spíritum eórum, et defícient, et in púlverem suum reverténtur.

Emíttes spíritum tuum, et creabúntur: * et renovábis fáciem terræ.

Sit glória Dómini in sæculum: * lætábitur Dóminus in opéribus suis:

Qui réspicit terram, et facit eam trémere: * qui

tangit montes, et fúmi- iudícia eius. gant.

Cantábo Dómino in vita mea: * psallam Deo meo, quámdiu sum.

Iucúndum ei elóquium meum: ego vero delectábor in Dómino.

Deficiant peccatóres a terra, et iníqui ita ut non sint: * bénedic, ánima mea, Dómino.

onfitémini Dómino, 👺 et invocáte nomen eius: * annuntiáte inter Gentes ópera eius.

Cantáte ei, et psállite ei: * narráte ómnia mirabília eius.

Laudámini in nómine sancto eius: * lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quærite Dóminum, et confirmámini: * quérite fáciem eius semper.

Mementóte mirabílium eius, quæ fecit: * prodígia eius, et iudícia oris eius.

Semen Abraham, servi eius: * fílii Iacob, elécti eius.

Ipse Dóminus Deus noster: * in univérsa terra

Memor fuit in séculum testaménti sui: verbi, quod mandávit in mille generatiónes:

Quod dispósuit Abraham: * et iuraménti sui ad Isaac:

Et státuit illud Iacob in præcéptum: * et Israël in testaméntum ætérnum:

Dicens: Tibi dabo terram Chánaan, * funículum hereditátis vestræ.

Cum essent número brevi, * paucíssimi et íncolæ eius:

Et pertransiérunt de gente in gentem, * et de regno ad pópulum álterum.

Non relíquit hóminem nocére eis: * et corrípuit pro eis reges.

Nolite tángere christos meos: * et in prophétis meis nolite malignári.

Et vocávit famem super terram: * et omne firmaméntum panis contrívit.

Misit ante eos virum: * in servum venúmdatus est Ioseph.

Humiliaverunt in compédibus pedes eius, ferrum pertránsiit ánimam eius * donec veníret verbum eius.

Elóquium Dómini inflammávit eum: * misit rex, et solvit eum; princeps populórum, et dimísit eum.

Constituit eum dóminum domus suæ: * et principem omnis possessiónis suæ:

Ut erudiret principes eius sicut semetipsum: * et senes eius prudéntiam docéret.

Et intrávit Israël in Ægýptum: * et Iacob ác-cola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum suum veheménter: * et firmávit eum super inimícos eius.

Convértit cor eórum ut odírent pópulum eius: * et dolum fácerent in servos eius.

Misit Móysen, servum suum: * Aaron, quem elégit ipsum.

Pósuit in eis verba signórum suórum: *

Humiliavérunt in com- et prodigiórum in terra dibus pedes eius, fer- Cham.

Misit ténebras, et obscurávit: * et non exacerbávit sermónes suos.

Convértit aquas eórum in sánguinem: * et occidit pisces eórum.

Edidit terra eórum ranas: * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit, et venit cœnomyía: * et cínifes in ómnibus fínibus eórum.

Pósuit plúvias eórum grándinem: * ignem comburéntem in terra ipsórum.

Et percússit víneas eórum, et ficúlneas eórum: * et contrívit lignum fínium eórum.

Dixit, et venit locústa, et bruchus, * cuius non erat númerus:

Et comédit omne fœnum in terra eórum: * et comédit omnem fructum terræ eórum.

Et percússit omne primogénitum in terra eórum: * primítias omnis labóris eórum.

Et edúxit eos cum

argénto et auro: * et non erat in tríbubus eórum infirmus.

Lætáta est Ægýptus in profectióne eórum:
* quia incúbuit timor eórum super eos.

Expándit nubem in protectiónem eórum: * et ignem ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt, et venit cotúrnix: * et pane cæli saturávit eos.

Dirúpit petram et fluxérunt aquæ: * abiérunt in sicco flúmina;

Quóniam memor fuit verbi sancti sui: * quod hábuit ad Abraham, púerum suum.

Et edúxit pópulum suum in exsultatióne, * et eléctos suos in lætítia.

Et dedit illis regiónes Géntium: * et labóres populórum possedérunt:

Ut custódiant iustificationes eius, * et legem eius requirant.

Ant. Benedic anima mea Domino.

Ant. Visita nos.

onfitémini Dómino,

quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia eius.

Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas fáciet omnes laudes eius?

Beáti, qui custódiunt iudícium, * et fáciunt iustítiam in omni témpore.

Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui: * vísita nos in salutári tuo:

Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætándum in lætítia gentis tuæ: * ut laudéris cum hereditáte tua.

Peccávimus cum pátribus nostris: * iniúste égimus, iniquitátem fécimus.

Patres nostri in Ægýpto non intellexérunt mirabília tua: * non fuérunt mémores multitúdinis misericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt ascendéntes in mare, * Mare Rubrum.

Et salvávit eos propter nomen suum: * ut notam fáceret poténtiam suam.

Et incrépuit Mare Rubrum, et exsiccátum est, * et dedúxit eos in abýssis sicut in desérto.

Et salvávit eos de manu odiéntium: * et redémit eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulántes eos: * unus ex eis non remánsit.

Et credidérunt verbis eius: * et laudavérunt laudem eius.

Cito fecérunt, obliti sunt óperum eius: * et non sustinuérunt consílium eius.

Et concupiérunt concupiscéntiam in desérto: * et tentavérunt Deum in inaquóso.

Et dedit eis petitiónem ipsórum: * et misit saturitátem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Móysen in castris: * Aaron, sanctum Dómini.

Apérta est terra, et deglutívit Dathan: * et opéruit super congregationem Abiron.

Et exársit ignis in synagóga eórum: * flamma combússit peccatóres.

Et fecérunt vitulum in Horeb: * et adoravérunt scúlptile.

Et mutavérunt glóriam suam * in similitúdinem vítuli comedéntis fœnum.

Oblíti sunt Deum, qui salvávit eos, * qui fecit magnália in Ægýpto, mirabília in terra Cham: terribília in Mari Rubro.

Et dixit ut dispérderet eos: * si non Móyses, eléctus eius, stetísset in confractióne in conspéctu eius:

Ut avérteret iram eius ne dispérderet eos: * et pro níhilo habuérunt terram desiderábilem:

Non credidérunt verbo eius, et murmuravérunt in tabernáculis suis: * non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum suam super eos: * ut prostérneret eos in desérto:

Et ut deiíceret semen eórum in natiónibus:

et dispérgeret eos in dæmóniis. regiónibus.

Εt initiáti sunt Beélphegor: et comedérunt sacrifícia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiónibus suis: et multiplicáta est in eis ruína.

Et stetit Phinees, et * et cessávit placávit: quassátio.

Et reputátum est ei in iustítiam: * in generatiónem et generatiónem usque in sempitérnum.

Et irritavérunt ad Aquas contradictiónis: * et vexátus est Móyses propter eos: quia exacerbavérunt spíritum eius.

Et distinxit in lábiis suis: * non disperdidérunt Gentes, quas dixit Dóminus illis.

Et commisti sunt inter Gentes, et didicérunt eórum: serviérunt sculptílibus * et factum est illis in scándalum.

Et immolavérunt fílios * et filias suas suos.

Et effudérunt sánguinem innocéntem: sánguinem filiórum suórum et filiárum suárum, quas sacrificavérunt sculptílibus Chánaan.

Et infécta est terra in sanguínibus, et contamináta est in opéribus eórum: * et fornicáti sunt in adinventiónibus suis.

Et irátus est furóre Dóminus in pópulum suum: * et abominátus est hereditátem suam.

trádidit eos manus Géntium: domináti sunt eórum qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, et humiliáti sunt sub mánibus eórum: * sæpe liberávit eos.

Ipsi autem exacerbavérunt eum in consílio suo: * et humiliáti sunt in iniquitátibus suis.

Et vidit, cum tribularéntur: et audívit oratiónem eórum.

Et memor fuit testaménti sui: * et pœnítuit eum secúndum multitúdinem misericórdiæ suæ.

Et dedit eos in misericórdias * in conspéctu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac, Dómine, Deus noster: et cóngrega nos de natiónibus:

Ut confiteámur nómini sancto tuo: * et gloriémur in laude tua.

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, a século et usque in séculum: et dicet omnis pópulus: Fiat, fiat.

onfitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia eius.

Dicant qui redémpti sunt a Dómino, quos redémit de manu inimíci:

et de regiónibus congregávit eos:

A solis ortu, et occásu: * ab aquilóne, et mari.

Erravérunt in solitúdine in inaquóso: * viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Esuriéntes, et sitiéntes: ánima eórum in ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum cum laréntur: * et de necessitátibus eórum erípuit eos.

Et dedúxit eos in viam rectam: * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteántur Dómino misericórdiæ eius: mirabília eius hóminum.

Quia satiávit ánimam inánem: * et ánimam esuriéntem satiávit bonis.

Sedéntes in ténebris, et umbra mortis: * vinctos in mendicitáte et ferro.

Quia exacerbavérunt elóquia Dei: * et consílium Altíssimi irritavérunt.

Et humiliátum est in labóribus cor eórum: infirmáti sunt, nec fuit qui adiuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur: * et de necessitátibus eórum liberávit eos.

Et edúxit eos de ténebris, et umbra mortis: * et víncula eórum disrúpit.

Confiteántur Dómino misericórdiæ eius: et mirabília eius fíliis hóminum.

Quia contrívit portas érreas: * et vectes férreos confrégit.

Suscépit eos de via iniquitátis eórum: * propter iniustítias enim suas humiliáti sunt.

Omnem escam abomináta est ánima eórum: et appropinquavérunt usque ad portas mortis.

Et clamavérunt tribu-Dóminum cum laréntur: * et de necessitátibus eórum liberávit eos.

Misit verbum suum, et sanávit eos: * et erípuit de interitiónibus eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiæ eius: et mirabília eius filiis hóminum.

Et sacrificent sacrificium laudis: * et annúntient ópera eius in exsultatióne.

Qui descéndunt mare in návibus, * faciéntes operatiónem in aquis multis.

Ipsi vidérunt ópera Dómini, * et mirabília eius in profúndo.

Dixit, et stetit spíritus procéllæ: * et exaltáti sunt fluctus eius.

Ascéndunt usque ad cælos, et descéndunt ad abýssos: usque ánima eórum in malis tabescébat.

Turbáti sunt, et moti sunt sicut ébrius: * et omnis sapiéntia eórum devoráta est.

Et clamavérunt Dóminum cum tribu-* et de neceslaréntur: sitátibus eórum edúxit eos.

Et státuit procéllam eius in auram: siluérunt fluctus eius.

Et lætáti sunt quia érunt: * et dedúxit siluérunt: eos in portum voluntátis eórum.

Confiteántur Dómino

misericórdiæ eius: * et mirabília eius fíliis hóminum.

Et exáltent eum in ecclésia plebis: * et in cáthedra seniórum laudent eum.

Pósuit flúmina in desértum: * et éxitus aquárum in sitim.

Terram fructíferam in salsúginem: * a malítia inhabitántium in ea.

Pósuit desértum in stagna aquárum: * et terram sine aqua in éxitus aquárum.

Et collocávit illic esuriéntes: * et constituérunt civitátem habitatiónis.

Et seminavérunt agros, et plantavérunt víneas: * et fecérunt fructum nativitátis.

Et benedíxit eis, et multiplicáti sunt nimis: * et iuménta eórum non minorávit.

Et pauci facti sunt: * et vexáti sunt a tribulatióne malórum, et dolóre.

Effúsa est contémptio super principes: * et er-

ráre fecit eos in ínvio, et non in via.

Et adiúvit páuperem de inópia: * et pósuit sicut oves famílias.

Vidébunt recti, et lætabúntur: * et omnis iníquitas oppilábit os suum.

Quis sápiens et custódiet hæc? * et intélliget misericórdias Dómini.

Ant. Visita nos Domine in salutari tuo.

Ant. Confitebor.

arátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * cantábo, et psallam in glória mea.

Exsúrge, glória mea, exsúrge, psaltérium et cíthara: * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine: * et psallam tibi in natiónibus.

Quia magna est super cælos misericórdia tua: * et usque ad nubes véritas tua:

Exaltáre super cælos, Deus, † et super omnem terram glória tua: * ut liberéntur dilécti tui.

Salvum fac déxtera tua, et exáudi me: locútus est in sancto suo:

Exsultábo, et dívidam Síchimam: * et convállem tabernaculórum tiar.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses: Ephraim suscéptio cápitis mei.

Iuda rex meus: * Moab lebes spei meæ.

In Idumæam téndam calceaméntum meum: * mihi alienígenæ amíci facti sunt.

Ouis dedúcet me in civitátem munítam? quis dedúcet me usque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repulísti nos, * et non exíbis, Deus, in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne: * quia vana salus hóminis.

Deo faciémus virtútem: * et ipse ad níhilum dedúcet inimícos nostros.

eus, laudem meam ne

tacúeris: * quia os peccatóris, et os dolósi super me apértum est.

Locúti sunt advérsum me lingua dolósa, † et sermónibus ódii circumdedérunt me: * et expugnavérunt me gratis.

Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi: ego autem orábam.

Et posuérunt advérsum me mala pro bonis: * et ódium pro dilectióne mea.

Constitue super eum peccatórem: * et diábolus stet a dextris eius.

Cum iudicátur, éxeat condemnátus: * et orátio eius fiat in peccátum.

Fiant dies eius pauci: * et episcopátum eius accípiat alter.

Fiant filii eius órphani: * et uxor eius vídua.

Nutántes transferántur filii eius, et mendicent: et eiiciántur de habitatiónibus suis.

Scrutétur fœnerátor omnem substántiam eius: * et dirípiant aliéni labóres eius.

Non sit illi adiútor: * nec sit qui misereátur pupíllis eius.

Fiant nati eius in intéritum: * in generatióne una deleátur nomen eius.

In memóriam rédeat iníquitas patrum eius in conspéctu Dómini: * et peccátum matris eius non deleátur.

Fiant contra Dóminum semper, † et dispéreat de terra memória eórum: * pro eo quod non est recordátus fácere misericórdiam.

Et persecútus est hóminem ínopem, et mendícum, * et compúnctum corde mortificare.

Et diléxit maledictiónem, et véniet ei: * et nóluit benedictiónem, et elongábitur ab eo.

Et induit maledictiónem sicut vestiméntum, † et intrávit sicut aqua in interióra eius, * et sicut óleum in óssibus eius.

Fiat ei sicut vestiméntum, quo operítur: * et

sicut zona, qua semper præcingitur.

Hoc opus eórum, qui détrahunt mihi apud Dóminum: * et qui loquúntur mala advérsus ánimam meam.

Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum: * quia suávis est misericórdia tua.

Líbera me quia egénus, et pauper ego sum: * et cor meum conturbátum est intra me.

Sicut umbra cum declínat, ablátus sum: * et excússus sum sicut locústæ.

Génua mea infirmáta sunt a ieiúnio: * et caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum oppróbrium illis: * vidérunt me, et movérunt cápita sua.

Adiuva me, Dómine, Deus meus: * salvum me fac secúndum misericórdiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc: * et tu, Dómine, fecísti eam.

Maledícent illi, et tu benedíces: † qui insúrgunt in me, confundántur: * servus autem tuus lætábitur.

Induántur qui détrahunt mihi, pudóre: * et operiántur sicut diplóide confusióne sua.

Confitébor Dómino nimis in ore meo: * et in médio multórum laudábo eum.

Quia ástitit a dextris páuperis, * ut salvam fáceret a persequéntibus ánimam meam.

Ant. Confitebor Domino nimis in ore meo.

In Laudes Ant. Benigne fac in bona voluntate tua Domine. *Miserere*.

Ant. Bonum est confiteri Domino. *Bonum est confiteri*.

Ant. Metuant Dominum omnes fines terre. *Deus deus meus*.

Ant. Et in servis suis Dominus miserebitur. *Audite cæli*.

Ant. In cymbalis benesonantibus laudate Dominum. *Laudate*

dominum.

Ant. In viam pacis dirige nos Domine. *Benedictus dominus*.

Ant. Dixit Dominus.

ixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Iurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: *
Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Iudicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Dixit Dominus Ant. Domino meo sede a dextris meis.

Ant. Fidelia.

in toto corde meo: in consílio iustórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini: exquisita in omnes voluntátes eius.

Conféssio et magnificéntia opus eius: et iustítia eius manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors et miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in séculum testaménti sui: virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

det illis hereditátem géntium: * ópera mánuum eius véritas, et iudícium.

Fidélia ómnia mandáta † confirmáta in séculum séculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit

pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terríbile nomen eius: * inítium onfitébor tibi, Dómine, sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: laudátio eius manet in sæculum sæculi.

Ant. Fidelia omnia mandata eius confirmata in seculum seculi. Ant. In mandatis.

eátus vir, qui timet Dóminum: mandátis eius volet nimis.

Potens in terra erit semen eius: * generátio rectórum benedicétur.

Glória, et divítiæ in domo eius: * et iustítia eius manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors, et miserátor, et iustus.

Iucúndus homo qui miserétur et cómmodat, † dispónet sermónes suos in iudício: * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit

iustus: * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor eius speráre in Dómino, confirmátum est cor eius: non commovébitur donec despíciat inimícos SHOS.

Dispérsit, dedit paupéribus: † iustítia eius manet in sæculum sæculi, * cornu eius exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, † déntibus suis fremet et tabéscet: desidérium peccatórum períbit.

Ant. In mandatis eius volet nimis.

Ant. Sit nomen.

audáte, púeri, Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Dómini Sit nomen benedíctum, ex hoc nunc, et usque in séculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória eius.

Quis sicut Dóminus, Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:

Ut cóllocet cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Sit nomen Domini benedictum in secula.

Ant. Nos qui vivimus.

es n éxitu Israël de Ægýpto, * domus Ia-cob de pópulo bárbaro:

Facta est Iudéa sanctificátio eius, * Israël potéstas eius.

Mare vidit, et fugit: * Iordánis convérsus est retrórsum.

Montes exsultavérunt ut aríetes, * et colles sicut agni óvium.

Quid est tibi, mare, quod fugísti: * et tu, Iordánis, quia convérsus es retrórsum?

Montes, exsultástis si-

cut arietes, * et colles, sicut agni óvium.

A fácie Dómini mota est terra, * a fácie Dei Iacob.

Qui convértit petram in stagna aquárum, * et rupem in fontes aquárum.

Non nobis, Dómine, non nobis: * sed nómini tuo da glóriam.

Super misericórdia tua, et veritate tua: nequándo dicant gentes: Ubi est Deus eórum?

Deus autem ter in cælo: * ómnia quæcúmque vóluit, fecit.

Simulácra géntium argéntum, et au-rum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquéntur: * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non áudient: * nares habent, et non odorábunt.

Manus habent, et non palpábunt: † pedes habent, et non * ambulábunt: non clamábunt in gútture suo.

ciunt ea: * et omnes qui confidunt in eis.

Domus Israël sperávit in Dómino: * adiútor eórum et protéctor eórum est,

Domus Aaron sperávit in Dómino: * tor eórum et protéctor eórum est,

Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino: * adiútor eórum et protéctor eórum est.

Dóminus memor fuit nostri: * et benedíxit nobis:

Benedíxit dómui Israël: * benedixit dómui Aaron.

Benedíxit ómnibus, qui timent Dóminum, pusíllis cum maióribus.

Adiíciat Dóminus super vos: * super vos, et super filios vestros.

Benedícti vos Dómino, * qui fecit cælum, et terram.

Cælum cæli Dómino: * terram autem dedit filiis hóminum.

Non mórtui laudábunt Símiles illis fiant qui fá- te, Dómine: * neque

omnes, qui descéndunt in inférnum.

Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc et usque in sæculum.

Ant. Nos qui vivimus benedicimus Domino.

Ant. Inclinavit.

léxi, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi: * et in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis: * et perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem et dolórem invéni: * et nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam: † miséricors Dóminus, et iustus, * et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus: * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam: * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam

meam de morte: † óculos meos a lácrimis, * pedes meos a lapsu. Placébo Dómino * in

regióne vivórum.

Ant. Inclinavit Dominus
aurem suam michi.

Ant. Credidi.

rédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accipiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo eius: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum eius:

O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et filius ancillæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: † tibi sacrificábo hóstiam laudis, * et nomen Dómini invocábo. Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli eius: * in átriis domus Dómini, in médio tui, Ierúsalem.

Ant. Laudate.

audáte Dóminum, omnes Gentes: * laudáte eum, omnes pópuli:

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius: * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Ant. Laudate Dominum omnes gentes.

onfitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia eius.

Dicat nunc Israël quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia eius.

Dicat nunc domus Aaron: * quóniam in sæculum misericórdia eius.

Dicant nunc qui timent Dóminum: * quóniam in sæculum misericórdia eius.

De tribulatióne in-

vocávi Dóminum: * et exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adiútor:
* non timébo quid fáciat
mihi homo.

Dóminus mihi adiútor:
* et ego despíciam inimícos meos.

Bonum est confídere in Dómino: * quam confídere in hómine.

Bonum est speráre in Dómino: * quam speráre in princípibus.

Omnes Gentes circuiérunt me: * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdántes circumdedérunt me: * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, † et exarsérunt sicut ignis in spinis: * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Impúlsus evérsus sum ut cáderem: * et Dóminus suscépit me.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus: * et factus est mihi in salútem.

salútis: * in tabernáculis iustórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem: déxtera Dómini exaltávit me, déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam: * et narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dóminus: * et morti non trádidit me.

Aperite mihi portas iustítiæ, † ingréssus in eas confitébor Dómino: * hæc porta Dómini, iusti intrábunt in eam.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me: * et factus es mihi in salútem.

Lápidem, quem reprobavérunt ædificantes: * hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud: * et est mirábile in óculis nostris.

Hæc est dies, quam fecit Dóminus: * exsultémus et lætémur in ea.

O Dómine, salvum me fac. † o Dómine bene

Vox exsultatiónis, et prosperáre: * benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini: * Deus Dóminus, et illúxit nobis. Constituite

solémnem in condénsis, * usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, et confitébor tibi: * Deus meus es tu, et exaltábo te.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me: * et factus es mihi in salútem.

Confitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia eius.

Ant. Veni. Deus in nomine.

Ant. Gloria. Deus in nomine.

Ant. Deus. Deus in nomine.

Ant. Vivo ego. Deus in nomine.

Ant. Anime. *Deus in* nomine.

Ant. Cognoverunt. *Deus* in nomine.

peáti immaculáti in via: 🍱 * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti, qui scrutántur ficationes tuas. testimónia eius: * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis eius ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas iustificatiónes tuas!

Tunc non confúndar. * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis: eo quod dídici iudícia iustítiæ tuæ.

Iustificatiónes tuas custódiam: non me derelínquas usquequáque.

n quo córrigit ado-lescéntior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te: * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscóndi elóquia tua: * ut non peccem tibi.

Benedictus Dómine: * doce me iusti-

In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia iudícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor: * et considerábo vias tuas.

In iustificatiónibus tuis meditábor: * non oblivíscar sermónes tuos.

petríbue servo vivífica me: custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos: et considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra: * non abscóndas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre iustificatiónes tuas, * in omni témpore.

Increpásti supérbos: * maledícti qui declinant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium, et contémp-* quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt

príncipes, et advérsum me loquebántur: * servus autem tuus exercebátur in iustificatiónibus tuis.

Nam et testimónia tua meditátio mea est: * et consílium meum iustificatiónes tuæ.

dhæsit pavimento ánima mea: * vivífica me secundum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi et exaudísti me: * doce me iustificatiónes tuas.

Viam iustificatiónum tuárum ínstrue me: * et exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio: * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me: * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi: * iudícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis Dómine: * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri: * cum dilatásti cor meum.

príncipes, et advérsum Ant. Veni et libera nos me loquebántur: * servus deus noster.

Ant. Gloria tibi trinitas equalis una deitas et ante omnia secula et nunc et in perpetuum.

Ant. Deus exuadi orationem meam auribus percipe verba oris mei.

Ant. Vivo ego dicit Dominus nolo mortem peccatoris sed ut magis convertatur et vivat.

Ant. Anime impiorum fremebant adversum me et gravatum est cor meum super eos.

Ant. Cognoverunt Dominum alleluya in fractione panis alleluya.

Ant. Veni Domine. Ant. Laus et perennis.

Ant. Deduc me.

Ant. Advenerunt.

Ant. Iudicasti.

Ant. Pax vobis.

egem pone mihi, Dómine, viam iustificatiónum tuárum: * et exquíram eam semper.

Da mihi intelléctum, et scrutábor legem tuam: * et custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam

mandatórum tuórum: * quia ipsam vólui.

Inclína cor meum in testimónia tua: * et non in avarítiam.

Avérte óculos meos ne vídeant vanitátem: * in via tua vivífica me.

Státue servo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum quod suspicátus sum: * quia iudícia tua iucúnda.

Ecce concupívi mandáta tua: * in æquitáte tua vivífica me.

t véniat super me misericórdia tua, Dómine: * salutáre tuum secúndum elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum: * quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque: * quia in iudíciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem tuam semper: * in sæculum et in sæculum sæculi. Et ambulábam in

latitúdine: * quia mandáta tua exquisivi.

Et loquébar in testimóniis tuis in conspéctu regum: * et non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi: * et exercébar in iustificatiónibus tuis.

emor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedisti.

Hæc me consoláta est in humilitáte mea: * quia elóquium tuum vivificávit me.

Supérbi iníque agébant usquequáque: * a lege autem tua non declinávi.

Memor fui iudiciórum tuórum a sæculo, Dómine: * et consolátus sum.

Deféctio ténuit me, * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant iustificatiónes tuæ,

* in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui, Dómine: et custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi: * quia iustificatiónes tuas exquisívi.

órtio mea, Dómine, * dixi custodíre legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde mei meo: miserére secúndum elóquium tuum.

Cogitávi vias meas: et convérti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, et non sum turbátus: * ut custódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi sunt me: legem tuam non sum oblitus.

Média nocte surgébam ad confiténdum tibi: * super iudícia iustificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium timéntium te: * et custodiéntium mandáta tua.

Misericórdia Dómine, plena est terra: * iustificationes tuas doce me.

onitátem fecísti cum servo tuo, Dómine: * secúndum verbum tuum.

Bonitátem et disciplínam et sciéntiam doce me: * quia mandátis tuis crédidi.

Priúsquam humiliárer ego delíqui: * proptérea elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu: * et in bonitáte tua doce me iustificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me iníquitas superbórum: * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor eórum: vero legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi quia humiliásti me: * ut discam iustificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui: * super míllia auri et argénti.

anus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt

me: * da mihi intelléctum, et discam mandáta tua.

Qui timent te vidébunt me et lætabúntur: * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas iudícia tua: * et in veritate tua humiliasti me.

Fiat misericórdia tua ut consolétur me: * secúndum elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ, et vivam: * quia lex tua meditátio mea est.

Confundántur supérbi, quia iniúste iniquitátem fecérunt in me: * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertántur mihi timéntes te: * et qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in iustificatiónibus tuis, * ut non confúndar.

Ant. Veni Domine et noli tardare relaxa facinora plebis tue Israel.

Ant. Laus et perennis

gloria deo Patri et Filio Sancto simul Paraclito in secula seculorum.

Ant. Deduc me Domine in semita mandorum tuo-rum.

Ant. Advenerunt nobis dies penitentie ad redimenda peccata et salvandas animas.

Ant. Iudicasti Domine causam anime mee defensor vite mee Domine deus meus.

Ant. Pax vobis ego sum alleluya nolite timere alleluya.

Ant. Tuam Domine.

Ant. Gloria. Ant. Adiuva me.

Ant. Commendemus.

Ant. Popule meus. Ant. Ecce ego.

efécit in salutáre tuum ánima mea: * et in verbum tuum supersperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum: * dicéntes: Quando consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruína: * iustificationes tuas non sum oblitus.

Quot sunt dies servi tui? * quando fácies de persequéntibus me iudícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes: * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas: * iníque persecúti sunt me, ádiuva me.

Paulo minus consummavérunt me in terra: * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secúndum misericórdiam tuam vivífica me: * et custódiam testimónia oris tui.

n ætérnum, Dómine, * verbum tuum pérmanet in cælo.

In generatiónem et generatiónem véritas tua: * fundásti terram, et pérmanet.

Ordinatióne tua persevérat dies: * quóniam ómnia sérviunt tibi.

Nisi quod lex tua meditátio mea est: * tunc forte periíssem in humilitáte mea.

In ætérnum non

oblivíscar iustificatiónes tuas: * quia in ipsis vivificásti me.

Tuus sum ego, salvum me fac: * quóniam iustificatiónes tuas exquisívi.

Me exspectavérunt peccatóres ut pérderent me: * testimónia tua intelléxi.

Omnis consummatiónis vidi finem: * latum mandátum tuum nimis.

uómodo diléxi legem tuam, Dómine? * tota die meditátio mea est.

Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo: * quia in ætérnum mihi est.

Super omnes docéntes me intelléxi: * quia testimónia tua meditátio mea est.

Super senes intelléxi: * quia mandáta tua quæsívi.

Ab omni via mala prohíbui pedes meos: * ut custódiam verba tua.

A iudíciis tuis non declinávi: * quia tu legem posuísti mihi.

Quam dúlcia fáucibus meis elóquia tua, * super mel ori meo!

A mandátis tuis intelléxi: * proptérea odívi omnem viam iniquitátis.

ucérna pédibus meis verbum tuum, * et lumen sémitis meis.

Iurávi, et státui * custodíre iudícia iustítiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequáque, Dómine: * vivífica me secúndum verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine: * et iudícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper: * et legem tuam non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres láqueum mihi: * et de mandátis tuis non errávi.

Hereditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum: * quia exsultátio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciéndas iustificatiónes tuas in ætérnum, * propter retributiónem.

níquos ódio hábui: *
et legem tuam diléxi.

Adiútor et suscéptor meus es tu: * et in verbum tuum supersperávi.

Declináte a me, malígni: * et scrutábor mandáta Dei mei.

Súscipe me secúndum elóquium tuum, et vivam:
* et non confúndas me ab exspectatióne mea.

Adiuva me, et salvus ero: * et meditábor in iustificatiónibus tuis semper.

Sprevisti omnes discedéntes a iudíciis tuis: * quia iniústa cogitátio eórum.

Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ: * ídeo diléxi testimónia tua.

Confige timóre tuo carnes meas: * a iudíciis enim tuis tímui.

eci iudícium et iustítiam: * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum: * non calum-

niéntur me supérbi.

Oculi mei defecérunt in salutáre tuum: * et in elóquium iustítiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secundum misericórdiam tuam: * et iustificatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego: * da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.

Tempus faciéndi, Dómine: * dissipavérunt legem tuam.

Ideo diléxi mandáta tua, * super aurum et topázion.

Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar: omnem viam iníquam ódio hábui.

Ant. Tuam Domine excita potentiam et veni ad salvandum nos.

Ant. Gloria laudis resonet in ore omnium patri geniteque pro spiritui sancto pariter resultet laude perenni.

Ant. Adiuva me et salvus ero Domine.

Commendemus nosmetipsos in multa patientia in ieiuniis multis per arma iusticie.

Ant. Popule meus quid feci tibi aut quid molestus fui responde michi.

Ant. Ecce ego vobiscum sum alleluya omnibus diebus alleluya.

Ant. In tuo.

Ant. Ex quo. Ant. Aspice.

Ant. Per arma.

Ant. Numquid redditur. Ant. Noli flere.

irabília testimónia tua: * ídeo scrutáta est ea ánima mea.

Declarátio sermónum tuórum illúminat: * et intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui, attráxi spíritum: et quia mandáta tua desiderábam.

Aspice in me, et mis-* secúnerére mei: iudícium diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dírige secundum elóquium tuum: * et non dominétur mei omnis iniustítia.

Rédime me a calúmniis hóminum: * ut custódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina tum da mihi, et vivam. super servum tuum: et doce me iustificationes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei: quia non custodiérunt legem tuam.

ustus es, Dómine: *
et rectum iudícium tuum.

Mandásti justítiam testimónia tua: et veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit * quia obliti zelus meus: sunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum veheménter: servus tuus diléxit illud.

Adolescéntulus ego et contémptus: * iustificationes tuas non sum oblítus.

Iustítia tua, iustítia in * et lex tua ætérnum: véritas.

Tribulátio, et angúsinvenérunt me: mandáta tua meditátio mea est.

Æquitas testimónia tua in ætérnum: * intelléc-

🙈 lamávi in toto corde meo, exáudi Dómine: * iustificationes tuas requiram.

Clamávi ad te, salvum me fac: * ut custódiam mandáta tua.

Prævéni in maturitáte, et clamávi: * quia in verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo: * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam, Dómine: secúndum iudícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequentes me iniquitáti: * a lege autem tua longe facti sunt.

Prope es tu, Dómine: * et omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de testimóniis tuis: * quia in ætérnum fundásti ea.

mide humilitátem M meam, et éripe me: quia legem tuam non sum oblítus.

Iúdica iudícium meum, et rédime me: * propter me.

a peccatóribus salus: quia iustificatiónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ, Dómine: * secúndum iudícium tuum vivífica me.

Multi qui persequúntur me, et tribulant me: * a testimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, et tabescébam: quia elóquia tua cusnon todiérunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi. Dómine: * in misericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum, véritas: in ætérnum ómnia iudícia iustítiæ tuæ.

ríncipes persecúti sunt me gratis: * et a verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego super elóquia tua: * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio

elóquium tuum vivífica hábui, et abominátus sum: * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi, * super iudícia iustítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam: * et non est illis scándalum.

Exspectábam salutáre tuum, Dómine: mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimónia tua: * et diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta tua, et testimónia tua: * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

ppropinquet deprecá-tio mea in conspéctu tuo, Dómine: iuxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret postulátio mea in conspéctu tuo: secúndum elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cum docúeris me iustificationes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum: quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me: * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum, Dómine: * et lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, et laudábit te: * et iudícia tua adiuvábunt me.

Errávi, sicut ovis, quæ périit: * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.

Ant. In tuo adventu erue nos Domine.

Ant. Ex quo omnia per quem omnia in quo omnia ipsi gloria in secula.

Ant. Aspice in me Domine et miserere mei. Ant. Per arma iusticie virtutis dei commendemus nosmetipsos in multa patientia.

Ant. Numquid redditur pro bono malum quia foderunt foveam anime mee.

Ant. Noli flere Maria alleluya resurrexit Dominus alleluya.

Ant. Clamavi.

d Dóminum cum

tribulárer clamávi: * et exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iniquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi! quia incolátus meus prolongátus est: † habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ant. Clamavi et exaudivit me.

Ant. Auxilium.

evávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cælum et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum: * neque dormítet qui custódit te.

Ecce, non dormitábit

* qui neque dórmiet, custódit Israël.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram

Per diem sol non uret te: * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tuum: * ex hoc nunc, et usque in séculum.

Ant. Auxilium meum a Domino.

Ad Mag. Ant. Magnificat anima mea Dominum. Magnificat.

Ant. In domum.

ætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis, Ierúsalem.

Ierúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cuius participátio eius in idípsum.

Illuc enim ascendérunt

tribus, tribus Dómini: testimónium ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in iudício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt lerúsalem: * abundántia diligéntibus te:

Fiat pax in virtúte tua: * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te:

Propter domum Dómini, Dei nostri, quæsívi bona tibi. Ant. In domum Domini

letantes ibimus. Ant. Qui habitas.

and te levávi óculos meos, * qui hábitas in cælis.

Ecce sicut óculi servórum, * in mánibus dominórum suórum.

Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ ita óculi nostri Dóminum, Deum nostrum, donec misereátur **Psalterium**

nostri.

Miserére nostri, Dómine, miserére nostri: * quia multum repléti sumus despectióne:

Quia multum repléta est ánima nostra: * oppróbrium abundántibus, et despéctio supérbis.

Ant. Qui habitas in celis miserere nobis.

Ant. Adjutorium.

isi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israël: * nisi quia Dóminus erat in nobis.

Cum exsúrgerent hómines in nos, * forte vivos deglutíssent nos:

Cum irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuísset nos.

Torréntem pertransívit ánima nostra: * fórsitan pertransisset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedictus Dóminus * qui non dedit nos, in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erépta est láqueo venántium.

Láqueus contritus est, * et nos liberáti sumus.

Adiutórium nostrum in nómine Dómini, * fecit cælum et terram.

Ant. Adiutorium nostrum in nomine Domini.

Ant. Bene fac.

ui confidunt in Dómino, sicut mons Sion: non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Ierúsalem.

Montes in circúitu eius: † et Dóminus in circúitu pópuli sui, * ex hoc nunc et usque in séculum.

Quia non relinquet Dóminus virgam pec-catórum super sortem iustórum: * ut non exténdant iusti ad iniquitátem manus suas.

Bénefac, Dómine, bonis, * et rectis corde.

Declinántes autem in obligatiónes addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: super Israël.

Ant. Bene fac Domine bonis et rectis corde.

Ant. Facti sumus.

Dóminus captivconverténdo

itátem Sion: * facti sumus sicut consoláti:

Tunc replétum est gáudio os nostrum: * et lingua nostra exsultatióne.

Tunc dicent inter Gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum: * facti sumus lætántes.

Convérte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in austro.

Qui séminant in lácrimis, * in exsultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exsultatione, * portantes manípulos suos.

Ant. Facti sumus sicut consolati.

Ad Mag. Ant. Exultavit spiritus meus in deo salutari meo. *Magnificat*.

Ant. Beatus vir.

ficáverit domum, *
in vanum laboravérunt
qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus cus-

todíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce heréditas Dómini filii: merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Ant. Beatus vir qui implevit desiderium suum. Ant. Beati.

eáti omnes, qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis eius.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans: * in latéribus domus tuæ.

Fílii tui sicut novéllæ

olivárum: * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion: * et vídeas bona Ierúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum: * pacem super Israël.

Ant. Beati omnes qui timent Dominum.

Ant. Benediximus. expugnavérunt

me a iuventúte mea,
* dicat nunc Israël:

Sæpe expugnavérunt me a iuventúte mea: * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: * prolongavérunt iniquitátem suam.

Dóminus iustus concídit cervíces peccatórum: * confundántur et convertántur retrórsum omnes, qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum: * quod priúsquam evellátur exáruit: De quo non implévit manum suam qui metit: * et sinum suum qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt qui præteríbant: Benedíctio Dómini super vos: * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Ant. Benediximus vobix in nomine Domini.

Ant. De profundis.

e profundis clamávi
ad te, Dómine: *

ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam:

Fiant aures tuæ intendéntes: * in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo eius: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum

redémptio.

Et ipse rédimet Israël: * ex ómnibus iniquitátibus eius.

Ant. De profundis clamvi ad te Domine.
Ant. Speret.

ómine, non est exaltátum cor meum:
* neque eláti sunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis: * neque in mirabílibus super me.

Si non humíliter sentiébam: * sed exaltávi ánimam meam.

Sicut ablactátus est super matre sua: * ita retribútio in ánima mea.

Speret Israël in Dómino: * ex hoc nunc et usque in sæculum.

Ant. Speret Israel in Domino.

Ad Mag. Ant. Respexit humilitatem meam Domine deus meus. *Magnificat*.

Ant. Ĕt omnis.

eménto, Dómine, David, * et omnis mansuetúdinis eius:

Sicut iurávit Dómino, *

votum vovit Deo Iacob:

Si introíero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei:

Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatiónem:

Et réquiem tempóribus meis: donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata: * invénimus eam in campis silvæ.

Introíbimus in tabernáculum eius: * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes eius.

Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu et arca sanctificationis tuæ.

Sacerdótes tui induántur iustítiam: * et sanctitui exsúltent.

Propter David, servum tuum: * non avértas fáciem Christi tui.

Iurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam: * de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodierint filii tui

testamentum meum: * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos.

Et filii eórum usque in sæculum: * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion: * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in sæculum sæculi: * hic habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam eius benedícens benedícam: * páuperes eius saturábo pánibus.

Sacerdótes eius índuam salutári: * et sancti eius exsultatióne exsultábunt.

Illuc prodúcam cornu David: * parávi lucérnam Christo meo.

Inimícos eius índuam confusióne: * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Ant. Et omnis mansuetudinis eius.

Ant. Ecce quam bonum.

cce quam bonum, et quam iucúndum *

testaméntum meum: * et | habitare fratres in unum.

Sicut unguéntum in cápite, * quod descéndit in barbam, barbam Aaron.

Quod descéndit in oram vestiménti eius: * sicut ros Hermon, qui descéndit in montem Sion.

Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem, * et vitam usque in sæculum.

cce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini:

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * et benedícite Dóminum.

Benedicat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cælum et terram.

Ant. Ecce quam bonum et quam iocundum.

Ant. Omnia.

audáte nomen Dómini, * laudáte, servi Dóminum.

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri. Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus: * psállite nómini eius, quóniam suáve.

Quóniam Iacob elégit sibi Dóminus, * Israël in possessiónem sibi.

Quia ego cognóvi quod magnus est Dóminus, * et Deus noster præ ómnibus diis.

Omnia quæcúmque vóluit, Dóminus fecit in cælo, et in terra, * in mari, et in ómnibus abýssis.

trémo terræ: * fúlgura in plúviam fecit. Qui prodúcit ventos de thesáuris suis: *

Edúcens nubes ab ex-

tos de thesáuris suis: * qui percússit primogénita Ægýpti ab hómine usque ad pecus.
Et misit signa, et prodí-

gia in médio tui, Ægýpte: * in Pharaónem, et in omnes servos eius.

Qui percússit gentes multas: * et occidit reges fortes:

Sehon, regem Amorrhæórum, et Og, regem Basan, * et ómnia regna Chánaan. hereditátem, * hereditátem Israël, pópulo suo. Dómine, nomen tuum

Et dedit terram eórum

in ætérnum: * Dómine, memoriále tuum in generatiónem et generatiónem. Quia iudicábit Dómi-

nus pópulum suum:
* et in servis suis
deprecábitur.
Simulácra Géntium argéntum et aurum: * ópera mánuum

hóminum. Os habent, et non loquéntur: * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non

áudient: * neque enim est spíritus in ore ipsórum. Símiles illis fiant qui fáciunt ea: * et omnes qui

confídunt in eis. Domus Israël, benedícite Dómino: * domus Aaron, benedícite Dómino.

Domus Levi, benedícite Dómino: * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Ierúsalem.

Ant. Omnia quecunque voluit Dominus fecit.

Ant. Quoniam.

onfitémini Dómino, 👺 quóniam bonus: quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Confitémini Deo * quóniam in deórum: ætérnum misericórdia eius.

Confitémini Dómino dominórum: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui facit mirabília magna solus: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui fecit cælos in intelléctu: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui firmávit terram super aquas: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui fecit luminária magna: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

diéi: * quóniam in ætér-

num misericórdia eius.

Lunam et stellas in potestátem noctis: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui percússit Ægýptum cum primogénitis eórum: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui edúxit Israël de médio eórum: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

In manu poténti, et bráchio excélso: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui divísit Mare Rubrum in divisiónes: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Et edúxit Israël per médium eius: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Et excússit Pharaónem, et virtútem eius in Mari Rubro: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui tradúxit pópu-Solem in potestátem lum suum per desértum: quóniam in ætérnum

misericórdia eius.

Qui percússit reges magnos: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Et occidit reges fortes: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Sehon, regem Amorrhæórum: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Et Og, regem Basan: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Et dedit terram eórum hereditátem: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Hereditátem Israël, servo suo: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Quia in humilitáte nostra memor fuit nostri: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Et redémit nos ab inimícis nostris: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui dat escam omni carni: * quóniam in ætérnum misericórdia eius. Confitémini Deo cæli:
* quóniam in ætérnum
misericórdia eius.

Confitémini Dómino dominórum: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Ant. Quoniam in eternum misericordia eius.
Ant. Ymnum.

uper flúmina Babylónis, illic sédimus et flévimus: * cum recordarémur Sion:

In salícibus in médio eius, * suspéndimus órgana nostra.

Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum.

Et qui abduxérunt nos: * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodo cantábimus cánticum Dómini * in terra aliéna?

Si oblitus fúero tui, Ierúsalem, * oblivióni detur déxtera mea.

Adhæreat lingua mea fáucibus meis, * si non memínero tui.

Si non proposúero

Ierúsalem, * in princípio lætítiæ meæ.

Memor esto, Dómine, filiórum Edom, * in die Ierúsalem.

Qui dicunt: Exinaníte, exinanite * usque ad fundaméntum in ea.

Fília Babylónis mísera: beátus, qui retríbuet tibi retributiónem tuam, quam retribuísti nobis.

Beátus qui tenébit, et allídet párvulos tuos ad petram.

Ant. Ymnum cantate nobis de canticis Syon.

Ant. Ad Mag. posuit potentes sanctos persequentes et exaltavit humilies Christum confitentes. Magnificat.

Ant. In conspectu.

💹 in toto corde meo: quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi: adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritate tua: * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ: * quia audiérunt ómnia verba oris tui.

Et cantent in viis Dómini: quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit: * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: † et suiram inimicórum per meórum extendísti onfitébor tibi, Dómine, manum tuam, * et salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro † Dómine, misericórdia tua in séculum: * ópera mánuum tuárum ne despícias.

Ant. In conspectu angelorum psallam tibi deus meus.

Ant. Domine.

ómine, probásti me, et cognovísti me: * tu cognovísti sessiónem meam, et resurrectiónem meam.

Intellexísti cogitatiónes meas de longe:
* sémitam meam, et funículum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti: * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovísti ómnia novíssima, et antíqua: * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me: * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo? * et quo a fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cælum, tu illic es: * si descéndero in inférnum, ades.

Si súmpsero pennas meas dilúculo, * et habitávero in extrémis maris.

Etenim illuc manus tua dedúcet me: * et tenébit me déxtera tua.

Et dixi: Fórsitan ténebræ conculcábunt me: * et nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabúntur a te, † et nox sicut dies illuminábitur: * sicut ténebræ eius, ita et lumen eius.

Quia tu possedísti renes meos: * suscepísti me de útero matris meæ.

Confitébor tibi quia terribíliter magnificátus es: † mirabília ópera tua, * et ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occúlto: * et substántia mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui, † et in libro tuo omnes scribéntur: * dies formabúntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus: * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur: * exsurréxi, et adhuc sum tecum. Si occideris, Deus, peccatóres: * viri sán-guinum, declináte a me.

Quia dícitis in cogitatióne: * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam? * et super inimícos tuos tabescébam?

Perfécto ódio óderam illos: * et inimíci facti sunt mihi.

Proba me, Deus, et scito cor meum: * intérroga me, et cognósce sémitas meas.

Et vide, si via iniquitátis in me est: * et deduc me in via ætérna.

Ant. Domine probasti me et cognovisti me.
Ant. A viro.

ripe me, Dómine, ab hómine malo: * a viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: * tota die constituébant prælia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis: * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me, Dómine,

de manu peccatóris: * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos: * abscondérunt supérbi láqueum mihi:

Et funes extendérunt in láqueum: * iuxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino: Deus meus es tu: * exáudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ.

Dómine, Dómine, virtus salútis meæ: * obumbrásti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, a desidério meo peccatóri: † cogitavérunt contra me, * ne derelínquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum: * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, † in ignem deiícies eos: * in misériis non subsistent.

Vir linguósus non dirigétur in terra: * virum iniústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus iudícium ínopis: * et vindíctam páuperum.

Verúmtamen iusti confitebúntur nómini tuo: * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. A viro iniquo libera me Domine.

Ant. Domine.

ómine, clamávi ad te, exáudi me: * inténde voci meæ, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo: * elevátio mánuum meárum sacrificium vespertínum.

Pone, Dómine, custódiam ori meo: * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declines cor meum in verba malítiæ: * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem: * et non communicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me iustus

in misericórdia, et increpábit me: * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum: * absórpti sunt iuncti petræ iúdices eórum.

Audient verba mea quóniam potuérunt: * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum: † quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei: * in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi: * et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo eius peccatóres: * singuláriter sum ego donec tránseam.

Ant. Domine clamavi ad te exaudi me.

Ant. Portio.

oce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Dóminum deprecátus sum:

Effúndo in conspéctu eius oratiónem meam, * et tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum: * et tu cognovísti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram, et vidébam: * et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me: * et non est qui requirat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine, † dixi: Tu es spes mea, * pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatiónem meam: * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persequéntibus me: * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo: * me exspéctant iusti, donec retríbuas mihi.

Ant. Portio mea Domine sit in terra viventium.

Ad Mag. Ant. Suscepit deus Israel puerum suum sicut locutus est Abraham et semini eius et exaltavit humiles usque in seculum. *Magnificat*.

ómine, exáudi oratiónem meam: † áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua: * exáudi me in tua iustítia.

Et non intres in iudícium cum servo tuo: * quia non iustificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos séculi: † et anxiátus est super me spíritus meus, * in me turbátum est cormeum.

Memor fui diérum antiquórum, † meditátus sum in ómnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te: * ánima mea sicut

terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me, Dómine: * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me: * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam: * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem: * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam: * et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam, * quóniam ego servus tuus sum.

Ant. Benedictus.

enedíctus Dóminus,

Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, * et dígitos meos ad bellum.

Misericórdia mea, et refúgium meum: * suscéptor meus, et liberátor meus:

Protéctor meus, et in ipso sperávi: * qui subdit pópulum meum sub me.

Dómine, quid est homo quia innotuísti ei? * aut filius hóminis, quia réputas eum?

Homo vanitáti símilis factus est: * dies eius sicut umbra prætéreunt.

Dómine, inclína cælos tuos, et descénde: * tange montes, et fumigábunt.

Fúlgura coruscatiónem, et dissipábis eos: * emítte sagíttas tuas, et conturbábis eos.

Emítte manum tuam de alto, † éripe me, et líbera me de aquis multis: * de manu filiórum alienórum.

Quorum os locútum est vanitátem: * et déxtera eórum, déxtera iniquitátis. Deus, cánticum novum cantábo tibi: * in psaltério, decachórdo psallam tibi.

Qui das salútem régibus: * qui redemísti David, servum tuum, de gládio malígno: éripe me.

Et érue me de manu filiórum alienórum, † quorum os locútum est vanitátem: * et déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

Quorum filii, sicut novéllæ plantatiónes * in iuventúte sua.

Fíliæ eórum compósitæ: * circumornátæ ut similitúdo templi.

Promptuária eórum plena: * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fœtósæ, abundántes in egréssibus suis: * boves eórum crassæ.

Non est ruína macériæ, neque tránsitus: * neque clamor in platéis eórum.

Beátum dixérunt pópulum, cui hæc sunt: * beátus pópulus, cuius Dóminus Deus eius.

Deus, cánticum novum Ant. Benedictus Domintábo tibi: * in nus deus meus.

Ant. In eternum.

xaltábo te, Deus meus, rex: * et benedícam nómini tuo in sæculum, et in sæculum sæculi.

Per síngulos dies benedícam tibi: * et laudábo nomen tuum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * et magnitúdinis eius non est finis.

Generátio et generátio laudábit ópera tua: * et poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquéntur: * et mirabília tua narrábunt.

Et virtútem terribílium tuórum dicent: * et magnitúdinem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt: * et iustítia tua exsultábunt.

Miserátor, et miséri-

cors Dóminus: * pátiens, et multum miséricors.

Suávis Dóminus univérsis: * et miseratiónes eius super ómnia ópera eius.

Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua: * et sancti tui benedícant tibi.

Glóriam regni tui dicent: * et poténtiam tuam loquéntur:

Ut notam fáciant fíliis hóminum poténtiam tuam: * et glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum regnum ómnium sæculórum: * et dominátio tua in omni generatióne et generatiónem.

Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis: * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Allevat Dóminus omnes qui córruunt: * et érigit omnes elísos.

Oculi ómnium in te sperant, Dómine: * et tu das escam illórum in témpore opportúno.

Aperis tu manum

tuam: * et imples omne ánimal benedictióne.

Iustus Dóminus in ómnibus viis suis: * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum: * ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Voluntátem timéntium se fáciet: † et deprecatiónem eórum exáudiet: * et salvos fáciet eos.

Custódit Dóminus omnes diligéntes se: * et omnes peccatóres dispérdet.

Laudatiónem Dómini loquétur os meum: * et benedícat omnis caro nómini sancto eius in sæculum, et in sæculum sæculi.

Ant. In eternum et in seculum seculi.

Ant. Laudabo.

auda, ánima mea,

Dóminum, † laudábo

Dóminum in vita mea: * psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolite confidere in

princípibus: * in fíliis Ant. Deo nostro. hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus eius, revertétur in ter-* in illa die ram suam: períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cuius Deus Iacob adiútor eius, † spes eius in Dómino Deo ipsíus: * qui fecit cælum et terram, mare et ómnia, quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum, † facit iudícium iniúriam patiéntibus: * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos: * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos: * Dóminus díligit iustos.

Dóminus custódit ádvenas, † pupíllum et víduam suscípiet: * et vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sécula, Deus tuus, Sion, * in generatiónem et generatiónem.

Laudabo deum meum in vita mea.

audáte Dóminum quóniam bonus est psalmus: * Deo nostro sit iucúnda, decóraque laudátio.

Ædíficans Ierúsalem Dóminus: * dispersiónes Israélis congregábit.

Oui sanat contrítos corde: * et álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem stellárum: * et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, et magna virtus eius: * et sapiéntiæ eius non est númerus.

Suscipiens mansuétos Dóminus: * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcinite Dómino in confessióne: * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cælum núbibus: * et parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fenum: * et herbam servitúti hóminum.

Qui dat iuméntis es-

cam ipsórum: * et pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit: * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia eius.

Ant. Deo nostro iocunda sit laudatio.

Ant. Lauda.

auda, Ierúsalem, Dóminum: * lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo eius.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frígoris eius quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea: * flabit spíritus eius, et fluent aquæ.

S. O. P.

Qui annúntiat verbum suum Iacob: * iustítias, et iudícia sua Israël.

Non fecit táliter omni natióni: * et iudícia sua non manifestávit eis.

Ant. Lauda Iherusalem Dominum.

audáte Dóminum de cælis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes Angeli eius: * laudáte eum, omnes virtútes eius.

Laudáte eum, sol et luna: * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cæli cælórum: * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum

de terra, * dracónes, et suo. omnes abýssi.

S. O. P.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum eius:

Montes, et omnes colles: * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiæ, et univérsa pécora: * serpéntes, et vólucres pennátæ:

Reges terræ, et omnes pópuli: * príncipes, et omnes iúdices terræ.

Iúvenes, et vírgines, † senes cum iunióribus laudent nomen Dómini: quia exaltátum est nomen eius solius.

Conféssio eius super cælum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis eius: * filiis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

ç antáte Dómino cán**licum novum:** * laus ecclésia sancin eius tórum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit eum: * et filii Sion exsúltent in rege

Laudent nomen eius in choro: * in týmpano, et psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis iudícium conscriptum: glória hæc est ómnibus sanctis eius.

audáte Dóminum in sanctis eius: * laudáte eum in maménto virtútis eius.

Laudáte eum virtútibus eius: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis eius.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in týmpano, et choro: laudate eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: laudáte eum in cýmbalis iubilatiónis: omnis spíritus laudet Dóminum.

benedicite

onfitébor tibi Dómine, Non vidébo quóniam irátus es Deum in terra mihi: * convérsus est furor tuus, et consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus, * fiduciáliter agam, et non timébo.

Quia fortitúdo mea et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem.

Hauriétis aquas gáudio de fóntibus Salvatóris: † et dicétis in die illa: * Confitémini Dómino, et invocáte nomen eius:

Notas fácite in pópulis adinventiónes eius: * mementóte quóniam excélsum est nomen eius.

Cantáte Dómino quóniam magnifice fecit: annuntiáte hoc in univérsa terra.

Exsúlta et lauda habitátio Sion: * quia magnus in médio tui sanctus Israel.

📷 go dixi: In dimí-💆 dio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.

Quæsívi resíduum annórum meórum. Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcisa est velut a texénte, vita mea: † dum adhuc ordírer, succídit me: * de mane usque ad vésperam finies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea:

De mane usque ad vésperam fínies me: † sicut pullus hirúndinis sic clamábo, * meditábor ut colúmba:

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum.

Dómine, vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, † corrípies me, et vivificábis me. * Ecce, in pace amaritúdo mea amaríssima:

Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret: * proiecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, † neque mors laudábit te: * non exspectábunt qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

xsultávit cor meum in Dómino, * et exaltátum est cornu meum in Deo meo.

Dilatátum est os meum super inimícos meos: * quia lætáta sum in salutári tuo.

Non est sanctus, ut est Dóminus: † neque enim est álius extra te, * et non est fortis sicut Deus noster.

Nolíte multiplicáre loqui sublímia, * gloriántes: Recédant vétera de ore

Recédant vétera de ore vestro: † quia Deus scientiárum, Dóminus est, * et ipsi præparántur cogitatiónes.

Arcus fórtium superátus est, * et infírmi accincti sunt róbore.

Repléti prius, pro pánibus se locavérunt: * et famélici saturáti sunt.

Donec stérilis péperit

tos habébat fílios, infirmáta est.

Dóminus mortificat et vivíficat, * dedúcit ad ínferos et redúcit.

Dóminus páuperem facit et ditat, * humíliat et súblevat.

Súscitat de púlvere egénum, * et de stércore élevat páuperem:

Ut sédeat cum princípibus, * et sólium glóriæ téneat.

Dómini enim sunt cárdines terræ, * et pósuit super eos orbem.

Pedes sanctórum suórum servábit, † et ímpii in ténebris conticéscent: * quia non in fortitúdine sua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adversárii eius: * et super ipsos in cælis tonábit:

Dóminus iudicábit fines terræ, † et dabit impérium regi suo, * et sublimábit cornu Christi sui.

antémus Dómino: glorióse enim mag-

plúrimos: * et quæ mul- | nificátus est, * equum et ascensórem deiécit in mare.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem.

Iste Deus meus, et glorificábo eum: * Deus patris mei, et exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pugnátor, † Omnípotens nomen eius. * Currus Pharaónis et exércitum eius proiécit in mare.

Elécti príncipes eius submérsi sunt in Mari Rubro: * abýssi operuérunt eos, de-scendérunt in profundum quasi lapis.

Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine: † déxtera tua, Dómine, percussit inimícum. * Et in multitúdine glóriæ tuæ deposuísti adversários tuos:

Misísti iram tuam. quæ devorávit eos sicut stípulam. * Et in spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ:

Stetit unda fluens, * congregátæ sunt abýssi in médio mari.

Dixit inimícus: Pérsequar et comprehéndam, * dívidam spólia, implébitur ánima mea:

Evaginábo gládium meum, * interfíciet eos manus mea.

Flavit spíritus tuus, et opéruit eos mare: * submérsi sunt quasi plumbum in aquis veheméntibus.

Quis símilis tui in fórtibus, Dómine? * quis símilis tui, magníficus in sanctitáte, terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília?

Extendísti manum tuam, et devorávit eos terra. * Dux fuísti in misericórdia tua pópulo quem redemísti:

Et portásti eum in fortitúdine tua, * ad habitáculum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, et iráti sunt: * dolóres obtinuérunt habitatóres Philísthiim.

Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, † robústos Moab obtínuit tremor: * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat super eos formído et pavor, * in magnitúdine bráchii tui:

Fiant immóbiles quasi lapis, † donec pertránseat pópulus tuus, Dómine, * donec pertránseat pópulus tuus iste, quem possedísti.

Introdúces eos, et plantábis in monte hereditátis tuæ, * firmíssimo habitáculo tuo quod operátus es, Dómine:

Sanctuárium tuum, Dómine, quod firmavérunt manus tuæ. * Dóminus regnábit in ætérnum et ultra.

Ingréssus est enim eques Phárao cum cúrribus et equítibus eius in mare: * et redúxit super eos Dóminus aquas maris:

Fílii autem Israël ambulavérunt per siccum * in médio eius.

ómine, audívi auditiónem tuam, * et tímui.

Dómine, opus tuum, * in médio annórum viví-fica illud:

In médio annórum notum fácies: * cum irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.

Deus ab Austro véniet, * et sanctus de monte Pharan:

Opéruit cælos glória eius: * et laudis eius plena est terra.

Splendor eius ut lux erit: * córnua in mánibus eius:

Ibi abscóndita est fortitúdo eius: * ante fáciem eius ibit mors.

Et egrediétur diábolus ante pedes eius. * Stetit, et mensus est terram.

Aspéxit, et dissólvit gentes: * et contríti sunt montes séculi.

Incurváti sunt colles mundi, * ab itinéribus æternitátis eius.

Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ, * turbabúntur pelles terræ Mádian.

Numquid in flumínibus

irátus es, Dómine? * aut in flumínibus furor tuus? vel in mari indignátio tua?

Qui ascéndes super equos tuos: * et quadrígæ tuæ salvátio.

Súscitans suscitábis arcum tuum: * iuraménta tríbubus quæ locútus es.

Flúvios scindes terræ: † vidérunt te, et doluérunt montes: * gurges aquárum tránsiit.

Dedit abýssus vocem suam: * altitúdo manus suas levávit.

Sol, et luna stetérunt in habitáculo suo, * in luce sagittárum tuárum, ibunt in splendóre fulgurántis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram: * et in furóre obstupefácies gentes.

Egréssus es in salútem pópuli tui: * in salútem cum Christo tuo.

Percussisti caput de domo impii: * denudásti fundaméntum eius usque ad collum.

Maledixísti sceptris eius, † cápiti bellatórum eius, * veniéntibus ut turbo ad dispergéndum cervórum. me.

Exsultátio eórum * sicut eius, qui dévorat páu-

perem in abscóndito. Viam fecísti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi, et conturbátus est venter meus: a voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óssibus meis, * et subter me scáteat.

Ut requiéscam in die tribulatiónis: * ut ascéndam ad pópulum accínctum nostrum.

enim Ficus non florébit: * et non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívæ: et arva non áfferent cibum.

Abscindétur de ovíli pecus: * et non erit arméntum in præsépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo: * et exsultábo in Deo Iesu meo.

Deus Dóminus fortitúdo mea: ponet pedes meos quasi

Et super excélsa mea dedúcet me victor * in psalmis canéntem.

on udíte, cæli, quæ loquor: * áudiat terra verba oris mei.

Concréscat ut plúvia doctrína mea, * fluat ut ros elóquium meum.

Quasi imber super herbam, et quasi stillæ * Quia super grámina. nomen Dómini invocábo.

Date magnificéntiam * Dei per-Deo nostro. sunt ópera, omnes viæ eius iudícia:

Deus fidélis, et absque ulla iniquitáte, iustus et rectus. * Peccavérunt ei, et non fílii eius in sórdibus:

Generátio prava atque pervérsa. * Hæccine reddis Dómino, pópule stulte et insípiens?

Numquid non ipse est pater tuus, * qui possédit te, et fecit, et creávit te?

Meménto diérum antiquórum, * cógita generatiónes síngulas:

Intérroga patrem

tuum, et annuntiábit tibi: duríssimo. * maióres tuos, et dicent tibi. Butýru et lac de

Quando dividébat Altíssimus Gentes: * quando separábat fílios Adam.

Constítuit términos populórum * iuxta númerum filiórum Israël.

Pars autem Dómini, pópulus eius: * Iacob funículus hereditátis eius.

Invénit eum in terra desérta, * in loco horróris et vastæ solitúdinis: Circumdúxit eum, et

dócuit: * et custodívit quasi pupíllam óculi sui. Sicut áquila próvocans

ad volándum pullos suos, * et super eos vólitans,

Expándit alas suas, et assúmpsit eum, * atque portávit in húmeris suis.

Dóminus solus dux eius fuit: * et non erat cum eo deus aliénus.

Constítuit eum super excélsam terram: * ut coméderet fructus agrórum,

Ut súgeret mel de petra, * oleúmque de saxo Butýrum de arménto,

et lac de óvibus * cum ádipe agnórum, et aríetum filiórum Basan: Et hircos cum medúlla

S. O. P.

Et hircos cum medulla trítici, * et sánguinem uvæ bíberet meracíssimum.

Incrassátus est diléctus, et recalcitrávit: * incrassátus, impinguátus, dilatátus,

Derelíquit Deum, factórem suum, * et recéssit a Deo, salutári suo.

Provocavérunt eum in diis aliénis, * et in abominationibus ad iracúndiam concitavérunt.

Immolavérunt dæmóniis et non Deo, * diis, quos ignorábant:

Novi recentésque venérunt, * quos non coluérunt patres eórum.

Deum qui te génuit dereliquísti, * et oblitus es Dómini, creatóris tui.

Vidit Dóminus, et ad iracúndiam concitátus est: * quia provocavérunt eum filii sui et fíliæ.

Et ait: Abscóndam

illos.

fáciem meam ab eis, * et considerábo novíssima eórum:

Generátio enim pervérsa est, * et infidéles fílii.

Ipsi me provocavérunt in eo qui non erat Deus, * et irritavérunt in van-itátibus suis:

Et ego provocábo eos in eo qui non est pópulus, * et in gente stulta irritábo

Ignis succénsus est in furóre meo, * et ardébit usque ad inférni novíssima.

Devorabitque terram cum gérmine suo, * et móntium fundaménta combúret.

Congregábo super eos mala, * et sagíttas meas complébo in eis.

Consuméntur fame, * et devorábunt eos aves morsu amaríssimo:

Dentes bestiárum immíttam in eos, * cum furóre trahéntium super terram, atque serpéntium.

Foris vastábit eos

gládius, et intus pavor, * iúvenem simul ac vírginem, lacténtem cum hómine sene.

Dixi: Ubinam sunt?
* cessáre fáciam ex
homínibus memóriam
eórum.

Sed propter iram inimicórum dístuli: * ne forte superbírent hostes eórum.

Et dícerent: Manus nostra excélsa, et non Dóminus, * fecit hæc ómnia.

Gens absque consílio est, et sine prudéntia. † Utinam sáperent, et intellígerent, * ac novíssima providérent.

Quómodo persequátur unus mille, * et duo fugent decem míllia?

Nonne ídeo, quia Deus suus véndidit eos, * et Dóminus conclúsit illos?

Non enim est Deus noster ut dii eórum: * et inimíci nostri sunt iúdices.

De vínea Sodomórum, vínea eórum: * et de suburbánis Gomórrhæ: Uva eórum, uva fellis, * et botri amaríssimi.

Fel dracónum vinum eórum: * et venénum áspidum insanábile.

Nonne hæc cóndita sunt apud me, * et signáta in thesáuris meis?

Mea est últio, et ego retríbuam in témpore, * ut labátur pes eórum:

Iuxta est dies perditiónis, * et adésse festínant témpora.

Iudicábit Dóminus pópulum suum, * et in servis suis miserébitur:

Vidébit quod infirmáta sit manus, † et clausi quoque defecérunt, * residuíque consúmpti sunt.

Et dicet: Ubi sunt dii eórum, * in quibus habébant fidúciam?

De quorum víctimis comedébant ádipes, * et bibébant vinum libáminum:

Surgant, et opituléntur vobis, * et in necessitáte vos prótegant.

Vidéte quod ego sim solus, * et non sit álius

Deus præter me:

Ego occidam, et ego vivere fáciam: † percútiam, et ego sanábo, * et non est qui de manu mea possit erúere.

Levábo ad cælum manum meam, et dicam: * Vivo ego in ætérnum.

Si acúero ut fulgur gládium meum, * et arripúerit iudícium manus mea:

Reddam ultiónem hóstibus meis, * et his qui odérunt me retríbuam.

Inebriábo sagíttas meas sánguine, * et gládius meus devorábit carnes:

De cruóre occisórum, * et de captivitáte, nudáti inimicórum cápitis.

Laudáte, gentes, pópulum eius, * quia sánguinem servórum suórum ulciscétur:

Et vindíctam retríbuet in hostes eórum, * et propítius erit terræ pópuli sui.

agníficat * ánima mea Dóminum.

Et exsultávit spíritus

meus * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancillæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen eius.

Et misericórdia eius a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israël púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham et sémini eius in sécula.

enedíctus Dóminus, Deus Israël: * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ: Et eréxit cornu salútis nobis: * in domo David, púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum eius:

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos.

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Iusiurándum, quod iurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte, et iustítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini, paráre vias eius:

Ad dandam sciéntiam salútis plebi eius: * in remissiónem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * óriens ex alto:

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent: ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

unc dimíttis servum tuum, Dómine, * secundum verbum tuum in pace:

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem Géntium, * et glóriam plebis tuæ Israël.

uicúmque vult salvus esse, * ante omnia opus est, ut téneat Cathólicam fidem:

Quam nisi quisque íntegram inviolatámque serváverit, * absque dúbio in ætérnum períbit.

Fides autem cathólica hæc est: † ut unum Deum in Trinitáte, et Trinitátem in unitáte venerémur.

Neque confundéntes

in quibus visitávit nos, persónas, * neque substántiam separántes.

Alia est enim persóna Patris, ália Fílii, * ália Spíritus Sancti:

Sed Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti una est divínitas, * æquális glória, coætérna maiéstas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus Sanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus Sanctus.

Imménsus Pater, imménsus Fílius, * imménsus Spíritus Sanctus.

Ætérnus Pater, ætérnus Fílius, * ætérnus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres ætérni, * sed unus ætérnus.

Sicut non tres increáti, nec tres imménsi, * sed unus increátus, et unus imménsus.

Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, omnípotens Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres omnipoténtes, * sed unus omnipotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus Sanctus.

Ut tamen non tres Dii, * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres Dómini, * sed unus est Dóminus.

Quia, sicut singillátim unamquámque persónam Deum ac Dóminum confitéri christiána veritáte compéllimur: * ita tres Deos aut Dóminos dícere cathólica religióne prohibémur.

Pater a nullo est factus: * nec creátus, nec génitus.

Fílius a Patre solo est: * non factus, nec creátus, sed génitus.

Spíritus Sanctus a Patre et Fílio: * non factus, nec creátus, nec génitus, sed procédens.

Unus ergo Pater, non tres Patres: † unus Fílius, non tres Fílii: * unus Spíritus Sanctus, non tres Spíritus Sancti.

Et in hac Trinitate nihil prius aut postérius, † nihil maius aut minus: * sed totæ tres persónæ coætérnæ sibi sunt et coæquáles.

Ita ut per ómnia, sicut iam supra dictum est, † et únitas in Trinitáte, * et Trínitas in unitáte veneránda sit.

Qui vult ergo salvus esse, * ita de Trinitáte séntiat.

Sed necessárium est ad ætérnam salútem, * ut Incarnatiónem quoque Dómini nostri Iesu Christi fidéliter credat.

Est ergo fides recta ut credámus et confiteámur, † quia Dóminus noster Iesus Christus, Dei Fílius * Deus et homo est.

Deus est ex substántia Patris ante sæcula génitus: * et homo est ex substántia matris in sæculo natus.

Perféctus Deus, perféctus homo: * ex ánima rationáli et humána carne subsistens.

Æquális Patri secúndum divinitátem: * minor Patre secúndum humanitátem.

Qui, licet Deus sit et homo, * non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus autem non conversióne divinitátis in carnem, * sed assumptióne humanitátis in Deum.

Unus omníno, non confusióne substántiæ, * sed unitáte persónæ.

Nam sicut ánima rationális et caro unus est homo: * ita Deus et homo unus est Christus.

Qui passus est pro salúte nostra: descéndit ad ínferos: * tértia die resurréxit a mórtuis.

Ascéndit ad cælos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis: * inde ventúrus est iudicáre vivos et mórtuos.

Ad cuius advéntum omnes hómines resúrgere habent cum corpóribus suis; * et redditúri sunt de factis própriis ratiónem.

Et qui bona egérunt, ibunt in vitam ætérnam: * qui vero mala, in ignem ætérnum.

Hæc est fides cathólica, † quam nisi quisque fidéliter firmitérque credíderit, * salvus esse non póterit.

redo in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cæli et terræ.

Et in Iesum Christum, Fílium eius únicum, Dóminum nostrum: qui concéptus est de Spíritu Sancto, natus ex María Vírgine,

Passus sub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus, et sepúltus:

Descéndit ad inferos; tértia die resurréxit a mórtuis;

Ascéndit ad cælos; sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis: inde ventúrus est iudicáre vivos et mórtuos.

Credo in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiam cathólicam, Sanctórum communiónem, remis-

miserére nobis. Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis.

Sancta María, ora pro nobis.

Sancta Dei Génetrix, ora pro nobis. Sancta Virgo vírginum, ora pro nobis.

Sancte Míchaël, ora pro nobis.

Sancte Gábriel, ora pro nobis.

Sancte Ráphaël, ora pro nobis.

Omnes sancti Ångeli et Archángeli, oráte pro no-

bis. Omnes sancti beatórum

Sancte Symon, ora pro nobis.

Sancte Taddæe, ora pro nobis.

Canticis

Spirítuum órdines, oráte

Omnes sancti Patriárchæ

et Prophétæ, oráte pro

Sancte Petre, ora pro no-

Sancte Paule, ora pro no-

Sancte Andréa, ora pro

Sancte Iacóbe, ora pro

Sancte Iohánnes, ora pro

Sancte Thoma, ora pro

Sancte Philippe, ora pro

Sancte Bartolomée, ora

Sancte Matthæe, ora pro

Iacóbe, ora pro

Sancte Iohánnes

tísta, ora pro nobis.

pro nobis.

nobis.

bis.

bis.

nobis.

nobis.

nobis.

nobis. Sancte

nobis.

nobis.

nobis.

pro nobis.

Sancte Matthía, ora pro nobis.

Sancte Marce, ora pro nobis.

227

Canticis F	salterium	S. O. P.
Sancte Luca, ora pro		i, ora pro
bis.	nobis.	
Sancte Bárnaba, ora j		ie, ora pro
nobis.	nobis.	
Omnes sancti Discip		íne, ora pro
Dómini, oráte pro nob		
Omnes sancti		osi, ora pro
nocéntes, oráte pro 1	ıo- nobis.	
bis.	Sancte Gregó	ri, ora pro
Sancte Stéphane, ora j	oro nobis.	
nobis.	Sancte Nicola	ie, ora pro
Sancte Clemens, ora	pro nobis.	
nobis.	Sancte Domín	ice, ora pro
Sancte Cornéli, ora p	pro nobis.	-
nobis.	Sancte Francí	sce, ora pro
Sancte Cypriáne, ora p	oro nobis.	-
nobis.	Sancte Hieró	nyme, ora
Sancte Laurénti, ora j	pro nobis.	·
nobis.	Sancte Bene	dícte, ora
Sancte Vincénti, ora j	pro nobis.	
nobis.	Sancte Antór	ii, ora pro
Sancte Dyonísii c	ım nobis.	-
sóciis eius, orá pro nol		cti Con-
~/	ım fessóres, oráte	e pro nobis.
sóciis eius, orá pro nol		
Sancte Sebastiáne,		
pro nobis.	Sancta Felícit	
Sancte Thoma, ora		, 1
nobis.	Sancta Perpét	ua, ora pro
Sancte Petre, ora pro n		, 1
bis.	Sancta Agath	a, ora pro
Omnes sancti Mártyi	es, nobis.	, 1
oráte pro nobis.	Sancta Lúcia,	ora pro no-
Sancte Silvéster, ora		1
nobis.	Sancta Agnes,	ora pro no-
	6 123,	1
220		

bis. Sancta Cæcília, ora pro nobis.

Sancta Katharína, ora pro nobis.

Omnes sanctæ Vírgines, oráte pro nobis.

Omnes Sancti, intercédite pro nobis.

Propítius esto, parce nobis, Dómine.

exáudi Propítius esto, nos, Dómine.

A damnatióne perpétua, líbera nos, Dómine.

Ab imméntibus peccatórum nostrórum perículis, líbera nos, Dómine. Ab infestatiónibus dælíbera monum. nos, Dómine.

Ab omni immundícia mentis et córporis, líbera nos, Dómine.

Ab ira et ódio et omni mala voluntáte, líbera nos, Dómine.

Ab immúndis cogitatiónibus, líbera nos, Dómine.

A cecitáte cordis, líbera nos, Dómine.

A fúlgure et tempestáte, líbera nos, Dómine.

Ab omni malo, líbera nos,

Dómine. Per mystérium sanctæ In-

carnatiónis tuæ, líbera

nos, Dómine. Per passiónem et crucem tuam, líbera nos, Dómine. Per gloriósam resurrectiónem tuam, líbera nos, Dómine.

Per admirábilem ascensiónem tuam, líbera nos, Dómine.

Per grátiam Sancti Spíritus Parácliti, líbera nos, Dómine.

In die iudícii, líbera nos, Dómine.

Peccatóres, te rogámus, audi nos.

Peccatóres, te rogámus, audi nos. Ut pacem nobis dones, te

rogámus, audi nos. Ut misericórdia et piétas tua nos custódiat, te rogá-

mus, audi nos. Ut Ecclésiam tuam sanctam régere et defensáre

dignéris, te rogámus, audi nos. Ut domnum Apostólicum et omnes gradus ecclésie

in sancta religióne conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut Epíscopos et Prelátos nostros et cunctas congregatiónes illis commíssas in tuo sancto servício conserváre dignéris, te rogámus, audi nos. Ut régibus et princípibus

Ut régibus et princípibus nostris pacem et veram concórdiam atque victóriam donáre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut cunctam pópulum christiánum pretióso sánguine tuo redémptum conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut ómnibus benefactóribus nostris sempitérna bona retríbuas, te rogámus, audi nos.

Ut ánimas nostras, et parentum nostrórum ab ætérna damnatióne erípias, te rogámus, audi nos.

Ut fructus terræ dare et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos. Ut ócculos misericórdiæ

tue super nos redúcere dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut obséquium servitútis nostre rationábile fácias, te rogámus, audi nos. Ut mentes nostras ad cæléstia desidéria érigas, te rogámus, audi nos. Ut misérias páuperum

Ut misérias páuperum et captivórum intuéri et releváre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut loca nostra et omnes habitántes in eis visitáte et consolári dignéris, te rogámus, audi nos. Ut reguláribus disciplínis

nos instruére dignéris, te rogámus, audi nos. Ut ómnibus fidélibus defunctis réquiem ætérnam donáre, te rogámus, audi nos.

te rogámus, audi nos. Fili Dei, te rogámus, audi

Ut nos exaudíre dignéris,

rni Dei, te rogamus, audi nos. Fili Dei, te rogámus, audi

nos. Agnus Dei, qui tollis pec-

cáta mundi, parce nobis, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos,

Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.

Deum laudámus: *
te Dóminum confitémur.

Te ætérnum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Ángeli, * tibi Cæli, et univérsæ Potestátes:

Tibi Chérubim et Séraphim * incessábili voce proclámant:

Fit reverentia Sanctus, Sanctus, Sanctus * Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra * maiestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus * Apostolórum chorus,

Te Prophetárum laudábilis númerus,

Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.

Te per orbem terrárum * sancta confitétur Ecclésia,

Patrem * imménsæ maiestátis;

Venerándum tuum verum * et únicum Fílium; Sanctum quoque *

Paráclitum Spíritum. Tu Rex glóriæ, *

Tu Rex gloriæ, * Christe.

Tu Patris * sempitérnus es Fílius. Tu, ad liberándum

susceptúrus hóminem:
* non horruísti Vírginis
úterum.

Tu, devícto mortis acúleo, * aperuísti credéntibus regna cælórum.

Tu ad déxteram Dei sedes, * in glória Patris.

Iudex créderis * esse ventúrus.

Sequens versus dicitur flexis genibus

Te ergo quæsumus, tuis fámulis súbveni, * quos pretióso sánguine redemísti.

Ætérna fac cum Sanctis tuis * in glória munerári. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, * et bénedic hereditáti tuæ.

Et rege eos, * et extólle

illos usque in ætérnum.

Per síngulos dies * benedícimus te.

Fit reverentia, secundum consuetudinem Et laudámus nomen tuum in sæculum, * et in sæculum sæculi.

Dignáre, Dómine, die isto * sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostri, Dómine, * miserére nostri.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmodum sperávimus in te.

In te, Dómine, sperávi: * non confúndar in ætérnum.

De Officio Beate Virginis Cotidiano

fficium cotidianum beate virginis totum dicitur extra chorum, preter Completorium. Consuerunt autem dici inter duo signa horarum canonicarum. Attendendum tamen quod quando Missa cantatur in mediate post Primam et Tertia continuatur Misse,

nisi est dicenda Tertia de Beata Virgine ante Primam diei, sed prius Tertiam similiter in Dominicis quando Nona dicitur in mediate post gratiarum actiones, si Vespere vel vigilie defunctorum continande fuerint None diei, nona de Beata Virgine dicatur post Vesperas, vel vigilias defunctorum. Similiter in Quadragesima non sunt dicende Vespere de Beata Virgine ante Nonam diei, sed post Vesperas sive Nona et Vespere continuentur, seu Vespere post Missam dicantur. Ante omnes autem horas dicatur Ave Maria gratia plena Dominus tecum et qui incipit dicat usque Dominus tecum ita alte quod audiri possit, alii sive unus, sive plures prosequantur Benedicta tu in mulieribus et benedictus fructus ventris tui.

Ad Vesperas

De Quo Officium Sit Agendum

otandum quod per totum annum Officium tam diei quam noctis ad Horas faciendun est de Tempore nisi in festis Sanctorum et per octavas et in octavis eorum et nisi in Sabbatis quando de Beata Virgine agitur in conventu. Quando igitur de Tempore fuerit faciendum: omnibus Dominicis extra Tempus Pascale faciende sunt novem lectiones in Matutinis. In profestis autem diebus per totum annum fiant tantum tres nisi in Triduo ante Pasca. Tempus autem Paschale vocatur missa de vigilia Pasche et deinceps usque ad primas Vesperas Trinitatis exclusive.

De Responsorio in Primis Vesperis Dominice

mni tempore quando hystoria dominicalis in sua prima Dominica inchoatur, responsorium dicendum est in primis Vesperis. Quando vero propter aliquod imped-

imentum Dominica non habet primas Vesperas, vel hystoria dominicalis non cantatur in Dominica in qua primo debuit inchoari: responsorium in Vesperis de cetero non dicatur.

Rubricæ

De Oratione Dominicali

otandum est quod oratio Dominicalis semper dicenda est in Sabbato precedenti ad Vesperas, et in ipsa Dominica ad omnes Horas tam diei quam noctis quando de Dominica agitur, preterquam Prima et in Completorio. Et hoc sciendum quod ubicumque dicitur lex oratio dicatur ad Horas nunquam intelligitur de Prima neque de Completorio nisi specialiter exprimatur. Dicenda est etiam oratio Dominicalis per ferias sequentis ebdomade usque ad Vesperas Sabbati exclusive ad omnes Horas tam diei quam noctis quando de Tempore agitur: nisi in ieiuniis Quatuor Temporum Adventus et in quarta feria Cinerum et deinceps usque ad Dominicam in Albis exclusive, et nisi in tribus diebus Rogationum, et nisi in ebdomada Pentecostes, et nisi due aut plures orationes Dominicales infra ebdomadam sint dicende. Quando vero due vel plures orationes infra unam ebdomadam dicende fuerint, postquam una infra ebdomadam fuerit incepta, dicatur quando de Tempore agitur usque dum alia inchoetur: et sic deinceps si plures dicende fuerint. Ille autem orationes que infra ebdomadam inchoantur, semper sunt in Laudibus inchoande. Hoc etiam sciendum quod oratio que dicitur ad Laudes semper dicenda est ad Tertiam, Sextam et Nonam nisi in ieiuniis Quatuor Temporum Adventus et in duobus diebus Rogationum. Dicitur etiam ad Vesperas quando agitur de eodem de quo in Laudibus, nisi per ferias in Quadragesima et in duobus diebus Rogationum.

De Omelia Dominicali Quando Legenda vel Transferenda vel Officio Dimittenda Sit

🏿 🅦 n omni Dominica, 🎾 nisi festum vel octava dies festi habentis octavam impediat, ultime lectiones de expositione Evangelii dominicalis legantur preterquam in vigilia Natalis Domini, quando in Dominica evenerit, enim omelia dominicalis omittitur illo anno. Et nisi quando aliqua vigilia habens propriam omeliam in Dominica Tunc enim evenerit. tres ultime lectiones erunt de omelia vigilie et omelia dominicalis in aliquam feriam transferetur, preterquam in vigilia Sancti Andree, quando in Dominica evenerit. Tunc enim omelia dominicalis legenda est, et omelia de vigilia illo anno penitus dimittenda. Quando

vero propter aliquod impedimentum dominicalis omelia non legitur Dominica, semper infra ebdomadam suam in aliqua feria est legenda, nisi quando festum Sancti Silvestri in Dominica evenerit, et quando festum Beati Petri Martyris, vel Apostolorum Philippi et Iacobi vel Sancte Crucis vel Corone Domini, in Dominica ante Ascensionem evenerint. Tunc enim omelia dominicalis dimittitur illo anno. Dimittuntur etiam due ultime omelie dominicales que sunt post Domine *ne in ira*, quando inter octavas Epiphanie et Septuagesimam non sunt ferie vacantes in quibus Similiter possint legi. et omelia Evangelii *Lo*quente Ihesu dimittitur quando tantum viginti due septimane fuerint inter *Deus omnium* et Adventum, si in vicesima secunda septimana non fuerint tot ferie vacantes, quod omnia Evangelia legi possint. Te Deum dicatur omnibus Dominicis, preterquam in Adventu et in Septuagesima et deinceps usque ad Pascha exclusive, nisi quando festum Purificationis in Septuagesima vel Sexagesima vel Quinquagesima evenerit.

De Divisione Hystorie Dominicalis per Ferias

ciendum quod totum annum sponsoria de hystoria dominicali per ebdomadam, quando de Tempore agitur hoc ordine sunt dicenda. Videlicet in secunda et quinta feria, tria prima. In tertia et sexta feria tria media. In quarta feria et Sabbato, tria ultima, et hoc observandum est nisi aliter sint signata. Quando autem festum aliquod infra ebdomadam celebratur, nihilominus ordo predictus in reliquis feriis observetur.

Ubi Adventus Domini Celebrandus Sit

dventus Domini semper celebrari debet in Dominica que vicinior est diei Sancti Andree. sive precedat sive sequatur, vel in ipso die Sancti Andree quando in Dominica evenerit. Omnia que ad Horas tam diei quam noctis per totum Adventum dicenda sunt, que in Breviario non sunt notata, dicenda sunt secundum quod in Dominica *Domine ne in ira* et in eius feriis sunt signata.

Dominica Prima in Adventu Domini Sabbato Precedenti

Ad Vesperas Ant. Benedictus. Psalmi. perpsalmos. Cetere ad ceteros. Capitulum.

cce die veniunt dicit dominus et suscitabo David germen iustum, et regnabit rex et sapiens erit, et faciet iudicium et iustitiam in terra. 🤾 Missus est. <mark>Ym-</mark>

onditor alme syderum, replet orbem terrarum. eterna lux creden-Oratio. tium, Christe redemptor omnium, exaudi preces

supplicum.

Qui condolens interitu mortis perire salvasti mundum languidum, donans reis remedium.

Vergente mundi vespere uti sponsus de thalamo, egressus honestissima virginis matris clausula.

forti potentie Cuius genu curvantur omnia, celestia terrestria fatentur nutu subdita.

Te deprecamur Agyie venture iudex seculi conserva nos in tempore hostis a telo perfidi.

Laus honor virtus gloria Deo Patri et Filio, Sancto simul Paraclito in sempiterna secula. Amen.

Norate celi desuper et nubes pluant iustum.

R. Aperiatur terra et germinet salvatorem.

Ad Magnificat Ant. Ecce nomen domini venite de longinquo, et claritas eius

xcita quesumus domine potentiam

tuam et veni, ut ab imminentibus peccatorum nostrorum periculis te mereamur protegente eripi, te liberante salvari. Qui vivis.

Ad Matutinis Invitat. Ecce venit rex * Occurramus obviam salvatori nostro. Ymnus.

erbum supernum prodiens a patre olim exiens, qui natus orbi subvenis cursu declivi temporis.

Illumina nunc pectora tuoque amore concrema, audito ut preconio sint pulsa tandem lubrica.

Iudexque cum post aderis rimari facta pectoris reddens vicem per abditis iustisque regnum per bonis.

uare fremuérunt Gentes: * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et principes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum eius.

Dirumpámus víncula eórum: * et proiiciámus a

nobis iugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum eius, * prædicans præcéptum eius.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite: * erudímini, qui iudicátis terram.

Servite Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via iusta.

Cum exárserit in brevi ira eius: * beáti omnes qui confidunt in eo.

🌇 eáti immaculáti in via: 🎁 * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti, qui scrutántur testimónia eius: * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis eius ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas iustificatiónes tuas!

Tunc non confúndar. * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in diin rectióne cordis: eo quod dídici iudícia institiæ tuæ.

Iustificatiónes tuas custódiam: non me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam? in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te: * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscóndi

elóquia tua: * ut non peccem tibi.

Benedictus Dómine: * doce me iustificatiónes tuas.

In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia iudícia oris tui

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor: * et considerábo vias tuas.

In iustificatiónibus tuis meditábor: * non oblivíscar sermónes tuos.

Retríbue servo tuo, * et custóvivífica me: diam sermónes tuos.

Revéla óculos meos: * et considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra: * non abscóndas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre iustificatiónes tuas, * in omni témpore.

Increpásti supérbos: * maledícti qui declinant a mandátis tuis.

Aufer a me próbrium, et contémp-

tum: * quia testimónia tuórum cucúrri: * cum tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et advérsum me loquebántur: * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam et testimónia tua meditátio mea est: consílium meum iustificatiónes tuæ.

Adhæsit pavimento ánima mea: * vivífica me secundum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi et exaudísti me: * doce me iustificatiónes tuas.

Viam iustificatiónum tuárum ínstrue me: exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio: * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me: * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi: * iudícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis Dómine: * noli me confúndere.

Viam mandatórum dilatásti cor meum.

Legem pone Dómine, viam iustificatiónum tuárum: exquiram eam semper.

Da mihi intelléctum, et scrutábor legem tuam: et custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum: quia ipsam vólui.

Inclína cor meum in testimónia tua: * et non in avarítiam.

Avérte óculos meos ne vídeant vanitátem: via tua vivífica me.

Státue servo tuo elóquium tuum, * timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum quod suspicátus sum: * quia iudícia tua iucúnda.

Ecce concupivi mandáta tua: * æquitáte tua vivífica me.

véniat super misericórdia Dómine: * salutáre tuum secundum elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum: * quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque: * quia in iudíciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem tuam semper: * in sæculum et in sæculum sæculi.

Et ambulábam in latitúdine: * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar in tes-

timóniis tuis in conspéctu regum: * et non confundébar. Et meditábar in

mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi: * et exercébar in iustificatiónibus tuis.

Memor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedísti.

Hæc me consoláta est in humilitáte mea: * quia elóquium tuum vivificávit me.

Supérbi iníque agébant usquequáque: * a lege

autem tua non declinávi.

Memor fui iudiciórum tuórum a sæculo, Dómine: * et consolátus sum.

Deféctio ténuit me, * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant iustificatiónes tuæ, in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui, Dómine: * et custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi: * quia iustificatiónes tuas exquisívi.

Pórtio mea, Dómine, * dixi custodire legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo: * miserére mei secúndum elóquium tuum.

Cogitávi vias meas: *
et convérti pedes meos in
testimónia tua.

Parátus sum, et non sum turbátus: * ut custódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi sunt me: * et tuæ.

legem tuam non sum oblítus.

Média nocte surgébam ad confiténdum tibi: * super iudícia iustificatiónis

Párticeps ego sum ómnium timéntium te: * et custodiéntium mandáta tua.

Misericórdia tua, Dómine, plena est terra: * iustificatiónes tuas doce me.

Bonitátem fecísti cum servo tuo, Dómine: * secúndum verbum tuum.

Bonitátem et disciplínam et sciéntiam doce me: * quia mandátis tuis crédidi.

Priúsquam humiliárer ego delíqui: * proptérea elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu: * et in bonitáte tua doce me iustificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me iníquitas superbórum: * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor eórum: * ego

vero legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi quia humiliásti me: * ut discam iustificationes tuas.

Bonum mihi lex oris tui: * super millia auri et argénti.

Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me: * da mihi intelléctum, et discam mandáta tua.

Qui timent te vidébunt me et lætabúntur: * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas iudícia tua: * et in veritate tua humiliásti me.

Fiat misericórdia tua ut consolétur me: * secúndum elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ, et vivam: * quia lex tua meditátio mea est.

Confundántur supérbi, quia iniúste iniquitátem fecérunt in me: * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertántur mihi timéntes te: * et qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in iustificatiónibus tuis, * ut non confúndar.

Defécit in salutáre tuum ánima mea: * et in verbum tuum supersperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum: * dicéntes: Quando consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruína: * iustificatiónes tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui? * quando fácies de persequéntibus me iudícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes: * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas: * iníque persecúti sunt me, ádiuva me.

Paulo minus consummavérunt me in terra: * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secúndum misericórdiam tuam vivífica me: * et custódiam testimónia oris tui.

In ætérnum, Dómine, * verbum tuum pérmanet in cælo.

In generatiónem et generatiónem véritas tua: * fundásti terram, et pérmanet.

Ordinatióne tua persevérat dies: * quóniam ómnia sérviunt tibi.

Nisi quod lex tua meditátio mea est: * tunc forte periíssem in humilitáte mea.

In ætérnum non oblivíscar iustificationes tuas: * quia in ipsis vivificasti me.

Tuus sum ego, salvum me fac: * quóniam iustificatiónes tuas exquisívi.

Me exspectavérunt peccatóres ut pérderent me: * testimónia tua intelléxi.

Omnis consummatiónis vidi finem: * latum mandátum tuum nimis.

Quómodo diléxi legem tuam, Dómine? * tota die meditátio mea est.

Super inimícos meos

prudéntem me fecísti mandáto tuo: * quia in ætérnum mihi est.

Super omnes docéntes me intelléxi: * quia testimónia tua meditátio mea est.

Super senes intelléxi: * quia mandáta tua quæsívi.

Ab omni via mala prohíbui pedes meos: * ut custódiam verba tua.

A iudíciis tuis non declinávi: * quia tu legem posuísti mihi.

Quam dúlcia fáucibus meis elóquia tua, * super mel ori meo!

A mandátis tuis intelléxi: * proptérea odívi omnem viam iniquitátis.

Lucérna pédibus meis verbum tuum, * et lumen sémitis meis.

Iurávi, et státui * custodíre iudícia iustítiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequáque, Dómine: * vivífica me secúndum verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine: * et iudícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper: * et legem tuam non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres láqueum mihi: * et de mandátis tuis non errávi.

Hereditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum: * quia exsultátio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciéndas iustificatiónes tuas in ætérnum, * propter retributiónem.

Iníquos ódio hábui: * et legem tuam diléxi.

Adiútor et suscéptor meus es tu: * et in verbum tuum supersperávi.

Declináte a me, malígni: * et scrutábor mandáta Dei mei.

Súscipe me secúndum elóquium tuum, et vivam: * et non confúndas me ab exspectatióne mea.

Adiuva me, et salvus ero: * et meditábor in iustificatiónibus tuis semper.

Sprevísti omnes discedéntes a iudíciis tuis: * quia iniústa cogitátio eórum.

Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ: * ídeo diléxi testimónia tua.

Confige timóre tuo carnes meas: * a iudíciis enim tuis tímui.

Feci iudícium et iustítiam: * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum: * non calum-niéntur me supérbi.

Oculi mei defecérunt in salutáre tuum: * et in elóquium iustítiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam: * et iustificatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego: * da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.

Tempus faciéndi, Dómine: * dissipavérunt legem tuam.

Ideo diléxi mandáta tua, * super aurum et topázion.

Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar: * omnem viam iníquam ódio hábui. Mirabília testimónia tua: * ídeo scrutáta est ea ánima mea.

Declarátio sermónum tuórum illúminat: * et intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui, et attráxi spíritum: * quia mandáta tua desiderábam.

Aspice in me, et miserére mei: * secúndum iudícium diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dírige secúndum elóquium tuum: * et non dominétur mei omnis iniustítia.

Rédime me a calúmniis hóminum: * ut custódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina super servum tuum: * et doce me iustificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei: * quia non custodiérunt legem tuam.

Iustus es, Dómine: * et rectum iudícium tuum.

Mandásti iustítiam testimónia tua: * et veritátem tuam nimis. Tabéscere me fecit zelus meus: * quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum veheménter: * et servus tuus diléxit illud.

Adolescéntulus sum ego et contémptus: * iustificationes tuas non sum oblitus.

Iustítia tua, iustítia in ætérnum: * et lex tua véritas.

Tribulátio, et angústia invenérunt me: * mandáta tua meditátio mea est.

Æquitas testimónia tua in ætérnum: * intelléctum da mihi, et vivam.

Clamávi in toto corde meo, exáudi me, Dómine: * iustificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac: * ut custódiam mandáta tua.

Prævéni in maturitáte, et clamávi: * quia in verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo: * ut meditárer elóquia tua. Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam, Dómine: * et secúndum iudícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequéntes me iniquitáti: * a lege autem tua longe facti sunt.

Prope es tu, Dómine: * et omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de testimóniis tuis: * quia in ætérnum fundásti ea.

Vide humilitátem meam, et éripe me: * quia legem tuam non sum oblitus.

Iúdica iudícium meum, et rédime me: * propter elóquium tuum vivífica me.

Longe a peccatóribus salus: * quia iustificatiónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ, Dómine: * secúndum iudícium tuum vivífica me.

Multi qui persequúntur me, et tríbulant me: * a testimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, ea veheménter. et tabescébam: * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi, Dómine: * in misericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum, véritas: ætérnum ómnia iudícia iustítiæ tuæ.

Príncipes persecúti sunt me gratis: * et a verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego super elóquia tua: * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, et abominátus sum: * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi, * super iudícia iustítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam: * et non est illis scándalum.

Exspectábam salutáre tuum, Dómine: mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimónia tua: * et diléxit

Servávi mandáta tua, et testimónia tua: * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

Appropinquet deprecátio mea in conspéctu tuo, Dómine: * iuxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret postulátio mea in conspéctu tuo: secúndum elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cum docúeris me iustificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum: quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me: * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum, Dómine: * et lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, et laudábit te: * et iudícia tua adiuvábunt me.

Errávi, sicut ovis, quæ périit: * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblitus.